உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வித்தியாரண்யசுவாமிகள்

சமஸ்கிருதத்திலருளிச்செய்தபடி

தமிழில் மொழிபெயர்த்தது

இஃது,

திருமுக்கூடல்

ஐயாசாமிமுதலியாரவர்களால்

தக்கோலம்

நரசிம்முலுநாயகரவர்களது

விவேகசந்திரோதயவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விபவ௵ - மார்கழி௴.

௨

கடவுள் துணை,

அட்டவணை.

முதல்	சித்திரதீபிகை...	௧
௨	திருப்திதீபிகை	௨௫
௩	கூடஸ்ததீபிகை...	௪௪
௪	தியானதீபிகை	௫௨
௫	நாடகதீபிகை	௬௪
௬	தத்வாதத்வவிவேகம்...	௬௭
௭	பஞ்சபூதவிவேகம்	௭௨
௮	பஞ்சகோசவிவேகம்	௭௯
௯	துவிதவிவேகம்	௮௧
௰	மகாவாக்கியவிவேகம்	௮௭
௰௧	யோகானந்தம்...	௮௮
௰௨	ஆத்மானந்தம்	௯௫
௰௩	அத்துவிதானந்தம்...	௱௧
௰௪	வித்தியானந்தம்	௱௯
௰௫	விஷயானந்தம்...	௱௰௧

அட்டவணை-முற்றிற்று,

சிவமயம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முதலாவது.

சித்திரதீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தியமாக சகலவேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டுசகல வேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கு மெளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டு அனுபவித்து மோட்சமடையத்தக்கதாக சகலவேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடையமனதிலேயிருக்கின்ற பிரமானுபவத்தைப் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தினாலே வெளிபண்ண வேண்டுமென்று மதிநினைந்து பிரகரணத்துக்குள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவின் இடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற செகத்தினுடையலட்சணம் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்லவென்கின்றதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாக வெளிபண்ணினபடி புடவையினிடத்திலே சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டாப்போலே பரமாத்மாவாகவிருக்கின்ற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலே சிவன் செகத்து ஈஸ்வரன் என்னப்பட்டசித்திரம் ஆரோபிக்கப் பட்டதென்றறிக,

சங்கை. சித்திரப்படந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்த படமென்றும் கஞ்சி பூசினால் பசைப்படமென்றும் கரியால் சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால் அஞ்சன படமென்றும் வர்னம் அடைத்துத்தீர்ந்தால் ரஞ்சித படமென்றுங் கண்டாப்போலே பரமாத்மாவிற்கு நாலுவித அவத்தை ஏது அதற்கு உபாதி யேதென்னில்.

உத்தரம். பரமாத்மா ஒருமாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும் மாயையினுடனே கூடினால் அந்தரியாமியென்றும், சமஷ்டி சூட்சும பூத சூட்சும சரீரத்துடனே கூடினால் இரணிய கொர்ப்பமென்றும், ச

மஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலதேகத்துடனே கூடினால் விராட்புருஷனென்றும் சொல்லப்படும்.

ச-கை. பரமாத்மாவே சித்திரபடம் ஆனாலதைப்பற்றியிருக்கின்ற சித்திரமே தங்கள் ஏதென்னில்,

உ-ம். பிரமாதிஸ்தம் பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதர்மமாய்க் காண்பிக்கின்ற பிராணிகளும் மலை ஆறு கோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவ சைதன்னியத்தி னிடத்திலேமாயையாகின்ற வர்னத்தினால் கற்பிக்கப் பட்ட சித்திரமே யாம்,

ச-கை. இதுவே சித்கிரமானால் சேதனம் அசேதனமென்று இரு வகுப்பாயிருக்க கணககில்லையே யென்னில்

உ-ம், படத்தில் ஆபாசமெழுதியிருக்கின்றாப்போல சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணிகள் மாத்திரத்திற்குச சிதாபாசர் கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாட்சாத் சைதன்னியமு மல்ல.

ச-கை, மலை ஆறு கோபுரம் முதலானவைகட்குச் சிதாபாசத்வம் ஏன் இல்லை யென்னில்.

உ-ம், சித்திரத்திற் பருவத மூதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோல சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண் மூதலானவைகட்கு சிதாபாசத்வந் தேவையில்லை.

ச-கை. பிராணிகள் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர் கற்பனைக்குப் பிரயோசனமேதென்னில்,

உ-ம், நால்வகை சரீரங்களையடைந்து சனனமரணாதி சம்சாரவிருசவகிக்கின்றதே பிரயோசனம்,

ச-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானால் சகலவாதிகளும் லௌகீகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக்காரியமேதென்னில்,

உ-ம், ஆபாசப்புடவையின் வர்னத்தை அதிஷ்டானப் புடவையின் வர்னமாகச் சொல்லுகின்றாப்போல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷடானத்திலே சுமத்துகின்றதற்கு அஞ்ஞானமே காரணம்.

ச-கை அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லட்சணம் ஏதென்னில்

உ-ம், தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம் சாரத்தையும் தன்னுடைய சுபாவமென்கிற மயக்கமே அஞ்ஞானம்,

ச-கை, அந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்குதற் குபாய மேதென்னில்.

உ-ம், தனக்கு ஒருக்காலும் சம்சாரமில்லை சம்சாரமும் சம்சாரியுங் கற்பித மென்கின்ற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுதற்கு உபாயம்

ச-கை. அந்த உபாயம் எது செய்தால் வருமென்னில்.

உ-ம், சீவன் செகத்து பரமாத்மாக்களை குரு சன்னிதானத்தில் பலப்படவி சாரிக்கவேண்டும் அப்போது விவேகம்வரும்,

ச-கை, மோட்ச அவத்தையில் மலமாகமிஞ்சிப் போகின்ற பரமாத்மாவை யே விசாரிக்கவேண்டும் அல்லாமல் வந்தியா புத்திரனைப்போ லிருக் கின்ற சீவனையும் செகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்னில்,

உ-ம், ஏகி பாவமாயிருக்கின்ற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒரு விசாரமு மில் லை விசாரமெல்லாம் சீவன் செகத்துக்களிலே தானே நுண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தா னாக மிஞ்சும்,

ச-கை, விசாரித்த ஞானிகட்குசிவன் செகத்துவாதிக்கப்பட்டால் திரும்பவு ம் விவகாரந்தோன்றுவானேனென்னில்.

உ-ம், சுழுத்தியில் சீவன் செகத்துத்தோற்றும விருக்கையினாலும் இதுமுத் தியல்லாமலிருக்கையில் தோற்றுமல் போகின்றது வாதையல்ல இந் த இருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே வாதை,

ச-கை, இந்த இருவகையுந் தோற்றுமானால் பரமாத்மாமாத்திர மிஞ்சப்போ கின்றது எப்படியென்னில்

உ-ம், பரமாத்மாமாத்திரம் அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கின்ற நிச்ச யமே மிஞ்சுகின்றது செகத்துமறைகின்றதல்ல செகத்தில்லா திருந் தால் சீவன்முத்திகூடாது

ச-கை. இந்த மூவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்னில்,

உ-ம், விசாரத்தினால்வந்த ஞானம் பரோட்ச ஞானமென்றும் அபரோட்ச ஞானமென்றும் இருவகையாக விருக்கும் இதில் அபரோட்சஞானம் வந்தால் விசாரத்திற்கு முடிவு

ச-கை, இந்த இருவகைஞானத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ-ம், பிரமம் ஒன்றுண்டென்கிறது பரோட்சஞானம் - நானே அந்தப் பிர மமென்கிறதுணிவு அபரோட்ச ஞானம்.

ச-கை. இந்த பரோட்சஞானத்தை வருவிக்கின்ற விசாரமேதெனில்

உ-ம், கடாகாயம்-மகாகாயம்-சலாகாயம் - மேகாகாயம்போல கூடஸ்தனை யும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈஸ்வரனையும் பகுத்தறிகின்றதே விசாரம்,

ச-கை. கடாகாயமும் மகாகாயமுங்கண்டோம் சலாகாயத்திற்கும் மேகாகாயத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ-ம், கடசலத்திற் பிரத்தியட்சமாக மேகநட்சத்திரங்களுடனே காண்கின்ற ஆகாயம் சலாகாயம் மகா காயத்தின் மேக சலத்திலே அனுமானத்தினாலகண்ட பிரதிவிம்பமே மேகாயம்.

ச-கை. கூடஸ்தர் முதலானநாலு சைதன்னியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்.

உ-ம். நிருவிகாரமாகவிருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னியமே சரீரத்தில் வளைபட்டது கூடஸ்தனென்றும் மற்றதுபிரமமென்றும் கூடஸ்தரிடத்திலேகற்பிதமான அந்தக்கரணப்பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும் பிரமத்திற் கற்பிதமான மாயாபிரதிவிம்பன் ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லப்படும்.

ச-கை. சரீரத்திலே நானென்றுவிவகரிக்கிற சீவனைத்தவிர வேறேகூடஸ்தர் எங்கேயென்னில்,

உ-ம். சிலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச்சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டுமொன்றாகத் தோற்றுகின்றது.

ச-கை, இந்தச்சீவன்கூடஸ்தனை யேன் பகுத்தறியவில்லையென்னில்

உ-ம். அதுவேமூலஅஞ்ஞானம்

ச-கை. இந்த அவித்தையெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ-ம். ஆவாரணமென்றும் விட்சேடமென்றுமிரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ச-கை, அந்த இருவகைக்கும்-லட்சணமேதென்னில்

உ-ம். நான் கூடஸ்தனைக் காணேனென்கிற அறிவாக விருந்தும் கூடஸ்தர் தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமேயாவரணம் சிளிஞ்சலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறதுபோல சுபாவ சைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க்காண்கிறதே விட்சேபம்

ச-கை. ஆதித்தனிடத்திலே யிருளிராததுபோல சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே இது நமக்குச்சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆவா

ணம் எப்படிவந்தது இதுவு மில்லையென்றால் ஆவாரணத்தைப்போக்கிறவேதாந்தத்தைப் படிக்கக்கணக்கில்லையேயென்னில்

உ-ம், நான் அஞ்ஞானியென்கிற அநுபவஞ்செபத்தி னிடத்திலே காண்பியாமல் சித்தினிடத்திலே காண்பிக்கிற திருஷ்டமேயாம்

ச-கை, அநுபோகங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதே யென்னில்

உ-ம், திருஷ்டமாய்க்கண்டகாரியத்திற்கு யுக்திதேவையில்லை காணாதகாரியத்திற்கே யுக்திவேண்டும்,

ச-கை, இப்படிசங்கித்தாலல்லவே புத்தியிலே தூணுகனங்கியாயம்போல இடப்படுமென்னில்

உ-ம், சுவானுபவத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலே கூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லை கூடியேயிருக்கலாம்

ச-கை, ஆனாலிந்த அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விரோதியெது அதுஎங்ஙனே காணலாமென்னில்

உ-ம், சாஸ்திரவிசாரஞானமே யஞ்ஞானத்திற்கு விரோதி அது ஞானிகளிடத்திலே காணலாம்

ச-கை, விட்சேபமென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் அவனெதினாலேகற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கதிட்டானமேதென்னில்

உ-ம், காரியகாரண சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி அஞ்ஞான காரியமானவிட்சேபத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கு அதிட்டானங் கூடஸ்தசைதன்னியம்

ச-கை, இந்தகற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்குஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறபேதமெப்படி பிராந்தி சித்தமாயிருக்கிற அபேத மெப்படியென்னில்

உ-ம், ஈதென்னப்பட்ட அதிட்டானக் கிளிஞ்சிலுண்மை வெள்ளியென்கிற ஆரோப மித்தையென்கிறதுபோல சுபாவசித்தபேதமென்றறிக இது வெள்ளியென்கிற வொருமைமயக்கம்போல நான் தானென்கிறவொருமையேபிராந்தி.

ச-கை. ஈதென்கிற சாமான்னியம்போலவும் வெள்ளியென்கிறவிசேடம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியுமெனக்குக்காண்பிக்க வில்லையென்னில்

உ-ம், தேவதத்தன்முன் போனவன் [illegible]க்கியதத்தன்முன்கண்டவன்நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்[illegible]வனென்கிற விவகாரத்[illegible]லே இது வெள்ளி

இது புடவை-இதுகலமென்றுப்போலச் சாமான்னியம் விசேடம் இரண்டுங் காண்பிக்கின்றது

ச-கை, இந்தப்பேதஞானத்திலேயுமக்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ-ம், தானென்கிறசொல்லுக்கு அர்த்தம் நானென்கிற அகங்காரிக்கு அன்னியரானகூடஸ்தனென்றேசித்தாந்தம்.

ச-கை, கடந்தான்படந்தான்கோபுரந்தான் என்னுமிடத்தில்அசேதனத்திலே தானென்கிறசொல்லு வரலாமேயென்னில்

உ-ம், சிதாபாச னில்லாததுபற்றிச் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடமடாதிகளுஞ் சிதாபாசனைப்பற்றிச் சேதனமென்றுகாணப்பித்த பிரமாதி ஸ்தம்ப பரியந்தமானபிராணிகளும் ஆத்மாவொருவிடத்திலே யிருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே யெல்லாவற்றையும்பற்றித்தானென்று வழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவும் யென்கிறதைக் காட்டுகின்றது ஆகையினால்தானென்கிறசொல் எங்கும்வரலாம்

ச-கை, தானென்கிறசொல்போல அது இதுவென்கிறசொல்லும் எல்லாவற்றிலும் சாமானியமாக விருக்கையினால் இது களும் ஆத்மாவாகட்டுமேயென்னில

உ-ம், இது அதுவென்கிறசொல் நல்லது பொல்லாதென்கிறசொல்போலப்பட் டேபோதியிலேசாமானியங்கண்டதேயல்லாமல் மூற்றுங் காணவில்லை ஆகையினாலே இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமானியமாய்த் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும் விசேடமெல்லாம்மாயாகற்பிதமென்றுஞ்சித்தாந்தம்

ச-கை, இது யெல்லாருக்கும்யேன்தெரியவில்லையென்னில்

உ-ம், முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான்மிய அத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமானியவிசேடம் வெட்டவேகாரியவேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க்கண்டார்கள்

ச-கை, இந்தஅத்தியாசமெப்படிபோமென்னில்

உ-ம், விசாரஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் யாவரணமும்போமென்றுமுன்சொன்னதேயாம்

ச-கை, இந்த ஞானிக்குக்காரணமான வஞ்ஞானம்போயுங் காரியமானவிட்சேப மிருப்பானேனென்னில்

உ-ம். விட்சேமத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும்இரு வகை அவற்றில் அஞ்ஞானநசித்துங்கர்ம நசியாதபடியால் பிரார்த்வங் தொலையுமட்டுமிருக்கும்

ச-கை, காரணம நட்டமாயுங் காரியமிருக்கு மென்கிறது நியாய மல்லவே யென்னில்

உ-ம், உங்கள் தர்க்கமதத்திலேகாரண நட்டமாயுமகாரியஞ்சற்றுப் போதி ருக்குமென்பது நமக்குஞ்சரியல்லவோ

ச-கை, இப்படியானாலுங்காரணத்திற்குப் பின்காரியஞ்சற்றுநேரமல்லோ இ ருக்கவேண்டும் ஒரு புருடாயசுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடா தேயென்னில்

உ-ம், இரண்டொருநாளிலுண்டான காரணத்திரவியமென்னப்பட்ட நூல் வெந்தும் ஒருசாமங்காரிய தாமசமுண்டென்றால் அனந்தகற்மத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நட்டமானாலும் அதின்காரியமானவிட் சேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல் விஸ் தாரமல்ல

ச-கை, இப்படிதர்க்கிக்கின்றதே யல்லாமல் பிரமாணமில்லையோ வென்னில்

உ-ம், இப்படிவாயடிகையடி அடிக்கிறது உங்கள்தர்க்கமதத்திலேயல்லாமல் நமக்கு சுருதியுத்தியனுபவமூன்றுமுண்டு

ச-கை, இனிதர்க்கம்போதும் உமது சித்தாந்தமேதென்னில்

உ-ம். அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிறஇருவகையு மொருவனைக் கண்டு கலங்கிச்சம்சாரத்திலே யடிபடுவார்களென்றும் அந்த இருவகையும் வேதாந்த ஞானிகள் பகுத்தறிந்துமுத்தாரவார்களென்று மறிகிறதே சித்தாந்தம்

ச-கை, வேதாந்தமல்லாத சாத்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோவென்னில்,

உ-ம், மற்றைச்சாத்திரமெல்லாம் பிராந்தாளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சாத்திர மானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற்கலக்கமாய் குழம்புமல்லாமற்பிரா ந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாது

ச-கை, இன்னவின்ன சாஸ்திர கர்த்தாக்கள் இன்னவின்னதைப் பொருளென் றுகலங்கினார்களென்கிறதையும்இவர்களுக்குப் பரம்பரையாய்த் தெ ளிவுவரும்வழியுமின்னபடியென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பாமராளும் லோகாயுதர்களும் விரோசனன்சொன்ன சித்தாந்தயுக்தியினாலேதூலசரீரமே வாத்மாவென்பார்கள் சாருவாகனென் சிவன்போனமட்டிலேசரீரமரித்துப்போகிறபடியால் நான்கண்டேன்கேட்டேனென்கிற யுத்தினாலுந் தேகமாத்மாவல்ல இந்திரியமே வாத்மாவென்றுசொல்லுவான் பின்னைசிலசாருவாகர் பிராணன்போனால் இந்திரியங்களிராதபடியினால பிராணனேவாத்மாவென்பார்கள் உபாசகர்மனது இல்லாதபோது பிராணன்தெரியாதபடியினாலே மனதேவாத்மாவென்பார்கள் சௌணிகவாதிகள் புத்தியில்லாவிட்டால்மனது யார்விக்கிறபடியினாலே புத்தியேவாத்மா வென்பார்கள் பவுத்தன் சுழுத்தியிலேபத்திமுதலாகவொன்றுங்காணாதபடியினாலே சூனியமாத்மாவென்பான் பட்டசாரியார் சுழுத்திலே சூனியமாயிருந்ததென்று கண்டுதென்று கண்டுசொல்கிறபடியினால் ஆக்மா சத்தென்பார்கள் அந்தராளரும் ஆக்மக்காரருஞ சுழிமுனைநாடி வழியிலேசஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மாவணுவென்பார்கள் திகம்பார்கள் பாத்திமஸ்தகபரியந்தமறிவுகலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மா புருடப்பிரமாணமென்றுசொல்லுவார்கள் பிரபாகரரும் தற்கீகரும் ஆக்மாபரிச்சின்னமாயிருந்தாலழிந்துபோமென்றுபரிபூரணமாய்செடமாயிருக்குமென்பார்கள் பாட்டமதத்திலே சுழுத்தியிலேசெடமாயுஞ் சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காண்பிக்கிறபடியிலேலே ஆத்மாசெட்சித்தாயிருவகையுமாயிருக்குமென்றுசொல்லும் சாங்கியமதத்திலே பூரணத்திற்கு இரண்டிலக்கணங்கூடாது ஆத்மாசித்தாய் பரிபூரணமாயிருப்பார் அவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற்காண்பிக்குஞ்செடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச்சுகதுக்கங்கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்றுசொல்லும் யோகமதம் பிரகிருதிதானு மொருவரில்லாவிட்டாற் சேட்டிக்கமாட்டாதென்றும் அடிக்கியாளுவாரில்லாவிட்டால் ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தமோட்ச மில்லையென்கிறபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈஸ்வர னொருவனுண்டென்றுசொல்லும் பதஞ்சலிமதம் அசங்க சைதன்னியமே ஈஸ்வரனானால் யெல்லாரையுமடக்கியாளமாட்டாரு ஆகையினாலே அந்தரியாமியே ஈசுரனென்றுசொல்லும்தார்க்கீகமதம் அந்தக்கரண மில்லாவிட்டால் சங்கற்பங்கூடாது ஆகையினாலே இரணியகெர்ப்பமே ஈச்சுரன் அந்தரியாமி யல்லவென்றுசொல்லும் விஸ்வ ரூபமதந் தூல

சரீரத்தைவிட்டுச் சூட்சுமசரீரந்தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங்காட்டுகிறபோது எங்குங்கால் எங்குங் கையாகக் காண்பித்ததினாலே விராட்புருடனே ஈச்சுரன் இரணிய கெர்ப்ப னல்லவென்று சொல்லும் பிரசர்மத்தியமதம் யெங்குங்காலாயிருக்கிறதே ஈச்சுரனால் மரவட்டையுமீச்சுவரனாகவேணும் ஆகையினாலே பிரமாவே ஈச்சுரனல்லாமல் மற்றது ஈச்சுரனல்லவென்றுசொல்லும் வயிஷ்ணவமதம் இந்தப்பிரமாவும் விட்டுணுவினுடைய திருநாபியிலே பிறந்தினாலே விட்டுணுவே ஈச்சுரனென்றுசொல்லும் சைவாகமஞ்சிவனுடையபாதம்விட்டுணுவினாலேகாணப்படாதபடியினாலேசிவனே ஈச்சுவரனாக வேணுமென்றுசொல்லும் கணபத்தியமதம் திரிபுர சங்காரத்திலே சிவனுங்கணபதியைப் பூசைபண்ணினபடியினாலே விக்கினேச்சுரனே ஈச்சுவரனென்றுசொல்லும்புராணிகமதம் இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் புண்ணியத்தலங்களிலே விளங்குகையினாலேதலங்களே ஈச்சுவரனென்றுசொல்லும் விருட்சார்ச்சனைமதம்தலங்களும்மரங்களாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானதுகளை அவாளவாள் குலதேவதைகளாக பூசைபண்ணுகையினாலும் மரங்களையேஈச்சுவரனென்றுசொல்லும் இப்படியின்னம் அனேகவாதிகள் தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரசாத்திரசற்பம் ரசவாதகற்ப முதலானதுகளைத்தொடுத்துக்கொண்டுஅலைந்தார்கள் இவ்விதமாக அஞ்ஞான சாத்திரகர்த்தர்கள் அலைந்தவழிசொன்னோம்,

ச-கை. இப்படியெல்லாச்சாத்திர கர்த்தாக்களும் வஸ்துநிண்ணயம்பண்ணமாட்டாமல் அலைந்தால்தத்துவநிண்ணயம்பண்ணுவதெப்படியென்னில்

உ-ம். பிரமமொன்றேபொருள் மற்றுள்ளதெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்தத்தைவிசாரித்து வஸ்து நிண்ணயம்பண்ணவேண்டும்

ச-ங்கை. அப்படியானாலிந்த வாதிகளுக்கெல்லாம்விரோதமல்லவோ வென்னில்

உ-ம், ஒன்றேபொருளென்கிறவேதாந்திக்கும் அதைத்தானேகுருடர்யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளுக்குஞ்சற்றும்விரோதமில்லை

ச-கை, பிரமமொன்றேஉண்மைப்பொருளென்கிற வேதாந்தத்துக்கு மற்றுள்ளதெல்லாமாயாமயமென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்னில்,

உ-ம், இப்படிசொல்லுகிற முப்பத்திரண்டுநிஷத்துமேபிரமாணம்

ச-கை, இவ்வளவுஞ்சித்து லட்சணம்வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லட்சணமெப்படியென்னில்

உ-ம். மோகலட்சணமும் சடலட்சணமுமாயிருக்கும்

ச-கை, இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலட்சணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ-ம், கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாஞ் செடமாயிருக்கக்கண்டோம்சத்தென்றும் அசத்தென்றும் தனக்கு அகப்படாதபடியினாலேமோகமாயிருக்கக்கண்டோம்

ச-கை, சிவன் ஈன்றவரன் செகத்தெல்லாமெல்லாரும் உண்மையாய்க்கண்டுவருகிறதைமாயையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். இந்தமாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிக திருட்டியினாலே யுண்மையாகவும் யுத்தியினாலேயனிர்வசனமாகவும் வேதாந்த ஞானதிருட்டியினாலே காலத்திரயத்துமில்லாததாகவும் இப்படிமூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச-கை, இந்த மாயாகற்பித பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக்காலத்திலேயுண்டுஎந்தக்காலத்திலேயில்லையென்னில்

உ-ம், சாக்கிரத்திலுஞ் சொற்பனத்திலும்விரித்த சித்திரப்படம்போலே யுண்டாயிருக்கிறகாலமென்றுஞ் சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டினசித்திரப்படம்போல இல்லாதகாலமென்றுமாம்

ச-கை, இந்தமாயைசுதந்தரையோ பராதீனமோவென்னில்

உ-ம், சைதன்னியத்தையன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியினாலே பராதீனமுமாம் அசங்கராயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியத்தை செடமாயிருக்கிற செகத்தாகவுஞ்சிதாபாசாளாயிருக்கிற சிவேஸ்வராளாகவும்பண்ணுகையினாலே சுதந்தரையுமாம்

ச-கை, இப்படியானால் மாயையினாலேபிரமத்திற்குச் சொரூப லட்சணங்கெட்டதேயென்னில்

உ-ம். மாயைகூடஸ்தனைத் தொடாமலன்றுனே சிவன் செகத்தையுண்டாக்குகையினாலே சொரூபஅழகுகெடவில்லை

ச-கை, மூர்த்திபிரமத்தைத்தானேசிவன் செகத்தாய்ப்மண்ணினதென்றீர் பிற கு பிரமத்தைத்தொடாமற் மண்ணினதென்கிறீர் இந்தஇருவகையுங் கூடாதேயென்னில்

உ-ம். கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறதேமாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ் சொன்னபடியினுலே விரோதமில்லை நீமயங்கவேண்டாம்

ச-கை, இப்படிமாயைகற்பித்ததெல்லாங் கூடாததைக்கூட்டிவித்ததாகவிருக் குமோ இப்படிக்கொத்தசத்திமாயைக்கு யெங்கேயிருந்த தென்னில்

உ-ம். ஒருமாயைக்குப்பிறந்த ஐந்து பூதங்களிலே ஒன்றிலேகடினமும் ஒன் றிலேகுளுமையும் ஒன்றிலே சூடும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலே வெளியுங் கண்டபடியினுலே இந்தமாயைக்குக் கூடாததைக் கூட்டி வைக்கிறதென்றே சுபாவம் இந்தச்சத்திமாயைக்குச் சுபாவமே யல் லாமல் ஒன்றினுல்வந்ததல்ல

ச-கை, எல்லாரும் இந்தச்செகத்து மாயாமயமென்கிறதையேன் அறியவில் லையென்னில்

உ-ம், இந்திரசாலக்காரனைக்காணுமளவும் இந்திரசாலமுண்மையாய்த் தோற் றுகின்றுப்போல மாயைக்கு அதிட்டானத்தையறியு மளவும் மாயை யுண்மையாய்த்தோன்றும் அதிட்டானத்தையறிந்தால் பொய்யாய்ப் போம்

ச-கை, சகல வாதிகளும் மாயைக்குள்ளேதானே இதுபொருள் அதுபொரு ளென்றுசங்கிக்கக்காரியமேதென்னில்

உ-ம், சந்தேகசொரூபமாயிருக்கின்ற மாயைக்குப் பரிகாசங்கேடாமல் சங் கைக்குள்ளே சங்கைபண்ணுகிறது அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானம்.

ச-கை. ஆனுலிதற்குப்பரிகாரமேதென்னில்

உ-ம். இது பொருளல்லமாயையென்றறிகிறதேபரிகாரம்

ச-கை கண்ணுரக்கண்டு நிர்ணயமாகாத இந்திரசாலம்போலேஇந்தச்செகத்து மாயாமயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லோ யிருக்கின்றதெ ன்னில்

உ-ம், சத்து அசத்தென்னும்இருவகைநிர்ணயத்துக்குமகப்படாதசெகத்து உண்மையென்கிறதுவின்னுடைய பட்சவாதமேயல்லாமல் செகத்து மாயைதானே

ச-கை, நீர்சொன்னதேயல்லாமல் தேகஞ்செகத்துமாயையென்று சொன்ன பேருண்டோவென்னில்

உ-ம், செட்மாய்க்கெர்ப்பவாசம்பண்ணி சுக்கிலஞ் சேதனம்போலப் புறப்பட்டுப்பெரியவன் சிறியவனென்றுண்டுடுத்துக்கண்டுங்கேட்டுந்திரிகின்றதைப்பார்க்க வேறே இந்திரசாலமேதென்று வசிட்டரும் இந்தத் தேகம்போலே ஆலமரமுதலானதுகளும் விரையெங்கே வந்தது மரமெங்கேவர்த்தென்று மயங்காதுசகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசரும்மனதினாலே சிந்திக்கிற நிண்ணயமாகாதபொருளைத்தர்க்கிக்க வொண்ணாதென்றும் நிண்ணயிக்கப்படாத செகத்திலே இதுவொருள் அதுபொருளென்றுசங்கிக்கத்தேவையில்லைசகலமுமாயையென்றேகாணவேண்டுமென்று வியாசர்முதலானவர்கள்திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்கள்பின்னுமின்னபடியென்றுசிந்திக்கப்படாததையுண்டாக்குகிறசத்திமாயையென்றுஎல்லாருஞ்சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

ச-கை. இந்தமாயைக்கெல்லாம் பீசமெங்கேகாணலாமென்னில்

உ-ம், மரத்தை யடக்கியிருககிறவிரைபோலே சாக்கிரசொற்பன பிரபஞ்சத்தையடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங் காணவில்லையோ

ச-கை, சகலபுத்திவாசனையு மாயையிலேயடங்குமென்கிறதற்கடையாளமேதென்னில்

உ-ம். மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டுசர்வக்கியராயிருக்கின்றதேயடையாளம்

ச-கை, ஆனாலீஸ்வர வுபாதியெப்படியிருக்குஞ் சீவவுபாதி யெப்படியிருக்குஞ் சிவேசுவராளெப்படியிருப்பார்கள் ஈச்சுவரனை யறிகிற தெப்படியென்னில்

உ-ம், மேகம்போலே யிருக்கும்மாயை மேகத்தினின்றிவலைபோலேயிருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற்பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போலேயிருப்பான் சிதாபாசன் மேகாசலம்போல் ஈச்சுவரனையனுமானத்தினாலே யறியவேண்டும்

ச-கை. இந்தபுத்திவாசனைகளிலே பிரதிவிம்பித்தசிதா சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதிவிம்பராயிருக்கின்ற ஈஸ்வரனையும் எந்தவகைவிலேபகுத்துக்காண்கிறதென்னில்

உ-ம், வாசனையான்து சிதாபாசனுடனே கூடப் புத்திரூபமாய் முளைக்கிற மோது சிதாமசனைவெட்டவெளியாய்க்காணலாம் ஈசசுவரனை சர்வக்கிரன் சர்வேஸ்வரன் அந்தரியாமியென்று வேதஞ் சொல்லக்கேட்டறியலாம்

ச-கை, இரண்டுபேருஞ்சிதாபாசாளானுல் இவர்களுக்குத் தாரதன்மிய மேதென்னில்

உ-ம், இவர்கள்மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் மாயையைத்தன் வசம்பண்ணிக்கொண்டவர் ஈஸ்வரனென்றுந்தாரதன்மியங் காணலாம்

ச-கை, ஈஸ்வரனை சர்வக்கிரனென்பதும் அந்தரியாமியென்மதும் சர்வேஸ்வரனென்பதும்எதினுலென்னில்

உ-ம், இவருக்கு உபாதியானமாயையிலே சகலமுமிருக்கிறபடியினுலே சர்வக்கியனென்றும் சகலருக்கும் புத்திகளுக்குள்ளிருந்து ஆட்டுகிறபடியினுலே அந்தரியாமி யென்றும் இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தையொருத்தராலுந் திருப்பப்படாததுகொண்டு சர்வேஸ்வரனென்றுமாம்

ச-கை, இந்தஈஸ்வரனுக்குச்சர்வக்கியத்துவமுண்டானுல் எல்லாராலுமேன் அனுபவிக்கப்படவில்லையென்னில்

உ-ம், வாசனைகளெல்லாம் பரோட்சமானபடியினுலே யனுபவிக்கப்படவில்லை

ச-கை. அந்தரியாமிக் கித்தனை குண முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாண மேது இவருக்குச் சரீரமேதுஇவர்கற்பித்ததே பிரபஞ்சத்திற்கு வழியென்கிறதற்குப்பிரமாணமெதென்னில்

உ-ம், அந்தரியாமிக்கித்தனை குண முண்டென்கிறதற்கு வேதம்பிரமாணம் இவையிலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறூப்போலேசகலத்திலுமிவருபாதானமாயிருக்கிறபடியினுலே சகலமுமிவருக்குச்சரீரம் ஈஸ்வரன்சிலபூதங்களிலுமிருந்து தேகாபிமானவைகளையபிமானக் கயிற்றைப்பூட்டி விதிவிட்டதவழியிலே ஆட்டுகிறகீதாவசனமும் இதுதர்மமென்றறிவேன் இதிலேமுள்வுமில்லை இது அதர்மமென்றறிவேன் இதில்திரும்பவுமில்லை ஆரோ வொருவனிப்படி ஆட்டுகிறுனென்கிற பாண்டவ கீதையும் பிரமாணம்

ச-கை. சகலமுமிப்படி யீஸ்வரனே ஆட்டுகிறதானால் புருடனுடைய உச்சா
கந்தேவையில்லையேயென்னில

உ-ம், உச்சாகமும் அவரவர்கன்மத்திற்கீடாயீஸ்வரசங்கற்பமேஆனபடியினா
லே உச்சாகமும்பண்ணவேண்டும்

ச-கை, அப்படியானால் ஈச்சுரசங்கற்பந் தேவையில்லையேயென்னில்

உ-ம், ஈச்சுரவரப்பிரசாதங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிறஞானம்வரவே
ண்டியபடியினாலே யீச்சுர அனுக்கிரகமும்வேண்டும்

ச-கை, ஈசுர அனுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிற ஞானம் வந்தத
னாற் பிரயோசனமேதென்னில்

உ-ம், இதினால்முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச-கை, அந்தரியாமி சிருட்டிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடைவேது
யென்னில்

உ-ம், சித்திரப்படத்தை விரித்தாப்போலத் தம்மிடத்திற்பிரபஞ்சத்தை ய
வரவர் கர்மவசத்திலேதோற்றுகிறதே சிருட்டியுஞ் சுருட்டின படம்
போல அவரவர்கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத்தம்மிடத்திலே அ
டக்குகிறதே பிரளயமுமாம்

ச-கை, ஒரு ஈச்சுரனே சித்துக்குஞ்செகத்துக்கும் காரணமெப்படி யாவரெ
ன்னில்

உ-ம், சைதன்னியமானபடியினாலே சித்துக்கும் மாயையினுடையபாதியை
ப்பற்றிச் செடத்துக்குங்காரணமாவார்

ச-கை, இப்படியானாற்பிரமந்தானே செகத்காரணமென்று சுரேசுவராசாரியா
ர்சொல்லுவானேனென்னில்

உ-ம், உயிரையும்கூடஸ்தனையும் அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினாலே
ஒருமைப்படாமல் கண்டாப்போல ஈச்சுரனையும் பிரமத்தையுமொ
ன்றாகக்கண்டுசொன்னார்

ச-கை, அன்னியோன்னிய அத்தியாசமெப்படி கூடுமென்னில்

உ-ம், ஈச்சுரனுடைய செகத்காரணத்துவம் பிரமத்தினிடத்திலும்பிரமத்தி
னுடையசச்சிதானந்தலட்சணம் மாயாப்பிரதிவிம்பரிடத்திலும் அ
த்தியாசம்பண்ணப்பட்டுங் கஞ்சி பூசினபடம்போ லொன்றாச்சுது

ச-கை இந்தவுளவுநீரறிந்தவகை யெப்படியென்னில்

உ-ம், ஆறுலிங்கத்தாலும் வேதாந்தவியாசாரம்பண்ணிப் பிரமமே யதுக்க மென்றும் மாயாப்பிரதிவிம்பரோ சிருட்டிக்கிறவரொன்றுமறிந்தோம்

ச-கை. சிருட்டிபண்ணின அடைவெப்படியென்னில்

உ-ம், ஆனந்தமயமாயிருந்த ஈச்சுரன்சுழுத்தி சொப்பனமாகிருப்போல்மா யையை விரியப்பார்த்து இரணியகெர்ப்பரானர்

ச-கை, ஒருவேதத்திலே யொன்றிலேயொன்றுண்டாச்சுதென்று பிரகசிருட் டிசொல்லுகிறது ஒரு வேதத்திலே யொருமித்தசிருட்டி சொல்லுகி றது எது பிரமாணமென்னில்

உ-ம், இரண்டுவகைசொப்பனமுநூண்மையானபடியினலே இப்பிரமாணம்

ச-கை, இரணியகெர்ப்பச்சொரூப மெப்படியிருக்குமென்னில்

உ-ம், சூட்சுமசரீர சமஷ்டியாய்பிட்டத்திலே சூக்கிரமிருக்கிறுப்போ லெங் குமிருப்பதால் இச்சாசத்தி கிரியாசத்திஞானசத்தியுடையவ ரிரணி யகெர்ப்பர்

ச-கை, இந்த இரணியகெர்ப்பமெப்படி காண்பிக்குமென்னில்

உ-ம், சந்தியிருட்டிலேகாண்பிக்கிற வுலகம்போலவும் கரியாலே யச்சுக்கட் டினசித்திரப்படம்போலவும் எங்கு மொக்கக்குறுமுளையா யிருக்கிற பயிர்க்கைபோலவும் ஈச்சுர சூட்சுமசரீரம் அழகாகவெங்கு மெங்க லாஞ்சினை பண்ணப்பட்டுத்தோற்றும்

ச-கை, இந்த ஈச்சுரனுடைய சூட்சுமசரீரந் தூல அவத்தையை அடைந்து தோற்றுகிறதெப்படி இதற்குப்பிரமாணமெப்படி இவரவையவங்க ளெது அந்த அவையவங்களைப்பூசித்தால் பலனேதென்னில்,

உ-ம், மஞ்சீகரணம்பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலேவிளங்குகின்ற லோகம்போ லவும் தீர்ந்த சித்திரப்படம்போலவும்பழுத்திருக்கிற பயிர்வகைபோ லவும் வெட்டவெளியாய்த்தோற்றின ஈச்சுரசரீரமும் விராட்டென் பது விசுவரூபஅத்தியாயமும் புருடசூக்தவேதமும் பிரமாணம்பஞ் சமூர்த்திகள் வர்ணச்சிரமுடையபேர்களதேவசுராதிகள் சாராயு ஜா திகள் மயில்ராமாரிமுதலானதும்வாச்சியுளிமுதலானதெல்லாம் ஈச்சு ரனுடைய அவயவம் உபாசித்தமூர்த்தியதிகாரிக்குத் தக்கதாய்ப் ப லம்வரும்

ச-கை. எல்லாரும்பூசிக்கிறது ஈசுவர ரவயவமானால் மோட்சமெல்லாருக்கும் ஏன்வரவில்லையென்னில்

உ-ம், மாயிகத்தையுபாசித்தால் மாயிகமலனேயல்லாமல் மோட்சம்வராது

ச-கை, பின்னே எதினாலே மோட்சம்வரவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பிரமதத்துவவிசாரத்தினாலே மோட்சம் வருகிறதேயல்லாமல்மற்றொன்றினாலேவராது

ச-கை, பிரமஞானமன்றியிலே பின்னையொன்றினாலேயுஞ் சாரம்போகாதோவென்னில்

உ-ம், தான்விழித்தாலொழியத்தன்னுடைய சொப்பனம்போகாததுபோல அத்துவித பிரமஞானத்தினாலே அஞ்ஞானகற்பிதமான சீவேசுரசெகத்தென்கிற சொப்பனமும்போகவேண்டும்

ச-கை, பிரமத்திற்குப் பின்னமாயிருக்கிற சீவேசுவரானையுங் கற்பித செகத்தோடேகூட்டலாமேயென்னில்

உ-ம். அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாலே செகத்தோடேகூட்டலாம்

ச-கை, இனி யிவர்களாலேகற்பிதமேதென்னில்

உ-ம், வீட்சணமுதற் பிரவேசாந்தசிருஷடியெல்லாம் ஈசுவரன்கற்பித்ததும் சாக்கிரமுதல் மோட்சபரியந்தஞ் சிவன் கற்பித்ததுமாம்

ச-கை, இப்படிபிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொருளானால் வாதிகளெல்லாருஞ்சிவேசுர விஷையத்திலேவாதம்பண்ணிமாயக்காரணமேனென்னில்

உ-ம். அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமேகாரணமாக வீணிலேமாய்கிறார்கள்

ச-கை, நீயொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகளிப்படி செட்டுப்போகலாமா இந்தத் தத்துவத்தை அவர்களுக்குப்போதித்தருளுமேயென்னில்

உ-ம், பிராந்தாளுக்குப்பக்குவம் வராமுன்னமேபோதித்தால் இளைப்புமாத்திர மிச்சமல்லாமல் அவாள்புக்கியிலேயோாது

ச-கை, எந்தவாதிகள் எதிலே பிரந்தாளாயிருக்கிறார்களென்னில்

உ-ம், லோகாயுதன்முதல் சாங்கியமதபரியந்தஞ் சிவப்பிராந்தியிலேயலைந்த பேர்கள் யோகமதமுதல் விருடார்ச்சனைபரியந்தம் ஈசுவரப் பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள்

ச-கை, பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரக்கர்த்தாக்களைப் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம். அத்வைதபிரமத்தை யறியாதபடியினாலே இவர்கள்பிராந்தா ளென்பது தப்பாது இவர்களுக்குஇகபரமிரண்டுமில்லை

ச-கை, சிவவாதிகளோடே ஈஸ்வரவாதிகளையும் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம், சொற்பனத்திலே பிட்சையெடுக்கிறவனிலும் இராசாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டுஞ்சரியாய்ப்போமென்கிறுப்போலே இருவகைவாதிகளுக்கற்பிதத்திலே தாரதன்மிய மானாலும் ஞானம்வந்தவனைக்குறித்து இரண்டுபேரும்பிராந்தாளேயாம்

ச-கை. மோட்சம் வேண்டுமென்கிறவனுக்கு இந்தவாதங்களை விசாரிக்கத்தேவையில்லையோவென்னில்

உ-ம், பூர்வபட்சமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதேயல்லாமல் சித்தாந்தமாய்விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமேயாம்

ச-கை. சாங்கியம் யோகம இந்தஇருவகையிலேயுஞ்சொன்ன சிவனும் ஈஸ்வரனுஞ் சுத்தசைதன்னியமானபடியினாலே இந்த இருவகையும்வேதாந்தத்திலேகூட்டலாமேஇந்தஇரணடையுந்தள்ளப்படாதேயென்னில்

உ-ம், அதிலே சிவேஸ்வராளுக்கு பேதஞ்சித்தமானபடியினாலே நமது சித்தாந்தத்திற்குக்கூடாது

ச-கை, உம்முடைய மதத்திலேதற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்தபேதமில்லையோவென்னில்

உ-ம், அத்துவிதத்தைப்போதிக்கவேண்டு மென்கிறதற்காக ஒருவருக்குப்புப்பகுத்துக்காட்டினதே யன்றி அர்த்தபேதமில்லைஇப்படியானால் லட்சணையிலே பதார்த்தங்களைச்சோதிப்பானேனென்னில்

உ-ம், அஞ்ஞானத்தினாலே சிவேஸ்வராளைவேறுகக்கண்டுவந்த பிராந்தாளுக்கு அந்தப்பிராந்தி போகவேண்டுமென்று பதார்த்தசோதனை பண்ணிக்காட்டினதாம்

ச-கை, பதார்த்தசோதனையிலேயிருவரையு மொருவராய்க்காண்கிறதெப்படியென்னில

உ-ம், உபாதி கற்பிதமா யிருக்கிற சலாகாசத்தையும். மேகாகாசத்தையும்விட்டு இதுகளுக்கிட்டானமாயிருக்கிற கடாகாசத்தையும் மகாகா

சத்தையு மொன்றென்றுகாண்கிறுப்போலத்தற்பத தொம்பதங்களுக்கு உபாதிகற்பிதமான சிவேசுவராளைத்தள்ளி இவர்களுக்கதிட்டானமான கூடஸ்தரும் பிரமமு மொன்ருகக்காண்கிறதே|யதார்த்தசோதனையாம்

ச-கை, இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற்குச் சிவனும் யோகமதத்திற்கு ஈசுரனும் இரண்டுபேதங்களுக்கும் அர்த்தமாக்கலாமேயென்னில்

உ-ம். அப்படியானல் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன் பரியந்தம் கூட்டலாம்

ச-கை. இந்தப்படிக்குச்சாங்கியயோகங்களிலேவேதாந்தவிரோதமேதென்னில்

உ-ம், ஆத்மா அநேகமென்பதுஞ் செகத்து மெய்யென்பதும் ஈஸ்வரரொருவருண்டென்பதும் அத்துவிதத்திற்குவிரோதம்

ச-கை, அத்துவிதத்திற் கொத்துவராவிட்டாலென்ன சிவன் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோவென்னில்

உ-ம், செகத்தும் ஈச்சுரனும் நித்தியமென் றிருக்கையினலே மோட்சம் வராது

ச-கை, தான் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்தாலும் ஈஸ்வரனும் பிரகிருதியநித்தியமென்றதுகொண் டெப்படி மோட்சம்வராதென்னில்

உ-ம், முன்போலே பிரகிருதியுந்திரும்பவுங்கூடும் பின்பு இருக்கிற ஈசுவரனுஞ்சிருட்டிபண்ணுவர் ஆகையால் மோட்சமெப்படிவரும்

ச-கை, அசங்கனுயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அவிவேகத்தினலேபிரகிருதியோடேசங்கம்வந்தது விவேகம் வந்தபிற்பாடு இவனெப்படி கூடுவானென்னில்

உ-ம், இப்படியானல் உன்னுடையசித்தாந்தங்கெட்டு மாயாவாதத்தினலே வேதாந்தத்திலேவிழுந்தது

ச-கை, உம்முடைய அத்துவிதமதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானவிதமாகாதபோது இவன்முத்தன்இவன்பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படியென்னில்

உ-ம், இந்தநிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானே நிருவகிக்கும்

ச-கை. ஆத்மாவொன்ருெழிய இரண்டில்லாதவிடத்திலே மாயைதான்விகற்பத்தை எப்படிஸ்தாபித்திருக்குமென்னில்

உ-ம், கூடாததைக் கூட்டிவைக்கிறது மாயைக்குச்சுபாவ மாகையினாலே எல்லாவற்றையுந் தாபிக்கும் சுபாவத்திலே பந்தமுமில்லை முத்தியு மில்லை பெத்தனுமில்லை முத்தனு மில்லையென்று வேதஞ் சொல்லு கின்றது

ச-கை. ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலேயில்லாவிட்டால் பின்னையெதிலேகூடுமெ ன்னில்

உ-ம், மாயையாகிற காமதேனுவுக்கு சிவேஸ்வரனென்று இரண்டு கன்று ண்டு அதுகள்வேணபடி தொய்தப் பால்சுறக்குந்தத்துவ மொன்றொ ழியவிரண்டில்லை

ச-கை இப்படிபேதமெல்லா மித்தையென்றறிந்து திரிகாலத்திலும் ஆத்மா வொருவரே யுள்ளவொருவனென்றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகார ம்பண்ணக்கண்டோமே அது கூடுமோவென்னில்

உ-ம், முன்போலே பரமார்த்தமாக விவகாரம்பண்ணுர்கள் மித்தையென் றேகண்டுவருவார்கள்

ச-கை, அஞ்ஞானிகள் எப்படிவிவகரிப்பார்கள் ஞானிகள்எப்படி விவகரிப் பார்களென்னில்

உ-ம். அஞ்ஞானிகள் இகலோக பரலோக வியாபாரமெல்லாம் உண்மை யென்றும் அத்துவித மில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் ஞானிகள் அத்துவிதமாத்திர முண்மையென்றும் மற்றுள்ளதெல்லாம் இல்லை யென்றும் விவகரிப்பார்கள் இதில் அவரவர்கள் நிர்ணயப்படிக்குப் பலமும்வரும்

ச-கை, அத்துவிதம் பிரத்தியட்சமாமோவென்னில்

உ-ம், நீ ஞானவடிவாயிருக்கிறயோ இல்லையோவென்றறி

ச-கை, உள்ளபடிதோற்றவில்லையேயென்னில்

உ-ம், ஏகதேசங்காண்கிறது துவிதத்திலுஞ்சரியல்லவோ துவிதஞ் சித்திக் கிறபடிக்கு அத்துவிதமுஞ்சித்தியாதோ

ச-கை. துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்னில்

உ-ம், துவித மிருக்கையிலேதுவிதத்தைக்காண்கிற வழிவாகத்தானே அத்து விதவஸ்துஞ் சித்திக்கவேண்டும்

ச-கை, ஞானம்வந்து மிரண்டுநிற்கின்றதுதானேவென்னில்

உ-ம், அவத்தையழிந்து சாட்சிமாத்திரமாய் மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவித மாயாமயம் அத்துவிதமேநித்தியம்

ச-கை. திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ்சத்தியமாய்த்தோன்றினாலோ வென்னில்

உ-ம், திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிநாணயங்கள் பண்ணு

ச-கை, எவ்வளவுகாலம் நாணயம்பண்ணவேண்டுமென்னில்

உ-ம், இத் தத்துவத்தைத் துவிதத்திலேபண்ணு அத்துவிதத்திலே பண்ணவேண்டாம்

ச-கை, பசிதாகமுதலானது மெனக்குமுன்போலவேகாண்பிக்கின்ற தேதென்னில்

உ-ம், எனக்கென்கிற வகங்காரிக்கேயல்லாமல் சாட்சியாகிறநமக்கில்லை

ச-கை, அத்தியாசத்தினாலே சித்துவடிவத்திலே காண்பிக்கிறதேயென்னில்

உ-ம், இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைவிட்டு ஆத்மாவகங்காரங்களை வேறுகண்டிரு

ச-கை, அத்தியாசஞ்சடுதியில்வருகிறது விவேகம்வரவில்லையேயென்னில்

உ-ம், அத்தியாசம்போலே விவேகந் தெரிந்திடப்படுவதினால் அத்தியாசம் வராது

ச-கை, துவிதமித்தையாய்ப் போகிறதுப்போலே அத்துவிதமுமித்தையாய்ப் போகாதோவென்னில்

உ-ம், இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோ சைதன்னியமோவென்று உன் அனுபோகத்தைப்பார்த்துக்கொள்

ச-கை. துவிதம்போ லத்துவிதமும் அனித்தியமோவென்னில்

உ-ம், துவித முன்னிலையென்கிறதை அத்துவிதத்திலே கண்டாப்போலே அத்துவிதம் வேறாகயில்லைஎன்கிறதை ஒன்றினாலேயுங்காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியம் அதே அபரோட்சம்

ச-கை, இப்படியறிந்தும்சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்துகவலைகெட்டுசசந்தோஷியாததேதேனோவென்னில்

உ-ம், சாஸ்திரத்தைத் தனக்காகக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந் தவாரியாய்ப் பார்த்துக்கொண்டாரடியினால்

ச-கை. ஆனதொருக்கால் இருதயத்திலேயிருக்கிற ஆசையெல்லாம் மற்றவிட்டுப்போச்சுது அன்றல்லவோ இவன் முத்தனென்கிறவேதாந்தம் அது ஞானியிடத்திற்காணுமேயென்னில்

உ-ம், அகங்காரத்தையும்ஆத்மாவையுமொன்றாகக் கண்டுகொண்டு வருகிற ஆசையாகாதென்பதே அந்த வேதார்த்தம் அகங்காரக்கிரந்தி விட்ட பின்பு ஆத்மாவைவேறுண்டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசைவந்தாலும் ஹானியில்லை

ச-கை. அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய் ஆசை வரலாமோவென்னில்

உ-ம். பிராரத்தபலத்தினால் வரும்

ச-கை. ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் பிராரத்வமலன் சரியானால் இரண்டு பேருக்கும்பேதமேதென்னில்

உ-ம். இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேத பரிட்சையினாலே கண்டுபோகிறதேயல்லாமலமற்றநடையினாலேகாணாததுபோலே அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனதுகொண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமல் பிராரத்தசேஷ்டையினாலே பேசுந்தெரியாது

ச-கை, அகங்காரக்கிரந்திபோகவிட்டாலும் ஆத்மாவுக்குச் சங்காரமில்லையேயென்னில்

உ-ம். அப்படி யறிந்தால் நீயேகிருதார்த்தன்

ச-கை. அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனவனுக்கு அடையாள மெப்படியென்னில்

உ-ம். பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே பொன்றைத்துவேஷிக்கிறதுமில்லை யொன்றைவாஞ்சிக்கிறதுமில்லையென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பன்

ச-கை, ஆனாலுபேட்சைபண்ணுகிறதே ஞானமோவென்னில்

உ-ம். கைகாலசெத்துப்போனால கருமத்திலுபேட்சைவரும் இப்படி வியாதியே தத்துவஞானமெனறால உன்புத்தியல்லவோ தெளிவு

ச-கை. இப்படிசங்கிக்கத்தேவையில்லையோ சடாயரதர்முதலானவர்முபேட்சித்திருந்தது புராணத்திற்கேட்டோமேயென்னில்

உ-ம், ஸ்திரீகள் வாசனங்களோடேகூடி விளையாடினாலும் ஞானியானவன் சரீரத்தைத்தானென் றெண்ணானென்று சாமவேதஞ்சொல்லும்

ச-கை. சடபரதர்காட்டிலே போனது ஞானநிமித்தமல்லவோ வென்னில்

உ-ம், அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத்துறந்ததேயல்லாமல் கல்லுகள்மரங்கள்போல பிரவிர்த்தியற்றுயிருக்கவில்லை

ச-கை, இப்படி ஒவ்வொருகுணங்களைப் பிடித்து இதுவேஞானமென்றுலகத்தார்சொல்லுவானேனென்னில்

உ-ம், சாஸ்திரசித்தாந்தமறியாத மூடன் ஒன்றுகிடக்க வொன்று சொல்லுவானன்றி அறிந்தவன்சொல்லான்

ச-கை. சாத்திரசித்தாந்தந்தா னேதென்னில்

உ-ம். சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வயிராக்கியமென்றும் உபாதியென்றும் ஞானமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்த மூவகைக்கும் ஏது சொரூபங் காரியம் அவமதி பலம் என்கிறஐந்துவகைவெவ்வேறுயிருக்கும் இதுகளை இன்னது இன்னபடியென்றுபகுத்தறியாத அவிவேகியெல்லாவற்றையும்ஞானமென்றுதடுமாறிச் சொல்லுவான் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிசொல்லான்

ச-கை, வயிராக்கிய முதலான மூவகைக்கும் ஐந்தவத்தையுமேதென்னில்

உ-ம். வயிராக்கியத்திற் கேதுவிஷையத்திலேதோஷதிருஷ்டி சொரூபம் ஒக்காளம் காரியம் திரும்ப ஆசைவாராமலிருக்கிறது அவதி பிரமலோகபரியந்தந்துரும்பாயெண்ணுதல்பலம் பிரமலோகம் வுபாதிக்கேது அட்டாங்கயோகம் சொரூபம் சித்தநிரோதம் காரியம் விவகாரட்சியம் அவம் சுழுத்திபோலே ஜெகத்தைமறத்தல் பலம் பிரமசமீபம் ஞானத்ற்கேது சிரவணமனனம் நிருந்தியாசனம் சொரூபம்விடயத்தில மித்தியாபாவனை காரியந்திரும்பி பொருக்காலும் அகங்காரக்கிரந்தி வாராமலிருக்கிறது அவதி முன்தேகம் நானென்கிற உறைப்புப்போல பிரமனென்கிறதிடம், பலம் மோட்சம்

ச-கை, இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோவென்னில்

உ-ம், மூன்றுங்கூடினும் நிடசௌகரிய முண்டென்கிறதேயல்லாமல் மோட்சத்திற்கு ஞானமாத்திரமேபோதுங் கன்மவசத்தினுல் சிலரிடத்திலிருக்கும் சிலரிடத்திலிராது சலகத்தேவையில்லை

ச-கை. இப்படி கலங்காமனிலைநின்றவனுக்குச் செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம். சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பித்த செகச்சித்திரத்தை யபேட்சித்து எந்நேரமுஞ் சின்மாத்திரமேதானுக் காண்பன் உண்மையென்றுமயங்கான்

இந்தசித்திர தீபிகையை அனுசந்தானம் பண்ணி வருகிறவன் செகத்தைச்சித்திரமாகத்தன்னிடத்திற்கண்டு மோட்சத்தையடைவன்.

இச் சித்திரதீபிகை-முற்றும்.

இரண்டாவது.

திர்ப்திதீபிகை.

சகலலோகங்களுக்கும் சகல வேதாந்தத்தையும் வெளி பண்ணினாலும் யாருக்கும் அறியப்படாத புருடார்த்தத்தைப் பூரிமிட்டவித்யாரணிய சுவாமிகள் புருடனானவன் ஆத்மாவையிவனென்றறிந்தால் பின்னையாருக்குப் போக நிமித்யமாய் எந்தப்போகத்தைவேண்டிச் சரீரதாபப்படுவதென்கிற பிரகதாரண்ணிய வுபநிஷதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கின்றார்.

ச-கை. இந்தவுபநிஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்னெனில்

உ-ம். சித்திரதீபிகையிலேசொன்னபடி செகத்துமித்தையென்றும்உண்மையானசின்மாத்திரமே தானென்றும் திடப்பட்ட சிவன்முத்தனுடைய திர்ப்பகதியைச்சொல்லுகின்றது,

ச-கை, இந்தவேதத்திலே புருடனென்கிறசொல்லுக்கர்த்த மேதென்னில்

உ-ம், சுபாவத்திலே சித்தைதவிர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சிவனென்றுமீசுரனென்று மிரண்டுபேருண்டு அதிற்பார்வைமுதற்பிரவேசாந்தமான சிருட்டி முதலானதைச்செய்கிற ஈசுவரன் சாக்கிரமுதல் மோட்சபரியந்தமான சம்சாரம் நிருவகிக்கிறவன் சிவன் இதிலதிட்டான சைதன்னியத்தோடேகூட்டிச் சிவனைப்புருடனென்று சொல்லுகிறது

ச-கை. அதிகாரியைச்சொல்லுகிறபுருடசத்துக்கு அதிட்டானத்தையுங்கூட்டி அர்த்தமாக்கலாமோ வென்னில்

உ-ம், அதிட்டானத்தைத்தவிர யாரோபத்திற்குவேறே சொரூபமில்லாதபடியினாலும் விவகாரத்திலே யிருவருமொருவராகத் தோற்றுகையினாலு முத்தியிலேயாரோபமு மதிட்டானமாத்திரமாய்ப் போகிற படியினாலும் இரண்டையுங்கூட்டிச்சொன்னோம்

ச-கை, இந்தப்புருடன் அதிட்டானப்பிரதானமாயெப்படி பேசுவன் யாரோபப்பிரதானமாயெப்படி பேசுவனென்னில்

உ-ம். அதிட்டானமாரோபத்திலே யடங்கியிருக்குங்காலத்திலே ஒருமைப்பாடாய் நான் சம்சாரியென்றேபேசுவன் யாரோபத்தைத்தள்ளி யதி

ட்டானத்தைத் தாஞய்க்காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத்திர னென்றேபேசுவன்

ச-கை, நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலே அசங்காரங்கூடுமோவென்னில்

உ-ம், முக்கியம் அமுக்கியம் முக்கியாமுக்கியம் என்று மூன்றுண்டு இதில் அதிட்டான வகங்காரங்களைப்பகுத்துக் காணுதமுடன் நான்வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனகப்பேசுவன் அதிட்டான வகங்காரங்களைப்பகுத்துக்கண்ட ஞானிமேற்சொன்னவிரண்டையுங்கழித்து முக்கியா முக்கியத்துடனே கூடி நான் அசங்கன் சின்மாத்திர னென்று பேசுவன் இதனுல் முதகிக்கு ஹானிவிருத்தியில்லை

ச-கை, அஞ்ஞானியென்னு மிருவர்களுஞ் சிதாபாசரல்லவோ இவர்களில் ஞானி தனக்கு அன்னியராயிருக்கிறசாட்சியை நானென்னக்கூடுமோவென்னில்

உ-ம். முகஆபாசத்திற்குக் கண்ணுடியிலேயிருக்கிறமுகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமேசுபாவம் இப்படிபோலேசிதாபாசனுக்கு சிதாபாசனுயிருக்கிற முமித்தையானபடியினுலும் சாட்சியாக மிஞசுகிறதேசுபாவமானபடியினுலும் தன்னுடைய சுபாவசைதன்னியத்தை நானெனக்கூடும்

ச-கை, இப்படிச்சிதாபாசன் மித்தையானுல் அவன் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறஞானமுமித்தையாகவேண்டு மது சங்காரத்தைப்போக்கமாட்டாதேயென்னில்

உ-ம். இந்தஞானமித்தையானுலு மிதுபோலே சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்த சமசாரமும் பொய்யானபடியினுலே அதைப்போக்க இந்தஞானமேபோதும்,

ச-கை. புருஷார்த்தத்திற்கர்த்தங்கேட்டோம் இனியாத்மாவையிவரோ நானென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், சந்தேகவிபரீதமறத் தேகமேதானென்றிருந்தாப்போல சாட்சியேதானென்றறிகிற தடமே இவரோ நானென்கிறது

ச-கை. இவரோ நானென்கிறசொல் பிரத்தியட்சத்தையல்லவோசொல்லுகிறது அவர்செகத்திற்குப் பரோட்சமாயிருக்கக் கூடுமோவென்னில்

உ-ம், பத்தாவானுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம்ஆவாணம்விட்சேபம் பரோட்சஞானம் அபரோட்சஞானம் துக்கநிவர்த்தி தடையற்றவானந்தமென்கிற ஏழவத்தையுங்கண்டாப்போல ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழவத்தையுங்கூடும்,

ச-கை, தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழவத்தைஅனுபோகமாகக் காட்டவேண்டுமென்னில்

உ-ம், தசமனென்மதுபேரையும் எண்ணினவுடனே பத்தாவானைக் காணமல்திடுக்கிட்டுக்கலங்கினதே அஞ்ஞானம்பத்தாவானைக்காணேம் அவனெங்கேயோவென்கிறயார மரிசமேயாவரணம் அன்றேபோட்டேபோனனென்றழுகிறதே விட்சேபம் ஆப்த னுபதேசத்தினுலே சொற்காதிலோகம்போல பத்தாவானிருக்கிறனென்றறிகிறதே பரோட்சஞானம் நீதானேபத்தாவானென்று ஆப்தனெண்ணிக்காட்டவறிநற்றேஅபரோட்சஞானம்முன்செத்தானென்றழுத வழுகையோனதேதுக்கநிவிர்த்தி பத்தாவானைசசாகாமற்கண்ட சந்தோஷமே தடையற்ற வானந்தம் இதுபோல திஷடாந்தத்திற் சிதாபாசன் அனுதிசங்காரத்தி லழுந்தித் தன்னுடைய சுபாவத்தைவிசாரியாம லுபேட்சித்திருக்கிறதே வஞ்ஞானம் அம்மார்க்கத்திலே விசாரித்து ஆத்மாவுண்டானுற் றேற்றுரோ ஆகையினுல் இல்லையென்கிறதே ஆவரணம் சரீரத்திரத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந் தானுகக்காண்கிறதேவிட்சேபம் ஆப்தனுபதேசத்தினுல் பிரமமுண்டென்றறிகிறதே பரோட்சஞானம் வேதாந்தவிசாரத்தினுலே பிரமம்நானென்றறிகிறதே அபரோட்சஞானம் நான்கர்த்தாபோக்தாவல்லவென்று போனதேதுக்கநிவிர்த்தி செய்யவேண்டினது மடைந்தெல்லாஞ்செய்தது முடிந்தது அடையவேண்டினது மடைந்தது முடிந்ததென்கிறசந்தோஷமே தடையற்ற வானந்தமிப்படிச் சிதாபாசனுக்கு ஏழவத்தையுமுண்டு

ச-கை, இதிலேபந்தப்படுத்துகிற வவத்தையேது மோட்சத்தைக்கொடுக்கிற வவத்தையேதென்னில்

உ-ம், முந்தின மூன்றும்பந்தத்தைக் கொடுக்கும் பிந்தினநான்கும் மோட்சத்தைககொடுக்கும்

ச-கை, முந்தின மூன்றுக்குள்ளேயெந்தெந்தவவத்தை யெந்தெந்தவனர்த்தத்தைப்பண்ணுமென்னில்

உ-ம், வாத்மாவை நானறியேனென்கிற யுதாசினமே யஞ்ஞானத்தில் வந்த வனர்த்தம் கூடத்தரிருந்தாற்போற்றுரோவில்லையென்கிற விபரீதமே யாவரணத்திலவந்த வனர்த்தமிகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துச் செயகாரியமெல்லா நம்முடைய தொழில்தானே புண்ணிய பாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமேவிட்சேபத்திலவந்த வனர்த்தம் இப்படி யிந்தமூன்றுமனர்த்தந்தரும்

ச-கை. அஞ்ஞானமு மாவரணமும் விட்சேபத்திற்கு முந்தினதானபடியால் ஏழவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொல்லக்கூடாதே யென்னில்

உ-ம், விட்சேபங்காரியமாகிறதற்கு முன்னுங்காரணரூபமாய் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்தது அந்தசசிதாபாசனிடமாய் முந்தின இரண்டவத்தையும் வாசனரூடமாயிருந்ததாகையினல் ஏழத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கல்லாமல் வாத்மாவுக்கில்லை

ச-கை, பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ் சிதாபாசமென்றுசொல்லாமல் பிரமமென்றுசொல்லுவானே வென்னில்

உ-ம். ஆரோபத்திறகதிட்டானம் பிரமமானபடியினலே எல்லாம் பிரமத்திலாரோபமெனறுசொன்னர்கள் நாமனுபவத்தினலே யவத்தையெல்லையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னேம்

ச-கை. இந்த ஏழவத்தையுஞ்சிதாபாசனிடத்திலே யனுபவ மெப்படியென்னில்

உ-ம், நான்சங்காரி நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான் கிருதகிர்த்தியனென்கிற விட்சேபமுதலான அஞ்ஞவத்தையுஞ் சிதாபாசனபிமானிக்கக்கண்டதுபோல நான் அஞ்ஞானியென்று திருஷ்டியிலே பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவத்தையுஞ் சிதாபாசனே யனுபவிக்க அனுபோகங்கண்டோம்

ச-கை, இனி நாலவத்தையுமுத்தித்தருமென்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், பரோட்சஞானத்தினல் அசத்தாவரணமும் அபரோட்ச ஞானத்தினல் அச்சித்தாவரணமும் மூலஞானத்துடனே நட்டமாய்ப் போனபின்பு பிரமமேநானென்று வெட்டவெளியாய்த் தோற்றுகையினலே

ஆரோபிக்கப்பட்ட சிவத்துவம்நட்டமாய்ப்போனவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும்விட்டுப்போம் சகலசம்சாரமும் நிவிர்த்தியானபடியினால் நாம் நித்தியமுத்தனென்கிற செம்பிரங்கொண்டுத் தடையற்றவானந்தம்வரும் இப்படிநாலவத்தையு மோட்சங் கொடுக்கின்றவடைவு

ச-ஙை, பிரமம் சுயம்பிரகாசமானால் பரோட்சஞான விடயமாயெப்படியிருந்த தென்னில்

உ-ம், பிரமமுண்டென்று பிரகாசிக்கையினால் குற்றமில்லை

ச-ஙை. சுயம்பிரகாசமானால் தானாய் விளங்கவேண்டுமல்லாமல் பிரமமுண்டென்று விளங்கவாவதேது ஆகையினால் இந்தப் பரோட்ச ஞானம் பிரமாணமல்லவேயென்னில்

உ-ம், முந்தின நிண்ணயத்திற்கு அழிவுவந்ததுகொண்டும் கண்ணாரக் காணுததுகொண்டு தாறுமாறாய்க் கேட்டதுகொண்டும் ஏகதேசங்கண்டது கொண்டும் இந்தநாலுவகைகொண்டு பரோட்சஞானம் அப்பிரமாணமாகவேண்டும் அந்தப் பரோட்சஞானத்திற்கிந்த நாலுவகையுமில்லை

ச-ஙை, இந்தப்பரோட்சஞானத்திற்கு நாலுதூஷணமுமில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்

உ-ம், பிரமமில்லையென்றொருபிரமாணங் காணுகபடியினாலே முந்தின நிர்ணயத்திற்கழிவில்லையென்பது கண்ணாரக்காணுததுகொண்டு பரோட்சஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் சொர்க்காதிஞானமும்அப்பிரமாணமாகவேணும்பிரத்தியட்சமாகப் போகிறதை பரோட்சமென்றதுகொண்டு பிராந்தியென்னக்கூடாது ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாண மென்றாற் கடஞானமுதலாகப் பிராந்தியாகவேணும் இப்படி அபரோட்சஞானத்திற்கொரு தூஷணமுமில்லை

ச-ஙை, நிராங்கி சவஸ்துவிலே அங்கிசகற்பனையெப்படியென்னில்

உ-ம், தன்னைப்புத்தியில்லாவிட்டாலும் தள்ளப்படுகிற வுபாதியைப் பற்றி அங்கிசகற்பனையுண்டு

ச-ஙை, உபாதியைப்பற்றியெப்படியுண்டென்னில்

உ-ம், பரோட்சஞானத்தினாலே யசத்தென்கிற அங்கிசந் தள்ளப்பட்டது பிரத்தியட்சஞானத்தினால் அசத்தென்கிறஅங்கிசந் தள்ளப்பட்டது

ச-கை. பிரத்தியட்சஞானத்திற்கானியில்லையோவென்னில்

உ-ம், பத்தாவானவன் தானென்றுகண்டபிற்பாடு முன் கண்ட வொன்பது பேருக்குள்ளே இல்லையென்றுகண்டாப்போல ஆத்மாவே பிரமமென்றுகண்டபின்பு முன் ருனுய்வழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியட்சஞானத்தைக்கொடுக்கமாட்டாது

ச-கை. இப்படிமுந்திப் பரோட்சஞானம் அவாந்திர வாக்கியத்தினுலே வருமென்றும் பின்பு மகாவாக்கிய விசாரத்தினுலே பிரத்தியம் ஞானம் வருமென்றும் எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதென்னில்

உ-ம். உத்தாலகர்சுவே கேதுவுக்குமுந்திப் பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப்பிறகு ஒன்பதாந்தரம் பிரத்தியட்சஞானஞ்சொன்னுனென்றுசாமவேதத்திலும் வருணன்பிருகுமவருக்குமுந்திப் பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப் பின்பு ஐந்தாந்தரத்திலே பிரத்தியட்சஞானஞ்சொன்னுனென்று லசுர் வேதத்திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்திரவாக்கியத்தினுலே பிரமத்தை பரோட்சமாயறிந்து அபரோட்சமாகக்கண்டானென்று இருக்கும் வேதத்திலுஞ்சொல்லியிருக்கிறது இந்தப்படி யாசாரிய சுவாமிகளும் வாக்கியவிருத்தியிலே வெளிபண்ணியிருக்கின்றது

ச-கை. மகாவாக்கிய விசாரத்தினுல் அபரோட்சஞானம்வருமென்கிறதுவாக்யவிருத்தியில் எப்படிவெளிபண்ணி யிருக்கின்றதென்னில்

உ-ம். அகங்காரமும் கூடஸ்தரும்தொம்பதத்திற்கர்த்தமென்றும் பரோட்சமாய் மாயாவுபாதியாயிருக்கிற செகத்காரண ஈஸ்வரனும் பிரமமுந்தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும்இரண்டுக்கும் வருத்தம்வந்தவிடத்திலே அவனேயிவன் இவனே யவனென்கிறலட்சணையினுலே கூடஸ்தரே பிரமமேபிரமேகூடஸ்தரென்றறிந்தவுடனே இதுவரைக்கும் நாம்பிரமமல்லவென்கிற புத்தியும் ஈஸ்வரசைதன்னியம் பரோட்சமென்கிற புத்தியும் இன்னவிடமென்று காணுமலோடிப்போம் ஆகையால் அபரோட்சஞானத்திற்கு மகாவாக்கியமே காரணம்

ச-கை. வாக்கியத்தினுலே பிறந்தவறிவெல்லாம் பரோட்சமேயொழிய பிரத்தியட்சமல்லவேயென்னில்

உ-ம், வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலிழந்தானென்கிற சொற்போலப் பிரமமாக இவண்டுமென்றெண்ணின சீவனுககுச் சுதசித்தமாயிருந்த பிரத்தியட்சமும் போமென்கிறது பரியாசமாய்க்காணும் நீயே தசமனென்கிறசொல் அவனைப்பிரத்தியட்சமாய்க்காட்டவில்லையோ

ச-கை, அந்தக்கரணவுபாதியிருக்கையினலே சீவன்பிரத்தியட்சமாகலாம்நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம்பிரத்தியட்ச மாகாதேயென்னில்

உ-ம், இரும்பு பொன்னென்கிறது கொண்டு விலங்கென்கிறது போகாததுபோல அந்தக்கரணகூட்டரவுசீவ வுபாதியானுப்போல அதைத்தவிர்கிறதே பிரமவுபாதியாம்

ச-கை, நானென்கிறது தள்ளப்பட்டபின்பு நான்பிரமமென்கிற ஞானம்வரக்கணக்கில்லையேயென்னில்

உ-ம். நானென்கிறதுமுற்றுந் தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந் தள்ளப்பட்டு சைதன்னியந் தள்ளப்படாதபடியினலே நான்பிரமமென்கிற அறிவுவரலாம்

ச-கை. சாட்சிசுயம்பிரகாசமானுல் விருத்திக்குவிட்யமாகக் கூடாதுகூடுமென்றாலும் பிரமம்விருத்தியில் சிதாபாசனுலு மறியப்பட்டுச் சடமென்று வருப்பதுமேயென்னில்

உ-ம், கடத்தைப்பார்க்கவிளக்குங்கண்ணும்வேணும்விளக்கைப்பார்க்கக்கண்மாத்திரம்போதும் அதுபோல அப்பிரகாசமானவிடயத்தை யறியுமிடத்தில் விடயாஞ்ஞானத்தைப் போக்க விருத்தியும் அதையறியச்சிதாபாசனும்வேணும் பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்க விருத்திபோதும் சிதாபாசன் தேவையில்லை இருந்தாலும் வெய்யலிலே விளக்குபோற்குன்றிப்பிரமத்திலே யமாய்ப்போவன் விருத்திவியாப்தியுண்டுசிதாபாசனுக்கு பலவியாத்தியில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகின்றது இந்த அபரோட்சஞானமே யிவரோகானென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம்

ச-கை, ஆசாரியசுவாமிகள் மறுபடியும் பலகாலஞ் சிரவணம் பண்ணச்சொல்லி விதித்தபடியினல் இந்தப்பிரத்தி யட்சஞானந்தானுந் திடமல்லவோவென்னில்

உ-ம். வேதபேதஞ் சாமியமேதங்கொண்டு சர்மமேதங்கண்டாப்போல ஞா

ஷபேதம்வராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத்தினால் சகல வேதத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம் பண்ணவும் எல்லாவேதத்திலு மொருபடித் தாய்க்கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம்பண்ணவுமருளியது

ச-கை. விபரீதபாவனையேது அதற்குக்காரணமேது அதெதினாலேபோம் அதுபண்ணுகிறவடைவேதென்னில்

உ-ம். தகப்பனிடத்தில் புத்திரன்சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறாப்போலத்தேகம்நான் பிரபஞ்சமெய்யென்கிற விபரீதபாவனை வெகுசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த சென்மாந்தரவாசியே இதற்குக்காரணம் நான்பிரமம் தேகாதிப்பிரபஞ்சமித்தையென்கிற தத்துவபாவனையினாலிதுபோம் பிரமத்தைப்பலகாலுஞ் சிந்திக்கக்கேட்கப் போதிக்கவென்கிற பிரமாப்பியாசமே பண்ணுகிறது அடைவு

ச-கை. எந்நேரமும் இந்தவேலையாயிருந்தால் நிர்வாகமெப்படிநடக்கும் தத்துவபாவனைக்குக்காரணமேது எந்தக்காரணமெதினாலே வருமென்னில்

உ-ம். தத்துவவிசாரம்பண்ணுகிறவன் கருமமெல்லா மீசுவரனே நிருவகித்துக்கொள்ளுவன் ஏகாக்கிரசித்தமேகாரணம் இதுவுபாசனையினாலே வரவேணடும்

ச-கை. மந்திரசெபம்போலவு மூர்த்தித்தியானம்போலவும் தத்துவபாவனைபண்ணுவதற்கு நியமமுண்டோவென்னில்

உ-ம், மந்திரபலமில்லாததற்குத் 'திருஷடபலமில்லாதபடியினாலே நியமமுமா நியமந்தப்பினால் தோஷமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறதுபசியைப்போக்கிறாப்போலத் தத்துவபாவனைவிபரீதபாவனையைப் போக்கிறது திருஷடபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லை

ச-கை, பிரமாப்பியாசம் பலப்படப் பண்ணச்சொன்னபடியினால் நிர்ப்பந்தமல்லவோவென்னில்

உ-ம். சஞ்சலமாயிருக்கிறமனதிற்கு நியமம்பூண்டஜெபமும் வேறேயொன்றைச்சற்றே நினைத்தாலுங்கெட்டுப்போகிற மூர்த்தித்தியானமு நிர்ப்பந்தமன்றி கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக் காட்டும் திச்சாகசத்தைகளோடேகூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாச நிர்ப்பந்தமல்ல வினோதமாம்

ச-கை, மனநசஞ்சலமென்கிறதிலே பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், தான்போனதேவழியாச் சஞ்சலமே சுபாவபாவமாயிருக்கிறமனதை நிறுத்துகிறது வாய்வைநிறுத்துகிறதற்குச சரியென்கிற கீதையுஞ்ச முத்திரத்தைககுடிததாலு நெருப்பைபவிழுஙகினாலும் மேருவைப் பி டுங்கினாலுமமனதைநிறுத்தக் கூடாதென்கிறவாசிட்டமும்பிரமாணம்

ச-கை. இப்படி விட்சேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச சின்மாத்திரமே ஆத்மாம மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையெனகிற நிருத்தியாசனமுங்கூடாதேயெ ன்னில்

உ-ம், காவியம் தர்க்கம்கெட்டு வேளாண்மைகளிலே விழுந்தமனதிற்கு நிரு த்தியாசனங்கூடாது மற்றைமனதிற்குக்கூடும்

ச-கை, இப்படியானாற்போசனாதிகளும் விட்சேபமல்லவோவென்னில்

உ-ம். சொற்பவிட்சேபமான போகனாதிகளும் அனுசந்தானத்தைக்கொடா தபடியினால் இது விட்சேபமல்ல தானேபிரதானமா யிழுத்துக்கொ ண்டுபோகிற தர்க்கமுதலானது தத்துவத்தைக் கெடுக்கையினால் இ துவேகன விட்சேபமாகையினால் பிதாவித்தைக்கு மிடங்கொடுக்க வொண்ணாது

ச-கை. இப்படி யெல்லாவற்றையும் விட்டால் சீவிக்கப்போகிற தெப்படி யென்னில்

உ-ம், அசனத்தைவிட்ச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதே யல்லாமல் இதாசாஸ் திரத்தைவிடசசொன்னா லெப்படி சீவிக்கிறதென்கிற துராங் காரத் தைவிட்டுவிடு

ச-கை, ஞானியாயிருக்கிறஜனகராஜாராச்சிய பரிபாலனம்பண்ணவில்லையோ வென்னில்

உ-ம், ஜனகராஜாகிடஞானத்தாலே பண்ணினார் உனக்குங் கிடஞானமுண் டானால் பிராரத்தவசத்தினாலே தர்க்கபாட்முதலானதுகளைச் செய்தா லுமுத்தமம்

ச-கை, இப்படி பிராரத்தவசமென்று தானேஅனுசாரத்தைப்பண்ணலாமோ வென்னில

உ-ம், கர்மத்தையொருவராலு மறிக்கப்படாது

ச-கை, ஆனாலறிந்தஞானிக்கு மூடனுக்கும்பேதமேதென்னில்

உ-ம், வழிப்போக்க ரிருவருக்குந் தம்மூர்சரியானாலும் அறிந்தவன்திடமா
ய்ப்போக அறியாதவன் ஏங்கியிருக்கிறாப்போல ஞானிக்கும்அஞ்ஞா
னிக்கும் பிராரத்துவஞ்சரியானாலும் ஞானியகர்த்தாவென்று திடமா
யிருப்பன் அஞ்ஞானியேங்கிச்சாவன் இதிலேபேதம்

ச-கை. இவரேநானென்கிற அபரோட்சஞானமறியப்பட்டது ஆருகட்குபோ
க நிமித்தம்எந்தப் போகத்தைக்குறித்தென்கிற வாக்கியத்திற் சர்த்த
மேதென்னில்

உ-ம், இப்படிச்சாட்சாத்காரம்வந்தவனுக்குவிடயமும் பொசிப்பானுமில்லை

ச-கை பிராரத்தபோகம்பொசிக்கையில் இந்த இருவகையு மில்லையென்கிற
தெப்படியென்னில்

உ-ம். இந்திரசாலத்திற் கெந்தர்வநகரத்தைப்பார்க்கிறவனொருபோகத்தையு
மிச்சியாமல் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறாப்போலச் சாட்சாத்காரம்
வந்தவனுக்குச் செகத்து பொய்யாகப் போனபடியினால் விடயமும்
பொசிக்கிறவனு மில்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போலாசைசங்
கற்பமெல்லாமணைந்துபோம்

ச-கை, பிராரத்தபோகத்தைப் பொசித்தாற்றான் ஆனியேதினில்

உ-ம், ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப்படப்பொசிக்கவு
மாட்டான்

ச-கை, விடையத்திலே யெந்தெந்ததோஷமிருக்கின்ற தென்னில்

உ-ம், அர்த்தத்தைத் தேடுக்கையிலு மிரட்சிக்கையிலு மழிக்கையிலுந் துக்க
மேயல்லாமல் சுகமில்லை மல மூத்திரம் நரம்பெலும்பு சதையாலே
நிருமித்த ஸ்ரீபிண்டத்திலேயெதுநல்லது பசித்தாலும் விஷத்தைதி
ண்ணாததுபோல ஞானியு மித்தைவேண்டான் இத்தனைதோஷவிஷ
யம்பிராரத்தினாலே பொசிக்க மூண்டாலுங்கிலேசத்துடன் பொசிப்
பானேயொழியச் சந்தோஷமாய்ப்பொசியான்

ச-கை, பொசிக்கையில் கிலேசமேதென்னில்

உ-ம், இன்னம் இந்தக்கன்மந்தொலையவில்லையோ வென்கிறதே கிலேசம்

ச-கை. உம்முடையபிரமஞானமுமிப்படிக் கிலேசமாச்சுதோவென்னில்

உ-ம். இந்தச்சங்கார தாபவிரத்தியேயல்லாமற்கிலேசமல்ல

ச-கை. இந்தவிர்த்தியெதினாலே வந்ததென்னில்

உ-ம். செகத்துப்பிராத்தி என்கிறதிடத்தினால் வந்ததாகையினால் ஞானிகி டைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைந்திருப்பன் அஞ்ஞானி யெத்தனை போகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தியடையான்

ச-கை, அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் பொசித்தபிற்பாடாகிலுந் திருப்தி வாராதோவென்னில்

உ-ம், மேன்மேலும் நெய்விட்டதினாலக்கினி யணையுமாகி அஞ்ஞானிக்கும் போகத்திலாசையடங்கு மற்றபடிவயிராக்கியத்தினாலாசையடங்காது

ச-கை, ஞானியுங் கர்மவசத்தினாலேகிடைக்கிற போகம்பொசிக்கிற வழியே யழுந்திப்போகானோவென்னில்

உ-ம், பிடித்துவிட்டராசர் வொருகிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறும்போ ல ஞானியுங்கிடைந்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்து திருடுகி றதிருட்டு வினோதமாகிறும்போல அந்தப்போகமு மென்மேலுங் கர் மசங்கற்பத்தை யுண்டாக்காது

ச-கை. இப்படிக்கொத்தவிவேகமே மனதிலுறைத்திருந்தாற் பிராரத்தகன்ம மேலெழுந்தவாசையை யெப்படியுண்டாக்குமென்னில்

உ-ம், இச்சையனிச்சை பரவிச்சையென்றுபிராரத்த மூன்றுவிதமானபடியி னால் இச்சையும்வரலாம்

ச-கை, இது ஆகாரததுவென்கிறதிலே யாருக்கானாலுமாசைவருமோ வென் னில்

உ-ம், அபத்தியம்பண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்குமிராச ஸ்திரீயை யையிஷடம்பண்ணுகிறவனுக்குந்தனக்காகாதென்றறிந்திருந்துமாசை யேன்வந்தது ஆகையினால் இத்தை ஈஸ்வரனாலுமறிக்கப்படாது இத ற்கு ஞானம்வந்தாலு மவனவன்பிரகிருதிபோகாதென்கிற கீதாவசன மே பிரமாணம்

ச-கை, நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச்சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டா னால் அந்தக்கன்மத்தைமறிக்கலாமேயென்னில்

உ-ம், அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன்தன்மபுத்திரரிவர்கள் துக்கப்பட் டக்கணக்கில்லே ஈஸ்வரனும் பஞ்சகிருத்தியத்திலேயுமலக் கணக்கில் லையாகையால் ஈஸ்வரகற்பனையொருவராலுந் தள்ளப்படாது

ச-கை, இச்சாபிராரத்தத்தினுடைய பலமறியப்பட்டது இனியனிச்சாபிராரத்தமாவதேது? அதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், நாம்மனதிலேபண்ணவேண்டாமென்றிருக்கிற காரியத்தை பெலவந்தத்தினாலே நம்மைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கிறவனும் நாம்வேண்டுமென்றிருக்கிறதை விலக்கிவைக்கிறவனுமொன்றுசேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன் கர்மந்தானே செய்விக்கின்றதென்ற கிருஷ்ணவாக்கியமேயுத்தரம் அதுவேபிரமாணம்

ச-கை, இனிப்பா இச்சாப்பிராரத்துவமாவதேதென்னில்

உ-ம். தனக்கிச்சையுண்டாயிருந்தாலும் இல்லாதிருந்தாலும் சேர்ந்த பேரைப்பற்றி வருகிறசுகதுக்கம்

ச-கை. இப்படியானால் எத்தையிச்சிக்கப் போகிறானென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையைமறுக்கச் சொல்லுவானேனென்னில்

உ-ம், இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லை வறுத்த விதைபோலே முளையற்று வாதிக்கின்றது

ச-கை, வாதிக்கிறதாவது யெப்படியென்னில்

உ-ம், வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலும் தினிக்குதவுகிறப்போல ஞானியாசையுமகப்பட்டபோகத்தோடே திரும்புமல்லாமல் மேன்மேல்வினைகொண்டு கர்மசங்கற்பங்களைப்பண்ணாது அதுவேயுவாகை

ச-கை, இவனுக்கிப்படி விடையத்திலே கரிசனமெதினாலே வரவில்லை யென்னில்

உ-ம், விடையஞ்சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால் அதிற்கரிசனம் வரவில்லை

ச-கை, விடையப் பிராந்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ-ம், நமக்கிருக்கிறபோகமெல்லாம் நாளுக்குநாளுத்தரோத்தரமாகவேண்டுமென்றும் ஒருக்காலுமாறுப்ப விதாயிருக்கவேண்டுமென்றும் இடையிடையே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்டுமென்றும் வருகிறவாஞ்சையேபிராந்தி

ச-கை, இதெதினாலே போமென்னில்

உ-ம், வருந்தியழைத்தாலும் வாராதவாரா, பொருந்துவன போவென்றாற் போகாதோவென்கிறயோதமே, அந்தபிராந்தியைத்தள்ளும்

ச-கை. ஞானிக்குமஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிறவிடயம் ஒருத்தருக்கு

ப்பிராந்தியைக்கொடுப்பானேன் ஒருத்தருக்குப் போதத்தைக்கொடு ப்பானேனென்னில்

உ-ம், தனக்குப்பிராந்தியில்லாததை பயையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்தபி ராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கும் இது மாயா மயமல்லோ உள் ளபடிமுடியுமென்கிற ஞானிக்குச்சங்கற்பத்தையு முண்டாக்க மாட் டாது அது துக்கத்தையெப்படிகொடுக்கும்

ச-கை, இந்தச்செகத்தைமாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில் ஆசத்தி யெப்படிபோமென்னில்

உ-ம், சொற்பன மிந்திரசாலம்போலின்னபடிவரும் இன்னபடி போமென் று நிர்ணயப்படாமற்றோற்றி அழிந்துபோகையினுல் மாயாமயமென் றுபார்க்க அப்போது சொற்பனமுஞ் சாக்கிரமுஞ் சமமாம் அந்தநில மையுறைத்தால் இதில் ஆசத்திபோம்

ச-கை, இந்தத்தத்துவஞானத்திறகு ஆக்கிரகமெதினுல் பிராரத்தகன்மத்திற் காக்கிரகமெதினுலென்னில்

உ-ம். ஞானத்திற்காக்கிரகஞ் செகத்துமித்தியாபாவனையில் பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ்சீவனுக்கு சுகதுக்கத்தில்

ச-கை. பிராரத்தகன்மம் ஞானத்தைக்கெடாதோவென்னில்

உ-ம், செகத்துச்சத்தியமாகத் தோற்றினுலொழிய பிராரத்தகன்மம் போக ங்கூடாதென்றால் அப்போதஞானத்திற்கு விரோதிசெகத்து மித்தை யென்றறிகிற விவேகத்தைக் கெடாமற் சொற்பன மிந்திரசாலம்போ லே போகதரிசனங்கொடுக்கிற படியினுல் பிராரத்தம் ஞானத்தைக் கெடாது

ச-கை, ஞானந்தான் பிராரத்தைக்கெடாதோவென்னில்

உ-ம், ஞானம்வந்தவுடனே செகத்துத்தடைப்பட்டுப்போனுற் பிராரத்தத் தைக்கெடுக்கும் அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகை யினுல் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும்விரோதமில்லை

ச-கை, யாதொரு அவத்தையில் எல்லாம்ஆத்மாவாய்ப்போம் அப்போதுள் வனெந்த விந்திரியத்தினுல் எந்தவிஷத்தைப்போசிக்கப்போகிறனெ ன்கிறவேதம்

உ-ம், ஞானம் வந்தவுடனே சகலமுந் தடைபட்டுப் போமென்றல்லவோ சொல்லுகின்றது

சகை. ஞானிக்குப்பிராரத்தபோக மெப்படிகூடுமென்னில்
உ-ம், இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேககைவல்லிய மூத்திமையுஞ்சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச்சொல்லவில்லையென்று வியாசசூஸ்திரத்திலேசொல்லும்
சகை, நீர்சொன்னபடியே யர்த்தயம்மற்றைப்படிகூடாதென்னில்
உ-ம், யாகசியவற்சர்முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத்தொய்தத் திருட்டியிருந்தபடிஞயிலே ஞானமில்லையாகவேணும்
சகை, அவர்களுக்குத்தொய்திருட்டியில்லையேயென்னில்
உ-ம், அப்போது அவர்கள்சிடனைக்குறித்து ஞானஞ்சொல்லாமலிருக்கவேணும்அப்படியல்லாமலுபதேசம்பண்ணினகிரந்தங்களுமிருக்கின்றது
சகை, அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சந்தோற்றுத நிருவிகற்பசமாதியில் ஞானமுண்டென்னில்
உ-ம், அந்தப்பட்சத்துக்குச்சுழுத்தியஞானமாகவேணும்
சகை, சுழுத்தியில்நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லையேயென்னில்
உ-ம், ஆகையினல் நான்பிரமமென்கிறசீவன் முத்தியேஞானம் செகத்தைமறக்கிறதல்ல
சகை, இவ்விரண்டுங்கூடியோ ஞானமென்கின்றதென்னில்
உ-ம், தொய்தந்தோற்றுதகே ஞானமென்கிறவுன்னுடைய பட்சங் கடங்களுக்குமுண்டு கொசுகுகூப்பிடுகிற துள்ளாய்க் கேளாதாகையினலே நிருவிகற்பசமாதியுங்கட ஞானத்துக்கிடல்ல
சகை, ஆகையினலே ஆத்மாவிசாரஞானமல்லாமல் தொய்தமறக்கிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கின்றதென்னில்
உ-ம், இந்தச்சித்தாந்தந்தெரிந்தபேர் நீயே கிருதகிருத்தியன்
சகை பொல்லாதமனதைநிறுத்தவேண்டாமோவென்னில்
உ-ம், தான் நாட்டமானவிடயத்தை மாயமயமென்றேமறிக்கவேண்டும்
சகை. எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிருனென்கிறசொல்லுக்கர்த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப்போகநிமித்தமென்கிறசொல் எதைச் சொல்லுகின்றதென்னில்
உ-ம். பொசிக்கிறவனேயில்லையென்று சொல்லுகின்றது
சகை, பொசிக்கிறவனெப்படியில்லையென்னில்
உ-ம். கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினலே சுகதுக்கபோகவிவகாரம் நமக்

கில்லை சிதாபாசனுரோபமானபடியினால் அவனுஞ்சுகதுக்கம்பொசிக்
கிறவனல்ல ஆசையினால் அதிட்டானத்தைவிட்டு ஆரோபமிராதபடி
யினால் இருவரையுமொருவராய்க்கண்டு இவரே பொசிக்கிறவரென்று
லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் விவேகம்பண்ணினால் பொசி
க்கிறவனில்லை

ச-கை, இப்படியானா லாத்மாதான்பொசிக்கிறவராச்சுதேயென்னில்

உ-ம், ஆத்மாவாவென்று விசாரிக்குமிடத்தில் சகலவேதங்களும் இந்த லவ்
கீகயாத்மாவைத்தொடங்கி யானந்தமயன்மட்டாகக் கழித்துப்போட்
டுக்கூடஸ்தரையல்லவோ யாத்மாவென்றுசொல்றுகின்றது

ச-கை, சிதாபாசனில்லாதவனானால் அஞ்ஞானதிசையிற்றானெப்படிபொசிக்
கிறவனாவானென்னில்

உ-ம், கூடஸ்தருடைய சத்தையைத்தன்னிடத்தில் இறக்கிக்கொண்டு நமக்
குப்போகமுண்மையென்று கலங்கிவிஷயங்களைக்காங்கிஷித்தான்

ச-கை, இப்படியானால் இவ்விடத்தில்பண்ணவேண்டிய அனுசந்தானம் எப்
படியென்னில்

உ-ம், லவ்கீகத்திலே பொசிக்கிறவர் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப்பார்க்
கிலுந்தன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறாப்போல விவேகியுங் கூடஸ்தரு
க்கன்னியமெல்லாம் அப்பிரியமென்றுதள்ளிக் கூடஸ்தரையே பிரிய
வஸ்துவாய்க்காணவேண்டும்

ச-கை. பிரியமாகக்காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். பாமரனாயிருக்கிறவன் புட்பசந்தன வனிதாதிவிஷயத்தில் பண்ணு
கிறவிச்சையையும் வாதம்பண்ணவேண்டுமென்கிறவன் காவியநாட
கங்களில்பண்ணுகிற விசாரத்தையும் கன்ம்வுபாசகர் செபயாகங்களி
ல்பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும் யோகியானவன் மனதுநிறுத்தப்படு
கிறவருத்தத்தையும் கூடஸ்தரிடத்தில்பண்ணவேண்டும்

ச-கை இப்படிபண்ணினால் வரப்போகிறபலமேதென்னில்

உ-ம், போகம்வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதிசித்தி இவைகள் இந்த
நாலுபேருக்கும் வருகிறாப்போலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்
றவஸ்தையுங்கடந்தவரா யேகமாய் சதாசிவமாய்க் கண்டவனுக்குச்
சொற்பனம்போலப் புண்ணியபாவகர்மத்தூடக் கற்றுமுத்தனாவான்

ச-கை, இப்படிகண்டவனுக்குப் போகிக்கிறவனொன்றுவருகுப்புற்றதென்னில்

உ-ம், அஞ்ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கும்

ச-சை, இவன் சாட்சியைவிட்டிராதபடியினால் இவனைப்பற்றிப் போகங்கள் சாட்சியிடத்திலும் யாரோபிக்கசப்பட்டதோவென்னில்

உ-ம். சிதாபாசன் ஓரவஸதையிலேகண்டது ஓரவஸ்தையிலேகாணுதமாயா மயத்திற்கு உட்பட்டவனுன்படியினால் தானில்லாமற் போகிறவனுக க்கண்டு ஏக்கிச்சாகக்கடகிறவன் பெண்கொள்ளவாஞ்சியாததுபோ லத்தனக்குள்ளான போகம்வேண்டாம் முன்போலத்தானே பொசி கிறவனென்றுசொல்லவேண்டில் மூக்கறையன்போலேகுன்றி பிரா ரத்துவபோசம் பொசிக்கிறதினல் எப்படிசாட்சியினிடத்தில் ஆரோ பிக்கப்படும் ஆகையினுல் வேதமும் பொசிக்கிறவ னில்லையென்றே சொல்லுகின்றது

ச-சை, சரீரானுகாமமில்லையென்கிறவேதத்திற்கு அர்த்தமெப்படியென்னில்

உ-ம், ஞானிக்கு மூன்றுசரீரத்தினத்தியாசமும் போனபடியினல் மூன்று சரீரச்சுரங்களும் இவனைத்தாபப்படுத்தாது

ச-சை, மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச் சுகமிருக்கிறது அது இவ னுக்கு எப்படிதாபப்படுத்தாதென்னில்

உ-ம், தூல சூட்சுமகாரணமென்று சரீரமூன்றுயிருக்கும் வாத பித்த சிலே த்துமமுதலானவாதையும் இடி சுடு முரிக்தல் முதலான பீடையும் தூலசரீரத்தில் சுரம் காமக்குரோதமோகம் இலச்சை பயமுதலான துஞ் சம தம சிரத்தைமுதலானதுஞ் சூட்சுமசரீரத்தில் சுரம்பலப் படக்காறிய தேகாதிகட்குவித்தாய் வாசனையை யுண்டாக்கு கிறதே காரணம் சரீரத்தில் சுரம் நூலைவிட்டுப் புடவை யிராததுபோலவும் மயிரைவிட்டுக்கம்பளி யிராதது போலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடமில் லாததுபோலவும் அத்துக்குச்சொன்ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களே யில்லை இம்மூன்று சரீரங்களுக்குஞ்சொன்ன சுரமே சுபாவசித்தம் போலச்சிதாபாசனுக்குப்பிரகாசமேசுபாவமல்லாமல் அவனுக்கொரு சுரமுஞ்சுபாவமாயில்லை இப்படிச்சிதாபாசனுக்கு முதலா யில்லாத சுரம் சாட்சிக்கு வரப்பிரசித்தியேயில்லை ஆகையினுல் வேதமும் ஞா னிக்குச் சரீரானுதாபமில்லையென்று சொல்லுகின்றது.

ச-சை, இப்படியில்லாதசுர முன்னுளெப்படித்தபிப்பித்ததெனில்

உ-ம், அஞ்ஞானத்தினல் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதைத்தான்றபிக்கிறே மென்கிற மூர்க்கன்போலச் சரீர யத்திரயத்தையும் சீவனையும் கூடஸ்தருடைய ரூபமாயெண்ணிக்கொண்டு சரீரங்கள் தவிக்கின்றதைத் தான் தவிக்கிறதாகப் பிரமித்தான்

ச-கை, ஞானம்வந்தபின் புதவியாமலிருக்கவேணுமேயல்லாமல் திரும்பத்த விப்பானேனென்னில்

உ-ம், விவேகத்தினல் பிராந்தியைத்தள்ளித் தன்னைச்சாட்சியாக வறிந்தபின்பு முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்பழுகைக்காகப் பயந்தோடி. இடுப்பொடித்துக் கொண்டேமென்கிறதுபோலில்லாத சம்சாரத் தைமுந்தியேன் மேற்போட்டுக்கொண்டோமென்கிற வெறுப்பைத் தாபமென்கிருய்

ச-கை, சாட்சிநானென்றறிந்தாற் போதாதோ திரும்பப்பலப்பட அனுசந்தானம் பண்ணுவானேன் தேகனுனல்லவென்று பாவிப்பேனென்னில்

உ-ம், இல்லாத சம்சாரத்தையும்முடையபேரில் ஆரோபித்தேன் அதைப் பொருத்திக்கொள்ளுமென்று சாட்சியைச் சரணமாயடைகிறதாகவும் பண்ணின பாவம்போகப் பிராசித்தம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறதுபோலச் சஞ்சிதமுதலான கருமம்விட்டுப் போசத்தககனையாகவும் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறது பரக்கிசையிலேயடிபட்டவன் வெகுபிராச்சித்தத்தினல் பிராமணனுடனேகூடினபின்பு திரும்பிப் பரக்கிசுளைக் கண்டு ஒடுக்கிருப்போல தேகநானல்லவென்று அனுசந்தானம்பண்ணுகிறது

ச-கை, ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போலபிரபஞ்ச வியாரம்பண்ணுமல் நாணுவானேனென்னில்

உ-ம், குப்பத்திலே குட்டம்பிடித்த தேசிதன்னை யறிந்தவர்முன்பு நாடகம் பண்ணநாணுவதுபோலச் சிதாபாசனுந்தன்னை மாயாமயமென்றறிந்தபின்பு தன்னைக்கர்த்தாவென்ன நாணுகிறன்

ச-கை, இப்படி ஞானம்வந்தபின்பு நடுக்கங்களும் நாணங்களும் வரலாமோ வென்னில்

உ-ம். இளவறிசையாயிருக்கிறவன் இராச்சியத்திற்கு இராசாவை அனுசரிக்கிறுப்போலப் பிறமத்தையறிந்தவன் பிரமமிவனென்கிற வேதத்

னைக்கேட்டுக் கெம்பிரமாய் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறதே யல்லாம ல் பயமில்லை

ச-கை. கங்காப்பிரவேசம் ஆரம்பித்தவுடனே தேவனுகிறுப்போல ஞானிக ளேன் உடனேபிரமமாகவில்லை யென்னில்

உ-ம். ஆரம்பித்தகருமமுடிந்தும் சரீரநசிக்குமட்டும் மனுஷ னென்கிறபேர் நிற்கிறுப்போலப் பிராரத்துவதேகம் விழுமளவும் சிதாபாசனென்கி றபேர் போகாது

ச-கை, பழுதையென்றறிந்தவுடனே பாம்பெனகிறது போகவில்லையே அப் படியே பிராரத்தகன்மமும் போகவேண்டுமல்லவேவென்னில்

உ-ம். பழுதையென்றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போனாலும் அதன்கா ரியமானபயம் மெள்ளமெள்ளத் தணிகிறுப்போலவும் பத்தாவானு க்கு இடித்துக்கொண்ட புண் மெள்ள ஆறுகிறுப்போலவும் பிராரத் தகன்மபோகமும் பொசித்தேதொலையவேண்டும்

ச-கை. ஞானம்வந்தும் பிராரத்துவ துக்கமிருந்தால் துக்கநிவர்த்தி யென்கிற ஆறுமவத்தையெப்படி கூடுமென்னில்

உ-ம், பத்தாவானைச் சாகாமற்கண்டசந்தோஷமானது வேதனையைத் தெரி யவொட்டாததுபோலத்தானே பிரமமென்று முத்தனானவனுடைய சந்தோஷம் பிராரத்துவதுக்கத்தைத் தெரியவொட்டாது ஆகையால் ஆறுமவத்தைகூடும்

ச-கை. சிதாபாசனுடைய ஆறுமத்தை யனுபவந்தெரிந்தது இனித்தடையற் றவானந்தத்தை வசையுடனேசொலலுமெனில்

உ-ம், இகலோகபரலோகத்தைக்குறித்துப் பண்ணவேண்டியகன்மமெல்லா ம்பண்ணி முடிந்தபடியினால் மோட்சமும் பிரம நரமென் றரியப்பட் டபடியினால் மனதில் ஒருகுறையுமில்லை யென்றதுகொண்டு தடைய ற்றவானந்தமுண்டு

ச-கை. காண்டத்திரயத்திற்சொன்ன அனுஷ்டானத்தில் ஒன்றும்பண்ணமல் எல்லாம் பண்ணிமுடிந்துதென்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்றதென்கிறதை ஞானியினுடைய அனுசந்தானத்தினாலறியலாம்

ச-கை, பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டியதெல்லாந் தேவையற்றுப்போன அனுசந்தானத்தை யெனக்குச்சொல்லுமெனில்

உ-ம். நான் துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமி தனம் புத்திரமித்தி
ரகளத்திரம்வேண்டுமென்று இகலோக சம்சாரத்தில் அலையவேண்டு
ம் பரமானந்த பூரணமாயிருக்கிற நமக்குஅந்தமாயாமயத்தைக்குறிக்
கத்தேவையில்லை பரலோகத்தையடையவேண்டினவனுக்குஅதற்கே
ற்றகர்மானுஷ்டானம்பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமும்மாயாமயமாக
த்தோற்றுகிறதாய்க்காண்கிறநமக்கொருகருமமுந் தேவையில்லைபிரம
லோகத்தையடையவேண்டினவனுக்கு வேதசாத்திரங்களை கற்கவே
ண்டும் நிரதிகாரியாயிருக்கிற நமக்கு ஒரு சாத்திரங்களுங் கற்கத்தே
வையில்லை தத்துவத்தையறியவேண்டினவனுக்கு வேதாந்தசிரவண
ம்பண்ணவேண்டும் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்கு மனனந்
தேவையில்லை விபரீதபாவனையுள்ளவனுக்கு நிதித்தியாசனம்பண்ண
வேண்டும் தேகம் நாமென்றிருக்காலு மெண்ணுை விட்சேபமுள்ள
வன் சமாதியிருக்கட்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற நமக்கு அதுவுந்தே
வையில்லை விட்சேபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற் காகையினல்
பண்ணவேண்டியது மறியவேண்டியதுந் தீர்ந்தது

ச-கை, விவகாரமிருக்கிறபோதே உமக்கு விபரீதபாவனை யெப்படியில்லை
நித்திரைபிட்சை முழுக்குசவுசம்இந்தநான்கும் நீர்பண்ணக்கண்டோ
ம் உமக்கு யெப்படி ஒரு கருமமுமில்லையெனில்

உ-ம், விவகாரம் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினல்நடக்கிறதே யல்லாம
ல் விபரீதபாவனையில்லை பிரத்தியானெருப்பென்றதுகொண்டுகுன்று
மணிச்செடி வேகாததுபோல நீ நம்மைக்கர்த்தாவென்றெண்ணினது
கொண்டு நாம்நித்திரைமுதலானதைப்பண்ணினவனுகோம்

ச-கை. இப்படி வாசனையினல் வருகிறவியாபாரம் உமக்குப்போகவேண்டா
மோவென்னில்

உ-ம். பிராரத்துவகன்மந் தொலைந்தாலொழிய விவகாரம்போகாது

ச-கை, ஆனல்உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியேதென்னில்

உ-ம், லவுகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்துவமு
ள்ளபடிநடக்கிறதேவிதி

ச-கை. இப்படியானல் உம்மிடத்தில் சகலருக்கும்அப்பிரமாண புத்திவரும்
உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞா

னுமமக்குமாத்திரம் பிரயோசனம் பிறரை யீடேறமாட்டாதெனில்
உ-ம், ஆனல்நாமிருத்தியனுனலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாக தேவர்ச்ச னைசவுசமுதலானதைச சரீரம்பண்ணட்டும் பிரணவ செபமுதலான வேதாந்தபாடத்தை வாக்குபண்ணட்டும் மூர்த்தித்தியானம் பிரமத் தியானத்தைமனது பண்ணட்டும இதுகளைநாம பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படிநாமிருந்தால் கருமிகளுக்கும் ந மக்குஞ் சண்டையற்றும்போச்சுது நம்முடையஞானமும் பலருக்கு முபகாரமாச்சுது [ல்
ச-கை, கருமத்திற்குநிர்ப்பந்தமெதினல்ஞானத்திற்குநிர்ப்பந்தமெதினலெனி
உ-ம், ஞானியாற்பொய்யென்று தள்ளப்பட்டதிரிவிதகரணத்தில் கருமத்தி ற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாட்சியினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை அந்த திரிவிகரணத்தினல் கருமி கர்மத்தைமுடிக்கட்டும் நமக்குஞானியே து ஞானத்திற்குநாமசங்கனென்கிறத்தில் நிர்ப்பந்தமல்லாமல்சாட்சி யினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்கும் கருமத்தை வில க்கத்தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்ததுகொண்டு சரு மிக்காதுனியே
ச-கை. இப்படியெல்லாருமறியாமல் ஆத்மாவைத்திரிவிதகரணக்கோடே கூ டக்கர்த்தாவென்கிற கருமிகளும் ஞானமவந்தவுடனே திரிவிதகரத்தி னைருகருமமும் வேண்டாமென்கிற ஞானிகளும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைக்கு நிர்ப்பானேனென்னில்
உ-ம், அவர்களஞ்ஞானத்தினலே செவிடர்கதைகேட்டார்போலச்சண்டை க்கு நிர்க்கின்றூர்கள்
ச-கை, ஞானம்வந்தவனுக்குப் பிறனாக்குயித்தாகிலும் செய்கிறகருமம் பிர விர்த்திஉசிதமல்லவே நீவிர்த்தியாகச் சன்மார்க்கத்தில்இருக்கவேண் டுமேயென்னில்
உ-ம், ஞானிக்குப்பிரவிர்த்தியினல் பிரயோசனமில்லாவிட்டால் நிவர்த்தியி னுலும் பிரயோசனமில்லை
ச-கை, நிவர்த்திஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்னில்
உ-ம். அறிந்தபின்புசாதனமேதுக்கு
ச-கை, தோற்றுகிறசெகத்திலை இன்னமஞ்ஞானப்பிராந்தி வந்தாலும் சாத னத்தையனுஷடித்தால் தாழ்வில்லையேயென்னில்

உ-ம், உயிரோடிருக்கிற யெலிசெற்றுப்போயிருக்கிற பூனையைத் தொட்டா தென்றால் செற்றுப்போனயெலி யுயிரோடிருக்கிற பூனையைத் தொடருமென்றாற்போலவும் பாசுபதாஸ்திரத்தினால் கொல்லப்படாதவனொருணற்சழியினாலே கொல்லப்படுமென்கிறாப்போலவும் அனுதியில் அஞ்ஞானத்திற காரியங்களெல்லாங் கூடிக்கொல்லப்படாத போதத்தைத் திடஞானத்தினால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞானம் தற்காரியங்கள் திரும்பிப் பந்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடையயுத்தித் தாழ்வேயொழிய வேறொன்றுமில்லை

ச-கை. அஞ்ஞானம் தற்காரியந்துடைபட்டுப்போனாலும் செகந்தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்னில்

உ-ம். தோற்றினாலென்ன இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளம்பார்க்கிற ராசாவுக்கு அதனால் திருப்தியேயொழிய பயமில்லை இப்படிக்கொத்த போதகூரானுக்குத் தேகாதிகளிடமாய்வருகிற பிரவிர்த்தியினால் தான் நிவிர்[illegible]ல் தான் பிரயோசனமேது

ச-கை. பிரவிர்த்தியாகாது நிவி[illegible]ழிவில்லையென்கிற தாருக்குயென்னில்

உ-ம். சொற்கமோட்சங்குறித்து யெத்தனம்பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கு

ச-கை. அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானியோடுகூடியிருக்கிறபோது ஞானிக்குச் செய்காரியமெப்படியென்னில்

உ-ம், குழைந்தைகளடித்தாலும் வைதாலுந்தகப்பன் மனதில்காணுமல்திரும்பச் சீராட்டுகிறாப்போல் அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஷித்தாலுந் திரும்பத்தானப்படிச்செய்யாமல் அவர்களுக்குச் சம்மதமாகத் தானே திரிவிதகரணத்தினாலுங் கருமத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்குஞானம் ஏற்றிவைக்கிறசெய்காரியம்

ச-கை, ஞானிகளு ஞானப்பியாசம் பண்ணுகிறபேருடன் கூடியிருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம், ஞானங்களைப்போதித்துக் கருமாதிகளைத் தா[illegible]க் கருமாதிகளைத் தானுந்துறந்து காட்டவேண்டும்

ச-கை, ஞானி தனித்திருக்கிறபோது செய்காரியமே[illegible]ல்

உ-ம், தன்னுடையதிருப்பதியானந்தத்தைக்கண்[illegible]து பிரமமேநாமென்றறிய என்னபாக்கியம்பண்ணினேமே[illegible] அஞ்ஞானம் எந்தவழிபோயிற்றோ நாம்பண்ணின அதிட்[illegible]ரோடேமக்குருசகும்

ச்சாரமில்லாமற்போச்சுது நமக்குப்பிரமானந்தம் வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடைத்ததே உலகத்தையெல்லாம்பிடித்தகர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொன்றுந்தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ எல்லாருமடையவேண்டுமென்கிற பிரமம்நாமானோமே நமக்கித்தனை பாக்கியத்தையுங் கொண்டுவந்துவிட்ட சாத்திரத்தைப் புகழுவோமோ இந்த சாத்திரத்தை அனுபோகத்திற்கு வரப்பயிற்றுவித்து சற்குருவைப் புகழுவோமோ என்னபுண்ணிய மிப்படிப் பலித்ததோ நம்முடைய புண்ணியத்துக்கும் நம்முடைய ஞானத்துக்கும் நம்முடைய வானந்தத்துக்குஒன்று மொப்பாரியாகக்காணோமென்று கண்டுகளித்துசுயாவஞானமே சுகமென்றுகொண்டு ஆனந்தமனுபவிக்கிறதேசெய்காரிம்

இந்தத்திருப்பதி தீபிகையை அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன்பிரமானந்தத்திலழுந்தி நித்தியதிருப்பனாயிருப்பன்,

இரண்டாவது-திருப்பதிதீபிகை-முற்றிற்று,

மூன்றாவது,

கூடஸ்த தீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் வேதாந்த அர்த்தம் விரிவில் விசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குக கூடஸ்ததீபிகையினால் தொம்பதார்த்த விவேகம் அருளிசெய்கிறார்

ச-கை, தொம்பதத்திற்குவாச்சியார்த்தமார் லட்சியார்த்தமார் இவ்விருவகையும் பொருந்துதற்குத்திட்டாந்தமேதென்னில்

உ-ம், தொம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தஞ் சிதாபன் லட்சியார்த்தங் கூடஸ்தர்இதர்க்[illegible]த் திட்டாந்தம் எப்படியென்றால் கணாடியிற் பிரதிபிம்பவெய்யி[illegible]ந் சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடா யொருசுவராவிளக்கிவைக்[illegible]போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடா யொரு[illegible]கயறிகிறார்

ச-கை, இவர்கள்[illegible] எதினாலே யொருமைப்பாடாய்த்தோற்றுகிறார்கள் இவர்களை[illegible]யியும்வழி யெப்படியெனில்

உ-ம், அவிவேகத்[illegible]ருவராய்த்தோற்றுகிற ஒவ்வொரு அவஸ்தையில் ஏகதேகசத்தி[illegible]ந்திமறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியபிரகாசன

யிருக்கிற கூடஸ்தனையும் ஏகதேசத்தில் உபாதியினலல்லகிற வெய்யி லேயும் அகண்டவெய்யிலேயும்போலக்குறிப்பினலறி

ச-கை, சரீரத்திற்குப் புறம்பே விஷயஞானம்வரும்போது கூடஸ்தனையும் சிதாபாசனேயும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்னில்

உ-ம், கடஞானம்வருகிறது சிதாபாசனுயிருக்கிறதனக்கு கடோவிருத்திஞா னம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருககிறதனக்கு இது கடமென்றறிந்தவுட னே யணைந்தவசிதாபாசன் அதைக்கண்டவர் கூடஸ்தர்

ச-கை. கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னுங்கடத்தில் கூடஸதரிருக்கி றதற்கு அடையாளமேதென்னில்

உ-ம். கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னறியப்படாததாகவும் பின்பு அறியப் பட்டதாகவுங் காண்கிறதன்னுடைய அனுபவமே அடையாளம்

ச-கை. கடமொருககாலறியப்பட்டதாகவும் ஒருக்காலறியப் படாததாகவுஞ் சாட்சியினிடத்தி லிவ்விருவகையுந்தோற்றுவானேனென்னில்

உ-ம், எக்காலத்திலுமெங்குமிருக்கிற சுபாவசைதன்னியத்தில் கற்பிக்கப்ப ட்டகடம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடியிருந்தபோது அறியப்படாததா கவும் ஞானத்தோடேகூடினபின்பு அறியப்பட்டதாகவுந்தோற்றியது

ச-கை. ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவதேதெனில்

உ-ம், லோகாந்தகுந்தம்போல சிதாபாசாந்தவிருத்தியே ஞானந்தோற் றா வற்றபொருளேயஞ்ஞானம்

ச-கை, விருத்திக்குமுன் சிதாபாசனில்லாதபடியினல் அறியப்படாதகடஞ் சாட்சிதானேயறியவேண்டும்விருத்திக்குப்பின்கடமென்றறியப்பட்ட து சிதாபாசனலறியலாம் சாட்சியினலென்கிறதுவேண்டாமேயென் னில்

உ-ம், கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன்விருத்தியில் நட்டமாய்ப்போன படியினல் இப்பாலவிடத்தில் கூடஸ்தரைத்தவிர வேறு சைதன்னிய மில்லாதபடியினல் முன்னறியப்பட்டதென்கிறதையுந்தோற்றுவிக்கி றதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையால் இரண்டு காலத்திலுங் கடத்தை யறிகிறவர்கூடஸ்தர்தானே

ச-கை, கடஞானம்வந்தவுடன் சிதாபாசம் நட்டமாய்ப்போனலும் அவனே டுகூடப்போகாமலிருக்கிற விருத்தியினல் கடமறியப்பட்டதென்கிற து தோற்றலாம் சாட்சியினலென்கிறதுதேவையில்லையேயென்னில்

உ-ம். சிதாபாசனில்லாதவிருத்தியும் பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளை மண்போலச் சடமானபடியினா லறியப்பட்டதை தோற்றுவிக்கமாட்டாது சாட்சிதானேதோற்றுவிக்கிறார்

ச-கை. சாட்சியினிடத்தில் கற்பித்தகடம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடினாலும் விருத்தியோடு கூடினாலுமறியப்பட்டதென்னக்கூடாமற்போனாலறியப்பட்டதென்கிறபேர் எதினால்வந்ததெனில்

உ-ம், சிதாபாசன் பிரதிபலித்ததைப்பற்றியே கடமறியப்பட்டதாயிற்று

ச-கை, சைதன்னியத்தடக்குத்தானே யறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன் சாட்சி சைதன்னியத்தோடே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்னில்

உ-ம், விருத்திகளுக்குப்பின்பிரதிபலித்தசிதாபாசசைதன்யமேபிரயோசனமாக வேண்டுமேயல்லாமல்முந்தியிருந்தகூடஸ்தனை பலமென்னக்கூடாது

ச-கை, இப்படியானால் சாட்சிக்குஞ்சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்னில்

உ-ம், கடமாத்திரத்தைக்காண்கிறவன் சிதாபாசன் சிதாபாசன்விருத்திகடம் இம்மூன்றையுங் காண்கிறவர்சாட்சி

ச-கை இப்படியானால் எல்லாச்சாத்திர கர்த்தாக்களும் விஷயஞானத்தில் இரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன்பகுத்தறியவில்லையென்னில்

உ-ம். கூடஸ்தனொன்றுஞ்சொல்லாமல் அனுவியாசாயர் ஞானமென்றுபேரிட்டுப்பகுத்தறிவார்கள்

ச-கை. அனுவியாசாயஞானமென்பதற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ-ம், முந்தியறிந்தவறிவுதானே பிந்தியறியுமென்கிறது அர்த்தம்

ச-கை, தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும்பிரமத்தையும் பிறித்தறிந்தாப் போல்தேகத்திற்குள்ளாகவும் இவர்களிருவரையும் பகுத்தறிகிறவழியேதென்னில

உ-ம், வெளியிலேதென்கிறவிருத்தியையும் கடபடாதிகளதற்கு விடயங்களையும் அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையும் அறிகிறவரோ சாட்சியென்றறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளே அகமென்கிறவிருத்தியையும் காமக்குரோதாதி விஷயங்களையும் அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையுமறிகிறவர்சாட்சி

ச-கை, உள்ளே சிதாபாசன்தோற்றரவெப்படிசாட்சித்தோற்றரவெப்படியென்னில்

உ-ம், காய்ச்சினவிரும்பிலேயிருக்கிற அக்கினி அந்த இரும்பை மாத்திரந் தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் வேறொன்றையுந் தோற்றுவியாதது போல் காமக்குரோதாதியாகிய அகம்விருத்தியில் கலந்திருக்கிறசிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந் தோற்றுகிறதேயலலாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத்தோற்றுவிக்கமாட்டான் சாக்கிறசொற்பனத்தில விருத்திகளையும் விருத்திகளுடைய இடைநடுவிலுஞ் சுழுத்திமூர்ச்சை சமாதிகளிலும் இதுகளெல்லாவற்றிலுந் தோற்றுவிக்கிறநிருவிகார சைதன்னியமேகூடஸ்தர்

ச-கை, வெளியில் விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங் காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தரைக்காண்பித்தால்உள்ளில்விருத்திகளிலும் அந்தவழியாகத்தானே காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக்காண்பித்த தேதென்னில்

உ-ம், உள்விஷயமானவிருத்தியான நுகடம்போல் ஞானமஞ்ஞான மிரண்டோடுங்கூடாததுகொண் டந்தவழிதேவையில்லை

உ-ம், விருத்தியில அஞ்ஞானவிருத்தி ஞானவிருத்தியிரண்டுமே யில்லையென்னில்

உ-ம், உள்ளவிஷயமான விருத்தியானதுகடம்போல் தனக்கன்னிய மாகாதபடியினாலே ஒருக்கா லஞ்ஞானவியாப்திவந்ததென்னக் கூடாது அன்னுயபதார்த்தத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிறபடியினால் இந்தவிருத்தியில் இஞ்ஞான வியாப்திவரக்கணக்கில்லை

ச-கை. இப்படியுள்ளிலும் புறம்பிலும்நானென்றுதோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ-ம். சைதன்னியமிரண்டிற்குள்ளே கற்பிதமாகவிருக்கிறவன் செனனமரண சஞ்சாரியென்றுங் கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிறதனக்கு ஒருக்காலுஞ் சஞ்சாரமில்லையென்றும் பிரயோசனம்

ச-கை, புத்தியில்லவளைமட்டகூட்ஸ்தர் சஞ்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன்வேண்டாமேயென்னில்

உ-ம், அசங்கசைதன்னியத்திற்கு ஒருவுபாதியில்லவளைமட்டதுகொண்டு சஞ்சாரம் வருமேயானால் குடங்கள் குதிர்களால் வளைபட்ட தற்குச் சஞ்சாரம்வரக்காணோமே.

ச-கை. கடம்போல அந்தக்காரணமலினமல்லவே சொச்சத் திரவியத்தில் வ ளைபட்டாற் சஞ்சாரம்வருமேயென்னில்

உ-ம், வெண்கலமரக்காலாலளக்கதுகொண்டு ஒட்டிரட்டி ஒன்றுமூன்றாய்க் காணுகதுபோலச் சொச்சத்திரவியத்தினால் அதிசயமில்லை

ச-கை, பிறமரக்காலும் வெண்கலமரக்காலும் அளவுசரியானாலும் வெண்கல த்தில் பிரதிவிம்பங்கண்டதுபோலக் கடத்தைக்காட்டிலும் புத்தியில் பிரதிவிம்ப மதிசயமல்லவோவென்னில்

உ-ம், இப்படியானால் அந்தப்பிரதிவிம்பந்தானேசிதாபாசன் அவனுக்கே ச ஞ்சாரம் ஆத்மாவுக்குச்சஞ்சாரமேயில்லை

ச-கை. உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்குச்சொரூபமில்லாதபடியினால் அந்தக் காரணத்துக்குச் சஞ்சாரமாகட்டும் ஆபாசனுக்குச் சஞ்சாரம்வேண் டாமேயென்னில்

உ-ம், இப்படியானால் சரீத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம்புறம்பாக காணுதபடி யினால் சரீரத்துக்கே சஞ்சாரமாகவேண்டும்

ச-கை, சரீரமரித்தாலும்புத்தியிருக்குமென்கிற சாஸ்திரத்தினால் சரீரத்தைத் தவிர அந்தகாரணம் வேறாகவேண்டுமேயென்னில்

உ-ம். இப்படியானால் புத்தியைவிட்டுச்சிதாபாசன் வேறாயுண்டென்று பிர வேச உபநிஷத்திலசொன்னபடியினால் சிதாபாசனுக்கே சஞ்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத்தேவையில்லை

ச-கை, பிரவேசஉபநிஷத்தில் புத்தியோடே கூடினவனுக்கே சரீரப்பிரவே சஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச்சொல்லவில்லையே யென்னில்

உ-ம், சடங்தேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டால் சரீரங்களும் இந்தி ரியங்களும் சீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்மாபிரவேசித்தானென்கிற படியினால் அந்தக்கரணத்திற்கு அன்னியனாயிருக்கிறவனுக்கேபிரவே சஞ்சொல்லுகின்றது

ச-கை, அந்தக்கரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக் கெப்படி பிரவேசங்கூடுமென்னில்

உ-ம், இவருக்குப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டியெப்படிகூடுமோ அப்படியேகூடும்

ச-கை. அசங்கனுக்கு சிருஷ்டியில்லையேமாயா கற்பிதனுக்கல்லவோ சிருஷ் டியுள்ளதென்னில

உ-ம், பிரவேசந்தானும்வித்தை கற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லை

ச-கை, சிருஷ்டித்தவனும் பிரவேசித்தவனும் கற்பித மென்கிறத்தில் பிரமாணமே தென்னில்

உ-ம், மாயையவித்தையிரண்டும் ஈவேஸ்வர னென்கிற ஆபாசத்தை கற்பித்ததென்கிற வேதமுமிவற்களையும்று விசாரித்தால் இல்லாதே நட்டமாய்ப்போகிற அனுபவமுமேபிரமாணம்

ச-கை, இப்படி ஈவேஸ்வர சைதன்னியங் கற்பிதமென்றும்] இதற்கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும்வேதத்தில்பகுந்துச்சொல்லுகிறதேவெனில்

உ-ம், ஈவேஸ்வராள்பூதபௌதிகப் பிரகிருதியோடே கூடத்தோற்றிக் கூடவே அழிவார்களென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூடஸதர் அவினாசியென்று மயித்திரிக்கு யாசவர்க்கர் சொன்னொன்று வேதஞ் சொல்லுகின்றது

ச-கை, இப்படியானல் சரீரமரிக்கும் ஜீவன்மரியானென்கிற வேதத்திற்கு விரோதமல்லவோவென்னில்

உ-ம். இந்தவேதம் பூகபௌதீக மோட்சத்தை சொல்லுகின்றதல்ல அஞ்ஞான அவஸ்தையிலே லோகாந்தகமனத்தைச் சொல்லுகிறது ஆனையால் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமெல்லாம் அனித்தியம்

ச-கை, இப்படிஜீவனே அனித்தியனானல் நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரமென்கிற சாமானாதிகரண மெப்படிகூடுமென்னில்

உ-ம், முக்கியசாமானாதிகரணங் கூடாவிட்டாலும் ஸ்தாணுபுருஷ ஞானம்போல வாதசாமனாதிகரணங்கூடும்

ச-கை, இப்படியானல் விமர்ணாசாரியர்வாத சாமானாதிகரணத்தைக கணடி ப்பானென்னில்

உ-ம். நானென்கிற சத்தத்திற்கு கூடஸ்தனா அர்த்தமாக்கிக் கொணடுகெணடித்தார்

ச-கை, இப்படி கூடத்காரோதானாசக்கண்டால் தற்பதந் தொம்பதத்திற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ-ம், தேகந்திரியாதிகளுடைய ஜீவப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப் பிரதேசமும் சகசரீரம்பட்டைத்த ஈஸ்வரப்பிராந்திககு அதிட்டானப்பிரதேசமும் அர்த்தம்

ச-ஙை, தற்பதமுந்தொன்பதமும் ஒருபிரமத்தைத்தானே ஏகதேசங்களிற் சொன்னவிரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோ வென்னில்

உ-ம், ஆரோபிதமானசரீரத்தையும் செகத்தையும் பற்றிப்பேதமேயல்லாமல் அதிட்டானசைதன்னியமொன்றேயொழிய விரண்டில்லை

ச-கை. பிரத்தியட்சமாய் நின்னயப்பட்டிருக்கிற சீவேசுவரரைப் பிராந்தியென்பதுகூடா தென்னில்

உ-ம், சைதன்னியம்போல் ஏகலட்சணமாய் நின்னயமாகாத படியினாலும் சித்தாகவுஞ் செடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்தியமாகவுங்குழம்பிக்கிடக்கின்ற படியினாலும் பிராந்தியென்கிறதற்குத் தப்பில்லை,

ச-ஙை, பிரபஞ்சத்தில் ஏசரீகியாய் தோற்றுகிற பிராந்தனுக்கும் விதேகிக்குந்தாரதன்னியமே தென்னில்

உ-ம், புத்தியாவதேது சிதாபாசனென்கிறவனார் ஆத்மாவாவதார் செகத்தாவதெப்படி யிருக்குமென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தனை இவனுக்கேசஞ்சாரம் இதுகளை அதனதன் சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தானேசச்சிதானந்தமென்று நிச்சயித்திருக்கிறவனே முத்தனென்றுவேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச-ஙை, தானெப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், மாயவிருத்தி மனோவிருத்திகளுண்டாகிறதற்கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கிற ஆத்மாசத்தென்பதுகூடும் எல்லாவற்றையும் அறிகையினால் சித்தென்பதுகூடும் பஞ்சகோசங்களைக் கைவிட்டாலும் தான்கைவிடப்படா வஸ்துவானபடியினால் ஆனந்தமென்பதுகூடும் ஆகையினால் இவரோபரமசிவமென்கிற புராணவசனமே பிரமாணம்

ச-ஙை, இந்தக்கூடஸ்தருக்கு அந்நியமாகவிருக்கின்ற சீவேஸ்வரர்கள்மாயாகற்பிதமான பதங்களோடே சடமாககாணேம் சைதன்னியமாகவிருக்கிற இவர்களைமாயாகற்பித மென்னக்கூடாதென்னில்

உ-ம், சகலமானபாண்டங்களும் மண்ணிற்பிறந்தாலுங் காசிக்கும்பங்கள் நிருமலமாயிருக்கிறதுபோல் மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுவரருளும் சொச்சத்திரவியமென்றறி

ச-ஙை, காசிக்கும்பங்கள் நிர்மலமாயிருந்தாலும் சடமாயிருக்கிறதுப் போலச்

சிவேசுவாராளுஞ்சடமாயிருக்கக்காணேம் ஆகையினுல் இவர்களைமா யாகற்பிதரென்னக் கூடாதேயென்னில்

உ-ம். அன்னத்திற்பிறந்தசரீரேந்திரியாதிகளுக்குள் மனதுபோதரூபமாயிருக் கிறுப்போதமாயாகற்பிதங்களுக்குள் சிவேஸ்வராளும் போதரூபமா யிருக்கலாம்

ச-கை. மாயைசடத்தைக்கற்பிக்குமேயல்லாமல் சைதன்னியத்தையுங்கற்பிக் கமாட்டுமோவென்னில்

உ-ம், ஒருசிவனிடத்திலிருக்கிற நித்திராமோகந்தானே அனேகசேதானுசே தனங்களையுங்கற்பிக்கக்கண்டால் சிவேசுவாராளைமகாமாயைகற்பிக்கு மென்கிறதற்கு ஆச்சரியமேது

ச-கை, கிஞ்சிரசத்துவம் அனிசுரத்துவமுதலான சிவகுணங்களைமாயை கற் பிக்குமல்லால் சர்வமகத்துவம்'சர்வேசுவாத்துவம்பஞ்சகிருத்கியதத் துவமுதலானகலியாணகுணங்களை மாயைகற்பிக்கமாட்டுமே யெனில்

உ-ம், பிள்ளையைப்பெற்றவன் போரிடுகிறுப்போல்சிவேசுவாராளைக்கற்பித்த மாயைகருமவரவருக்கேற்றதொழில்களையுங்கற்பிக்கிறதில் எதுபாரம்

ச-கை. அத்தனைவல்லமை யிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடத்தராக் கற்பிக்கச்சு க்தியில்லையோவென்னில்

உ-ம், சிவேசுவராள் கற்பிதாளென்று வேதபுராணங் கண்டாப்போலக்கூட் த்திரு மாயாகற்பிதரென்று ஒருவேதம்பிரமாணமுமில்லை இவரேயுண் மைப்பொருள் ஆதிவத்துவென்றுசகலவேதங்களுங்கொண்டாடும் ஆ கையால் உன்னுடைய சங்கைக்கு இடமில்லை

ச-கை, மாயாகற்பிதமான சிவேசுவராளால் என்னகாரியமுடியு மென்னில்

உ-ம். மாயையைவிரியப்பார்க்கிறமார்வை முதல்பிரவேசபரியந்தம் ஈஸ்வர கிருத்தியம்சாக்கிறசொற்பன சுழுத்திமுத்திபரியந்த முள்ளசஞ்சார மெல்லாஞ்சிவகிருத்தியம்

ச-கை. கூடஸ்தருக்குக்கிருத்தியமே தென்னில்

உ-ம், அவர் அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒருசஞ்சாரமுமில்லை

ச-கை. இப்படிப்பகுத்தறிந்தவனெப்படியிருப்பானென்னில்

உ-ம், பெத்தன்முத்தன்பந்தமோட்சமுற் பத்திநாசங்கள் சகலமும் மாயாக ற்பிதமேயல்லாமல் தனக்குச்சுபாவமாயொன்றுமில்லையென்று கலக் கமறத்தெளிந்திருப்பன்

ச-கை, இப்படியொன்றுமில்லாவிட்டால் சீவனீஸ்வரன்செகத்தென்னுமிரி யாதையெல்லாம்வேதத்திற்சொல்லியிருப்பானேனென்னில்

உ-ம், அதிசூட்சுமமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காட்டுகிறதற்காகவே ஸ்தூலவ ருந்ததிநியாயமாய்ச்சொல்லுகின்றது

ச-கை, இப்படியறிந்தவிவேகிபிராரத்தத் தோற்றரவையெப்படி காண்பானெ ன்னில்

உ-ம், சாஸ்திரமறியாதவன்சலக்குகிறுப்போல்கலங்காமல்மாயையாகிறமே கம்பிரபஞ்சமாகிறமழையை வேண்டியபடி வருஷித்தாலும் சிதாகாச் மாயிருக்கிற நமக்குஹானியேதுலாபமேதென்று சீவன்முத்தன் கவ லைகெட்டிருப்பான்

இந்தக்கூடஸ்ததீபிகையைநித்தியம அனுசந்தானம்பண்ணினவன்தானே பிரமமாக விளங்குவன்

THA... ...DALIAR

மூன்றாவது-கூடஸ்ததீபிகை-முற்றும்.

நான்காவது

தியானதீபிகை.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் சாதனசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச் சரவண முதலான அதிஷ்டானஞானத்தினல் வருகிறவாக்கியார்த்த ஞானத் தையுஞ் சீவனமுத்திநிலையையுங்கீழ்ப்பிரகரணத்திற் சொல்லிபிரக்கியாமாந்திய முதலானபிரதிபந்தங்களால்கேதஞ்சொன்ன நிலைதிடப்பாராதபேருக்குதியா னதீபிகையருளிச்செய்கின்றார்

ச-கை. மோட்சார்த்தமாய்ச்செய்யவேண்டிய அனுஷடானமேதென்னில்

உ-ம். பிரமவுபாசனையே செய்யவேண்டியது சகுணவுபாசனைபோல் இதற் குக்கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியானதீபிகையில்சொல்லுகி றபடி பிரமத்தைத்தியானம் பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரி யையுமில்லை

ச-கை, இதற்குப்பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ-ம்- தாப்கீயமென்கிறவுபநிஷத்தேபிரமாணம்

ச-கை- தானாயிருக்கிற வஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிற வஸ்துவைப்போல் உபாசிக்கக்கூடாதேயென்னில்

உ-ம்- சம்வாதிப்பிரமைபோல் கண்டுங்காணுததா யிருந்தபடியினால் உபாசனைகூடும்

ச-ளை- சம்வாதிப்பிரமையாவதேது விசம்வாதி பிரமையாவதே தென்னில்

உ-ம், மணிப்பிரபையைக்கண்டுமணியென்று நிச்சயித்தது சம்வாதிப் பிரமை தீபப்பிரமையைக்கண்டு மணியென்று நாடுவதுவிசம் வாதிப்பிரமை

ச-ளை பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப்பலன் கிடையாதோவென்னில்

உ-ம். விசம்வாதிப்பிரமைபலங்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடினவொருவனைக்கொடுக்கும் ஆகையினால் பிரமவுபாசனைதான் சம்வாதிப்பிரமை பிராந்தியானாலும் முத்தியாகிறபலனைக்கொடுக்கும்

ச-ளை, இந்தப்பிரமத்துவவுபாசனைக்கு அதிகாரியார்பண்ணுகிற அடைவெப்படிஇதற்குத்திட்டாந்தமேதென்னில்

உ-ம், பரோட்சஞானியே இதற்கு அதிகாரி அகண்டாகாசமே தானென்கிற தியானமே உபாசனைபண்ணுகிறவடைவு கண்ணாரக் காணவிட்டாலுஞ்சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடிபாவிக்கிறமூர்த்தித் தியானமே இதற்குத்திட்டாந்தம்

ச-ளை, பரோட்சஞானத்திற்கு லட்சணமேது பரோட்சஞானஞ் சந்தேகமானபடியினால் பலமெப்படிகொடுக்குமென்னில்

உ-ம். பிரமந்தானென்றறியாமற் பிரமமொன்றுண்டென்று நிச்சயித்ததே பரோட்சஞானம் மூர்த்திகியான வுபாசனைப்போல் பரோட்சஞானத்திலொருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் இரத்தினப் பிரபைபோலப் பலங்கொடுக்குமென்றே சித்தாந்தம்

ச-ளை, பிரமத்தைத்தானாகச்சொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப்படித்தும் இவனுக்குவந்தஞானம் பரோட்சமாகக்காரணமேது இப்படி பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைத புத்தியைப்பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற துவிதபுத்திகெடாதோவென்னில்

உ-ம், தேகத்தை யானென்கிற விபரீதபாவனைபிரமத்தைத்தானாகத்தோற்றவொட்டாது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற சீவபுத்திபரோட்சமாயிருக்கிற ஈஸ்வரபுத்தியைத்தள்ளாததுபோல் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதுவிதபுத்தியும் பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவிதபுத்தியைக்கெடுக்கமாட்டாது

ச-கை, சிரத்தையில்லாதவனுக்குச்சிலேயீஸ்வரபுத்திவரக்காணேமேவேதாந்தம்படித்தாலொழிய பரோட்சஞானம்வராதோவென்னில்

உ-ம், சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற் சிரத்தையில்லாதவனைச் சாத்திரத்திலெடுத்துக் காட்டவொண்ணுது மூர்த்தியுபதேசம்போல்பிரமத்தையுபதேசமாத்திரத்திற் கேட்டறியலாம்

ச-கை சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணுமல் பிரமத்தையுபதேசமாய்க் கேட்டறிகிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், கன்மசூக்திரத்தைப்படியாமற் கன்மானுஷ்டானஞ் சித்தித்தாப்போலவும் ஆகம புராணங்களெல்லாம் படியாமலுபாசனை யனுஷ்டிக்கிருப்போலவும் சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச்சத்தியில்லாதவன் மகாத்மாக்களிடத்திற் பிரமமின்னபடியிருக்குமென்கிறத்தைக்கேட்டுக்கொண்டுபாசிக்கலாம்

ச-கை. இப்படிசாட்சாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோ பரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேது அபரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதி பந்தமேது சாஸ்திரவிசாரஞ்செய்தாலும் சிலருக்குசாட்சாத்காரம்ஏன்வரவில்லை சாஸ்திரமெல்லாம்படித்துஞ் சாட்சாத்காரம் வாராதவனுக்குச்செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம். சாத்திரயுத்திவாராதவனுக்கு உபதேசத்தாற் சாட்சாத்காரம்வாராது சிரத்தையில்லாததே பரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம் விசாரமில்லாததோஷமே யபரோட்சஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம் விபரீதபாவனையால் சாஸ்திரம்படித்துஞ் சாட்சாத்காரம் வாராமலிருக்கிறது விசாரபலமான சாட்சாத்காரம் வருமளவுஞ் சாத்திரத்தைத்திருப்பித்திருப்பி விசாரிக்கபயிர்செயவகையாற் கர்ப்பம்நாளுக்குநாள்பரிபக்குவமாகிறுப்போல் ஞானமுந்தீர்க்கவிசாரித்தாற்பரிபக்குவமாம்

ச-கை, மரணபரியந்தம்விசாரம்பண்ணின வாமதேவர் சடபாதருக்குமந்தச்சன்மத்திலேன் ஞானமுதையமாகவில்லையெனில்

உ-ம். பிரதிபந்தங்களினுல்

ச-கை. பிரதிபந்தமாவதெத்தனைவிதமாயிருக்கும்

உ-ம், பூதப்பிரதிபந்தமென்றும் பௌஷியப்பிரதிபந்தமென்றும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் பூதப்பிரதிபந்தமான விறந்தகாலம் பிரதிபந்தமானது சைவிட்ட எருமையில் பற்றுச

ன்னியாசியாரிடத்திற் காணப்பட்டது பௌஷியபிரதிபந்தமானவெ திர்காலப்பிரதிபந்தமானது சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினதுவாம் தேவரிடத்தில் ஒருசெனனமாகவுஞ் சடபாதரிடத்தில் மூன்றுசனனமாகவுங் காணப்பட்டது வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமான நிகழ்காலப்பிரதியந்தமானது விஷயாசத்திபிரக்கியாமாந்திரியங் குதர்க்கம் விபரீதபாவனை துராக்கிரகவகந்தை

ச-கை, இந்தப்பிரதிபந்தங்களைத்தள்ளுமுபாயமேதென்னில்

உ-ம், பூதப்பிரதிபந்தத்திற் கவனவன்புத்தியை யனுசரித்துப் போகிக்கத்தீரும் பௌஷியப்பிரதிபந்தத்திற்கு சனனமெடுத்துகுருமந்திர தேவதைகளை யுபாசிக்கத்தீரும் வர்த்தமானப் பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசத்தி சாதனசதுஷ்டயத்தாற்றீரும் பிரக்கியாமாந்திரியப் பலகாலம்சிரவணம்பண்ணத்தீரும் குதற்கம் மனனத்தாற்றீரும் விபரீதபாவனை நிருத்தியாசனத்தாற்றீரும் துராக்கிரகவகந்தைசமாதியாற்றீரும்

ச-கை, வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பவுஷியத் பிரதிபந்தத்தினால் சனனம் வருமென்றால் விசாரஞானமும் வியர்த்தமாமோ பிரதி பந்தத்தாற் சனனம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ-ம், விசாரத்தாற் பிறந்தஞானம் பிரதிபந்தந் தொலைந்தவுடன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கையினால் சாஸ்திரவிசாரமொருக்காலும்பாழாய்ப்போகாது யோகப்பிரஷடன் இரண்டொருசனனத்தில் கிருதார்த்தனுவானென்கிற கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச-கை, பிரதிபந்தந்தீரத்தக்கதாகவுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோநிற்குணமோவென்னில்

உ-ம், நிற்குணம்

ச-கை, சகுணமானுலுபாசிக்கலாம் நிற்குணத்தையெப்படிதியானம் பண்ணுகிறதென்னில்

உ-ம், கேட்டவண்ணந்தியானிக்கிறதிருவகைக்குஞ்சரி

ச-கை. வாக்கு மனதிற்குமெட்டாத நிற்குணத்தையெப்படி தியானம் பண்ணலாமென்னில்

உ-ம், வாக்குமனதிற்கு மெட்டாததைவிசாரித்துச் சாட்சாத்காரம் பண்ணுகிறப்போல் கேட்டுச்சிந்திக்கலாம்

ச-கை, யாதொன்றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதெல்லாம்பிரமமல்ல தானுலறியப்பட்டதே பிரமமென்றொருவேதஞ் சொன்னபடியாற்பி ரமத்திற் குபாசனைநிஷேதமென்னில்

உ-ம், அறியப்பட்டதற்கு மறியப்படாததற்கு மன்னியமாயிருக்கிறதே பிர மமென்றொரு வேதத்தில் ஞானத்தை நிஷேதிக்கின்றது

ச-கை, பிரமவுபாசனையில் உமக்கித்தனைபக்தியேதென்னில்

உ-ம், உமக்குத்தான் இத்தனைதுவேஷமேது

ச-கை. நிற்குணத்தையுபாசிக்கிறதற்குப்பிரமாணமேதுவிதிதானேதென்னில்

உ-ம், தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டூக்கியமென்கிற நாலுவுபநிஷத் ம்பிரமாணம் பஞ்சீகரண மகாவாக்கியமே யனுஷ்டானவிதி

ச-கை, பஞ்சீகரணம் ஞானசாதனமல்லவோ யெல்லாருமனுஷ்டிக்கவில்லை யேயென்னில்

உ-ம், ஞானசாதனமென்கிறது நமக்குஞ்சம்மதம் அனுஷடியாதவன் தா னேகெட்டான் அதனாற்பிரமவுபாசனைக்குத்தூஷணமில்லை

ச-கை, எல்லாருமனுஷடியாத வுபாசனையை நீரேன்சொல்லவந்தீரென்னில்

உ-ம், சிலமூடர் இதிலுமதிலுமொ று வசியமந்திரத்தை செபிக்கட்டும் அ திலுமபரமமூடர்கிரியை பண்ணட்டும் அந்தமூடரைக்குறித்துச்சொ ல்லவில்லை முமூட்சுக்களைக்குறித்தேநிற்குணவுபாசனைசொன்னோம்

ச-கை, இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறதே நிற்குணமானல் இந்தநிற்குண வஸது விற்கானந்தாதி குணங்களும் அஸ்தலாதி குணங்களு முண்டென்னக் கூடாதேயென்னில்

உ-ம். சுருதிசம்மதமாக இந்தலட்சணருக்கிரஞ்சொன்ன வியாசரைக்கேள்

ச-கை, சச்சிதானந்தம் நானென்கிறதேவுபாசனையானல் ஞானத்திற்குந் தி யானத்திற்கும்பேதமேதென்னில்

உ-ம், வஸ்துதந்திரம் ஞானமென்றும் காத்ததந்திர முபாசனையென்றுஞ் சொல்லுகிறதேபேதம்

ச-கை, வஸ்து தந்திரமாயிருக்கிற ஞானமெதினுதில்வரும் வந்தபின் சொன் னத்தைச்செய்யும் அதைமறந்தாலானியேது அந்த ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருப்பானென்னில்

உ-ம். அக்கினியை யக்கினியென்கிறாப்போல் சுபாவத்தைச்சொல்லுகிற வ ஸ்துதந்திரஞானம் விசாரத்தினுல் வரும்சசல சஞ்சாரத்தையுஞ்சுடு

ம் மறந்தாலுஞ்சஞ்சாரத்தைக்கொடாது அந்தஞானிசிவன்முத்தனாய் நித்தியதிருப்தியையடைந்துபிராரத்துவட்சயத்தைப்பார்த்திருப்பன்

ச-கை. கர்த்தந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனையெதினால் வரும் வந்தபின் என்னத்தைச்செய்யும் அதைமறந்தால் நீயேது அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படியிருப்பானென்னில்

உ-ம், உபசாரத்தால் ஸ்திரீயையக்கினியென்பதுபோல் கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருவுபதேசத்தால்வரும் தியானித்தபோது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக்கொடுக்கும் மறந்தால் விட்சேபத்தின்கையில் காட்டிக்கொடுக்கும் இந்தவுபாசகன் நித்திரையும் மரணமும் வருமளவுந் தியானத்தைச்செய்துக் கொண்டிருப்பன்

ச-கை, இந்தவுபாஸனைமுதிர்ந்ததற்கடையாளமேதென்னில்

உ-ம். சொற்பனத்தில் பிச்சையெடுக்கிறவன் பிச்சையெடுக்கக் காண்கிறாப்போலவும் வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறாப்போலவும் செபிக்கிறவன் செபிக்ககாண்கிறாப்போலவும் இந்தவுபாசகருந்தினந்தோறுந்தியானம் பண்ணக்கண்டால் வுபாசனைமுதிர்ந்தது

ச-கை, ஞானம்வஸ்துதந்திரமென்பதிலுந் தியானங்கர்த்ததந்திரமென்பதிலும்பத்தியேதென்னில்

உ-ம், கூடஸ்தசைதன்னியத்தை வேதஞ்சொன்னபடியிருக்கிறதோ வில்லையோ வென்றுலட்சண விருத்தியாலொருவடித்தாய்ச் சோதித்துப்பார்த்துக்கொள்ளுகிறதேயன்றி தான்வேண்டியபடி சிந்திக்கப்பட்டாத படியால் ஞானம் வஸ்துதந்திரம் உபாசனைதனக்குவேணபடி செய்துக்கொள்ளவும் செய்யாமலிருக்கவும் மாறுபாடாய்ச்செய்துக்கொள்ளப்பட்டபடியால் கர்த்ததந்திரம் ஆகையால்உபாசனைக் கெந்நேரமுந்தியானஞ்சாவதானமாய்ப் பண்ணவேண்டும்

ச-கை. எந்நேரமுந்தியானத்தின் மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்யுங்காரியமெப்படி நடக்கும் சாட்சாத்காரஞானிக்குசசெய்காரியமெப்படி நடக்குமென்னில்

உ-ம், பரபுருடனையடைகிற நாரி எந்நேரமுமவனிடத்தி லாரூடமனதாயிருந்தாலுமே லெழுந்தவாரியாய் செய்காரியஞ்செய்துஅப்பிவிக்கிறாப்போல தியானம் பண்ணுகிறவனும் மேலெழுந்தவாரியாய்செய் காரி

யஞ்செய்வன் கூத்தாடிபாசாங்கடிக்கிறப்போல் சீவன்முத்தன் நன்ருகக்செய் காரியமொன்றுந்தப்பாமற்செய்வன்

ச-கை, லோகவியாபாரத்திற்கு விரோதமேது அவிரோத மேதென்னில்

உ-ம். மனதாற்றியானமும் மற்றதேகவிந்திரியங்களாற் செய்தொழிலும்இப்படியிருவாளிச்சவேலையானபடியால் உபாசனைலோகவியாபாரத்திற்கு விரோதம் ஆன்மாசின்மாத்திரம் மற்றுள்ளதெல்லாம் மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்குவிவகாரசாதனமான திரிவிதகரணத்திலொன்றும்வேண்டாதபடியால் ஞானம்விவகார விரோதமல்ல

ச-கை, சாட்சாத்காரமுள்ளவனுக்கு லட்சணமேதுபிரமத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ-ம், கடத்தைப்பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தெண்டியாததுபோலத் தத்துவமுள்ளபடி கண்டுகளித்து கவலைகெட்டிருக்கிறவன் ஞானிபிரபஞ்சத்தை நினைத்தாற் றியானங் கலைந்துகெட்டுப்போ மென்கிற ஏகதத்தோடே புத்தியைமறித்துத் தெண்டித்துக்கொண்டிருக்கிறவன்உபாசவன்

ச-கை. ஒருக்காலறிந்த கடத்தைமறுபடி வேண்டியபோதறிகிறதற்குஞ்சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகிறதற்கும் எத்தனமில்லையே பிரமஞானிக்கு இப்படிகூடுமோவென்னில்

உ-ம், அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமேஒருக்காற்கண்டத்தோடேஇப்படிதெரிந்தாற் சுயம்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குக்கேட்கவேண்டுமோ

ச-கை, நான்பிரமமென்கிற விருத்திஞானங் கணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போமே யென்னில்

உ-ம், இது உங்களுட ஞானத்தோடுஞ்சரியல்லவோ

ச-கை. இப்படிதத்துவஞானத்துக்கொருசிந்தனையுமில்லாவிட்டால் எந்நேரமுமனது வெளியினுடுமேயென்னில்

உ-ம், கற்பிதமாயிருக்கிறவஸ்து பிரவிர்த்திச்சதுகொண்டு தனக்கானியேது

ச-சை, இப்படியானல் உமதுசித்தாந்தமும் அமரியாதையாய்முடிமேயுயென்னில்

உ-ம், விதிநிஷேதசாத்திரமரியாதை] தத்துவஞானியைக்குறித்துச் சொன்னதல்ல

ச-கை. விதிநிஷேசசாஸ்திரமாரைக்குறித்துப்புறப்பட்டதெனில்

உ-ம், வர்ணச்சிரமம்வயது அவஸ்தையென்கிற அபிமானியைக் குறித்துப் புறப்பட்டது

ச-கை, ஞானிக்குவர்ணச்சிரமம்வயது அபிமானமில்லையோயெனில்

உ-ம், இந்தவர்ணச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதிமாத்திரத்திற் கண்டதல்லாமல் ஆன்மாவிடத்திலில்லை

ச-கை. முன்பு அஞ்ஞான அவஸ்தையி லனுசரித்தவிதிகள் மற்றோர் அவஸ்தையிற்கைவிட்டாற் றோஷமில்லையோவென்னில்

உ-ம், கர்மிகளுக்குப்பாலிய அவஸ்தையில் விதிநிஷேதந்தேவை யற்றது போல் ஞானவவஸ்தைக்குந் தேவையில்லை

ச-கை, குழந்தை யொன்று மறியாத வஞ்ஞானியல்லவோ ஞானியுமப்படியோவென்னில்

உ-ம். ஒன்றுமறியாத பாலனுக்கு மெல்லாமறிந்த சர்வேஸ்வரனு யிருக்கிற ஞானிக்கும் இவ்விருவருக்கும் விதிநிஷேதமேதந்தேவையில்லை

ச-கை, பின்னையாருக்குவிதிநிஷேதமென்னில்.

உ-ம், சொற்பமறிந்து மறியாமலுமிருக்கிற நடுநாட்டனைக்குறித்து விதிநிஷேதமெல்லாம்புறப்பட்டது

ச-கை, ஞானியாயிருக்கிறநீர் செகதீஸ்வரனுற்சாபானுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமேயென்னில்

உ-ம், சாபானுக்கிரகசாமார்த்தியந்தபோபலமல்லால் ஞான்பலமல்ல

ச-கை, தபசாற்பிரமத்தை யறியவேண்டுமென்று தயித்திரிய வுபநிடத்திற் சொல்லுகிறதே ஆகையால் ஞானம்தபோபலமல்லவோ வென்னில்.

உ-ம், இந்தஞான காரணமானதபசு சாபானுக்கிரகத்திற்குக்காரணமல்ல

ச-கை. இந்தஞானத்திற்குப் பூர்வாசாரியர்களாயிருக்கிற வியாசாயாக்கியவக்கர் முதலானபேருக்கு இருவகையுங்காணப்பட் டிருக்கின்றதேயிப்படி ஞானமுள்ள பேருக்கெல்லாம் இருக்கவேண்டுமோ வென்னில்

உ-ம், மந்திரவாதசாமார்த்தியமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்தி லிருக்கக் கண்டாப்போலவுஞ் சோதிடமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண்டாப்போலவும் ரசவாதமும் ஞானமும் ஒருவனிடத்தி லிருக்கக்கண்டாப்போலவும் சாபானுக்கிரகமும் ஞானமும் வியாசராதிக ளிடத்திற்காணப்பட்டது இந்தச்சாமார்த்திய விசேஷங்களெல்லாம் ஞானப

லமல்ல ஞானமாத்திரமப்பியாசித்தவனிடத்திற் சீவன்முத்திமாத்திரமே யல்லாமல் இந்தச்சாமார்த்தியமெல்லாங்காணாது

ச-சை, சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியமில்லாதிருந்தால் இவனென்னஞானியென்று எல்லாராலும் நிந்திக்கப்படுமேயென்னில்

உ-ம் விதிஷேத சாஸ்திரத்தைக்கைவிட்ட சன்னியாசிகளை யெல்லாரும் பூசைபண்ணுகிறதே யல்லாது ஒருவரும் நிந்திக்கக்காணோம்

ச-சை, போகலம்படனாய்த் தூர்த்தனாயிருக்கிற பேரெல்லாஞ் சன்னியாசிகளை நிந்திக்கிறார்களேயல்லாமல் பூசிக்கக்காணோமேயென்னில்

உ-ம், இவ்விதத்திற்கு வர்ணாச்சிரமதேகாபிமானிகள் ஞானியைநிந்திக்கட்டும் மாடுகள் புலிகள் ஞானியைப்பாயவரட்டும் அதனால் ஞானிக்கானியேது

ச-சை, ஆகையாலிப்படிவேணவண்ணமிருக்கலா மென்கிறபடியினால் ஞானிகளரசாளலாமோவென்னில்

உ-ம், ராச்சியபாரம்பண்ணவேண்டினாலும் பண்ணலாம்

ச-சை, மாயாகற்பிதமான சகத்தில் மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின்பு ராச்சியபாரம்பண்ணவிச்சைவந்தால்ஞானமப்பிரயோசனமாமேயெனில்

உ-ம், மித்தையா புத்தியினாலாசையற்றுப்போனால் கர்மந்தான் வுபாசனைதான் தியானந்தான் ராச்சியந்தான் பிராரத்துவமுள்ளபடியேஞானி செய்துவருவன்

ச-சை. உபாசகனுக்கும் இப்படிவேண்டியவண்ணம் இருக்காலாகாதோ வென்னில்

உ-ம், மூர்த்தித்தியானம்போலத் தியானத்தால் நான்பிரமமென்கிறநிலை தியானம்விட்டால் இல்லாமற்போகிறபடியால் நிரந்தரஞ்சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் உபாசகனுக்கு வேணபடி ஞானியைப்போ லிருக்கக்கூடாது

ச-சை, ஞானிக்கும் ஞானமறந்திருக்கிறவேளையில் பிரமத்துவ மில்லாமை சரியல்லவோவென்னில்

உ-ம், பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலும் சுபாவ சித்தமாயிருக்கிறுப்போல லட்சண விருத்தியால் ஆன்மாவைச் சோதித்தறிந்திருக்கிற ஞானிக்குத்தான் பிரமமென்பதுமறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாது தியானம்பண்ணுகிறவனைப்

போல் மறந்துகெட்டோமென்கிறது ஒருக்காலும்வராது

ச-கை இவ்விதமா யுமாசகனுக்கு மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவ முண்டோவில்லையோவென்னில்

உ-ம், இந்தவுமாசகன்மாத்திரமல்ல மற்றப்பாமரர் நாற்காற்சாதிமுதலானவர்கட்கும் பிரமத்துவஞ்சுபாவசித்தந்தான்

ச-கை. பாமரர் விலங்குகண்முதலானவைகட்கும் நான்பிரமமென்கிறவறிவில்லாமையாற் சுபாவசித்தமாயிருக்கின்ற பிரமத்துவத்தினல் பிரயோசனமேதென்னில்

உ-ம், அப்படியறிவில்லாமை யிவனுக்குஞ்சரியானபடியாற் சுபாவ சித்தம் பிரமத்துவத்தினற் பிரயோசனமற்றுப்போனதுஞ்சரி

ச-கை, ஆனல்பிரமத்தியானமும் இப்படிபிரயோசனமற்றதோவென்னில்

உ-ம், வீட்டினியிருக்கிறதிலும் பிச்சையெடுத்தாகிலும் பொசிக்கிறது தாவளையென்பதுபோல் இதரவியாபாரத்திலிருந்து விட்சேபப் படுகிறத்திலும் பிரமத்தியானமதிகம்

ச-கை, எத்தெந்தச் சாதனையைப்பார்க்கிலு பிரமத்தியானமதிகமென்று சொல்லவந்திரென்னில்

உ-ம், பாமரவியாபாரத்திலுங் கர்மானுஷடானமதிகம் அதனிலுஞ் சகுண உபாசனையதிகம் அதனிலும் விஸ்வரூபத்தியானமதிகம் அதனிலுஞ்சாதனசதுஷ்டியமதிகம் அதனிலுஞ்சிரவணமதிகம் அதனிலுமன்ன மதிகம் அதனிலும் நிற்குணத்தியானமதிகம்

ச-கை. ஈதெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்றுதாரதன்மியமாயிருப்பானேனென்னில்

உ-ம். இராசாவைகிட்டக்கிட்ட பௌஷதிகமும் பிரயாசை அற்பமுமாயிருக்கிறுப்போல பிரமாஞானத்தைக் கிட்டக்கிட்டஆதிக்கமதிகம்

ச-கை. பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானமெத்தனைபடியோழுங்கி லிருக்கின்றதென்னில்

உ-ம். சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்தில் ரத்தினத்தைக்கொடுக்கிறுப்போல் நிற்குணத்தியானந்தான் முடிந்தவிடத்திற் பிரமஞானஞ்சமாதியாகிறதேயல்லாமல் இடைநடுவே வேறுசாதனமில்லை ஆகையால்அறிந்தவனறியாதவனெல்லாருக்கு முள்படக்குறுக்குவழியே மோட்சத்தைக்கொடுக்கையால் தியானதீபத்தில் நிற்குணதியானத்தைச் சொல்

லவந்தோம் சித்தநிரோதமே சமாதியென்றும் இதுவேசத்திய மென்றும் அமிர்தவிந்துப ரிஷத்திற்சொல்லுகின்றது

ச-கை, அதுவொன்றுமறியாதவருக்கு தியானத்தினுலெப்படி சித்திக்குமென்னில்

உ-ம், தியானமாத்திரத்தால் நான்பிரமமென்கிறபுத்தி திடப்பட்டு நிலேநின்றவுடனே நிர்விகாரத்துவலட்சணமும் புத்தியிலெளிதாயேறும் இது காரியத்தால் சமாதியாகவும் காணப்படும் ஆகையால்சகல சாதனங்கட்கும் பிரமத்தியானமேயதிகம்

ச-கை. மூர்த்தித்தியானம் தீர்த்தகாடனஞ் செபங்களும் இப்படிமோட்சசாதனமாகாதோவென்னில்

உ-ம், பிரமத்தியானத்தையுபேட்சித்து தீர்த்தகாடனஞ்செபயோகங்களைப் பண்ணுகிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிறபாற்றிரளையையெறிந்து எட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச்சரியாகையாற் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியானசாதனம் ஒன்றுமில்லை

ச-கை, இப்படிக்குச்சாட்சாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குஞ்சரியல்லவோவென்னில்

உ-ம், நீ சொன்னதுமெய்மைதான் இப்படியோகசமாதி முதலானதுகள்சாட்சாத்காரவிசாரங் கிடையாதகாலத்திற்குவிதி

ச-கை, பிரமத்தியானம்போல யோகசமாதியுஞ் சாட்சாத்காரத்திற்குக் கிட்டினபூமியென்கிறதெதினுலென்னில

உ-ம், யோகத்தால் விட்சேபமெல்லாந்துடைப்பட்டு சித்தநிரோதம் வரும் அந்தச்சித்தத்திற் சாட்சாத்காரமெளிதாயேறும் ஆகையால் யோகமுக்கியமென்பது

ச-கை, இப்படியானல் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும்விரோதமேதெனில்

உ-ம், சிதாபாசனேயும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும்ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமேயல்லாது வேறொருவிரோதமுமில்லை

ச-கை. பிரமத்தியானத்தில் சாட்சாத்காரவிசாரத்தையல்லாமல் மோட்சமுண்டென்கிறதற்கு உத்தியேது பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம். குளவியைநினைத்தபுழு குளவியானுப்போலென்கிறதேயுத்தி இத்தப்படிமரணகாலத்திலெதைநினைத்தான் அதுவாய்ப் போவானென்கிற கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச-கை. தியானங்கிட்டப்பட்டல்லவோ ஆபத்துவேளையிலுதவவேண்டும்இடை
வட்டத்திற் சரீரம்விழுந்தா லெந்தகதியையடைவனென்னில்

உ-ம், பிரமலோகத்திற்போய்தத்துவ ஞானத்தையடைந்து மோட்சமடை
வனென்று தாப திய வுபநிடத்துசொல்லுகின்றதிதைத்தவிர மோட்
சத்திற்கு வேறுவழியில்லையென் றெசுர்வேதத்திலுஞ் சொல்லுகின்ற
து நாசுகேதுவுக்கு யெமனிதோவழியாகச்சொன்னனென்றுஞ் சத்
தியாகமனென்கிற ரிஷிக்குப் பிரகலாதன் இதுவழியாகச்சொன்னனெ
ன்றுங் கிருஷ்ணனும் ஆன்மகீதையிற் பூமியிலிருக்கிற புதையலையெ
டுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேவழியேயொழியவேறுவழியில்லாததுபோ
ல் பிரமத்தையடைகிறதற்குந் தியானமேவழியேயொழிய வேறுவழி
யில்லையென்றுந் தேகமாகிறிகல்லைப் புத்தியாகிறகுந்தாலியாற் பெ
யர்ந்துதள்ளி நாம்பிரமமெனகிற தியானத்தாற் பிரமமாகிறபுதையலை
யடையலாமென்றார் ஆகையால் தியானத்திற்குச் சரியான மோட்ச
மார்க்கம்வேறொன்றுமில்லை

ச-கை, சாட்சாத்கருத்தறியவேண்டினபிரமத்தை அப்படியனுபவியாமற் றி
யானத்தாலெப்படியடையலாமென்னில்

உ-ம், அனுபவமில்லாவிட்டாலும் நான்பிரமமென்று சிந்தித்தால் அசத்தா
யிருக்கிறவத்துவும் தியானத்தாலடையலாயிருக்கையி லுற்று விசாரி
க்கத்தானுயுண்மைமொருளாயிருக்கிற பிறமந்தியானத்தாலடையப்ப
டுமோவென்று ஒருவரையுங்கேட்கத்தேவையில்லை ஆகையால்பூதமா
யிருக்கிறகாசியையுபாசிக்கத்தாகப் பிரபஞ்சித்திககிருப்போலவுஞ் ச
ம்வாதிப் பிராந்தியிற் பிரவிர்த்திக் காத்தினமகப்பட்டாற் போலவும்
தேகாபிமானம்விட்டு தியானத்தினல் அத்துவிதமாயிருக்கிற ஆத்மா
வேதானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானேமோட்சத்தையடை
வனென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

இந்தத்தியான தீபிகையையாதொருவனிரந்தரம் பாராமரிக்கிறுனே அவ
ன் சகல சந்தேகமுமற்றுப் பிரமத்தியானத்தை நிரந்தரஞ்செய்துமோட்ச
த்தையடைவன்

நான்காவது-தியானதீபிகை-முற்றும்.

ஐந்தாவது
நாடகதீபிகை.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலறியமாட்டாதவனுக்கு ஆத்ம ஞானம்வருகிறவழியை நாடகதீபிகையிற் சங்கிரகித்துச்சொல்லுகின்றார்

ச-கை, ஆன்மாவாவதார் அவருக்குச் சிருஷ்டியெதினால் வந்தது சகத்தானவஸ்துவே சீவனாவதார் சமுசாரபந்தமாவதேது இதைவிடுவிக்கிறமுத்தியெது இந்த முத்திக்குச்சாதனமேதென்னில்

உ-ம், மாயாசத்திக்காதாரமாயிருக்கிற அத்துவைதானந்தசைதன்னியமேயான்மா நிருவிகாரசுபாவமாயிருக்கிற இவருக்குத்தம்முடைய மாயாவுபாதியாற் சிருஷ்டிவந்தது ரச்சு சற்பப்போல் சகத்தாய்த்தோற்றினவர் ஆன்மாவுபாதிகளிற் பிரதிபிம்பம்பித்துச்சரீரங்களிற்பிரவேசித்து விவகரிக்கிறசிதாபாசன்றான் சீவன் சிதாபாசத்தோற்றரவான துவைதத்தோற்றரவேபந்தம் விசாரத்தான்மாவை நஷ்டமானபின்பு சித்திக்கிற அத்துவைதநிலையேமுத்திவேதாந்த விசாரத்தாற் பிறந்தஞானமேமுத்திக்குச்சாதனம்

ச-கை. வேதாந்தவிசாரமெதினால் வருங்குருவைவழிப்பட்டுவிசாரம்பண்ணுகிறவனோர் குருமுகமாய் ஞானத்தைக்கொடுக்கிறவரார் எது செய்தால்ஞானங்கொடுப்பாரென்னில்

உ-ம். அனேகசெனனம் ஈஸ்வரனையுபாசித்தபேருக்கு வேதாந்தவிசாரம்பண்ணக்கிடைக்கும் நானென்றுதேகவபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமேவிசாரிக்கிற கர்த்தன் சகதீஸ்வரனே குருரூபமாய் ஞானங்கொடுக்கிறவர் நிஷ்காமவனுஷ்டானபத்தியால் ஞானங்கொடுப்பார்

ச-கை, ஈஸ்வரனானதார் ஒருசைதன்னியத்திற்குச் சீவன் ஈஸ்வரனென்றும் இருவகைத்தாரதன்மிய மெதினால் வந்தது இவர்மாயையாற் சிருஷ்டிபண்ணுகிற அடைவெப்படிசிருஷ்டிக்குச் சாதன பரம்பரையேது எத்தனைவகுப்பிற் சிஷ்டியடங்கிற்று இந்தவகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவராரென்னில்

உ-ம். சாத்வீகவுபாதியால் திரிமூர்த்தி ரூபமாய்த்தோற்றின சைதன்னியம் ஈஸ்வரன் மாயையுஅவித்தையென்ற வுபாதியாற் றாரதன்மியம் வந்த

தல்லாதுசைதன்னியத்தைப் பற்றிவரவில்லை சாத்விகவுபாதியால் ஈ ஸ்வரனையும் ராஜசவுபாதியாற் சிவனையும் தாமதவுபாதியான மனது முதலானபூதபௌதிகப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதிகுணத்திரயம் மனது நானிதென்கிற விருத்தி இந்தநான்குஞ் சிருஷ்டிக்குச்சாதன மரம்பரா நானென்கிறவிருத்தியிலும் ஈதென்கிறவிருத்தியிலுங் கர்த்தாவும் விஷயமு மாயிருக்கிற சிருஷ்டியடங்கிற்று யித்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவர் ஆன்மா

ச-கை, நானென்கிற விருத்திகர்த்தாவை யொருவனைக் கற்பிப்பானேன் இதுவென்கிற விருத்திச்சத்த ரதிகளெந்தையுங் கற்பிப்பானே னென்னில்

உ-ம், நானென்கிறவிருத்தி யேகாக்கிரமான படியால் கர்த்தா ஒருவனையே கற்பித்தது இதுவென்கிறவிருத்தி இந்திரியபேதங்களால் அனேகாக்கிரகமாய்ப் பிறந்தபடியால் பஞ்சவிஷயத்தைக கற்பித்தது

ச-கை, கர்த்தாவொன்றென்கிறதிலும் விருத்தியிரண்டென்கிறதிலும் விருத்திகற்பிதமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், நாடகசாலைவிளக்கு ராசாவையும் பரிவாரங்களையும் ஆடுகிறவளையுந் தாளமத்தளக் காறரையும் தாரதன்மிய மறத்தோற்றுவித்து அவர்களில்லாத வேளையிலுந் தான்விளங்குகிறுப்போலக் கர்த்தாமுதலானவையுள்ளவேளையும் இல்லாதவேளையுங் கண்டிருக்கிறசாட்சிதானென்கிற அனுபவமே பிரமாணம்

ச-கை, நாடகசாலைவிளக்கு ராசாமுதலான திட்டாந்தத்தையும் என்சரீரத்தி விதுஇன்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமேயென்னில்

உ-ம், அகங்காரியே பிரபுவிஷயங்களே பரிவாரங்கள் கூத்தாடியே புத்தியிந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காறர் இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறசாட்சியேதீபம்

ச-கை, அசைவற்றசாட்சிக்குத் தீவட்டிதிட்டாந்த மாகிறதென்னில்

உ-ம். அசையாமனுட்டிவைத்த பகல்வத்தியிருந்த விருப்பினாலும் புறமுந் தோற்றி விக்கிறுப்போல் அகண்டபரிபூரணமா யசைவற்றிருக்கிறஆன்மா உள்ளும்புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறார்

ச-கை, உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்து உள்ளே யிருக்கிறவரார் வெளியிலிருக்கிறவரார் உள்ளும்புறம்புந் திரிகிறவரார் உள்ளும்புறம்பு மசையாதிருப்பவராரென்னில்

உ-ம், உள்ளும்புறம்பென்கிறது சரீரத்தைக்குறித்தே யொழிய சாட்சியை க்குறித்தல்ல நானென்கிற வகங்காரியுள்ளே யிருக்கிறவன் வெளியி லிருக்கிறது விஷயங்கள் உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்து கூத்தாடுகிற து புத்தி உள்ளும்புறம்பு முள்ளதையெல்லா மசையாமனின்றுதோ ற்றுவிக்கிறவர் சாட்சி

ச-கை, உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிப்பது புத்தியேயானால் அப்படி ஒருவருஞ் சொல்லக்காணோம் நான்போனேன் நான்வந்தேனென்று சொல்லு கிறார்கள் இதில்காரணமேதென்னில்

உ-ம். பலகணிவழியாயுள்ளே விழுந்தவெய்யலிற் கையசைகிறதைவெய்யி லசைகிறதென்கிறாப்போல உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரிய து வாரத்துவெளியி லலைந்துதிரிந்து தன்னுடைய வலைச்சலைத் தன்னை த்தோற்றுவித்த சாட்சியின்பேரி லாரோபித்ததாகையால் ஆன்மாவி ற் கலைச்சலில்லை

ச-கை, இப்போது இன்னதத்துவ மின்னவிடத்திலிருக்கிறதென்று பகுத்து க்காட்டினாப்போலச் சாட்சியிருக்கிறவிடம் இன்னவிடமென்று காட் டவேண்டுமென்னில்

உ-ம், புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவத்தையிற்சாட்சியிருக் கிற விடத்தைக்கண்டுகொள்

ச-கை, அப்போதுஎனக்கொரு விடமுங்காணப்படவில்லை சாட்சியிருக்குமி டம் நீர்தானேசொல்லுமென்னில்

உ-ம், நிலத்திலிருக்கிறவன் நீரிலிருக்கிறானென்கிறதுபோல் புத்திமுதலான து ஒழிந்தவேளையிற்காணப்படாததுகொண்டு ஒருவிடத்தையும்பற்றி யிருக்கிறவரல்லா சகக்கற்பனைக்குமிருப்பிடமாய்க்காணுகையாற்சர்வ த்திரவியாபூரணர்

ச-கை, சகல செகங்களையுங் கற்பிக்கிறதெது சகலத்தையுஞ் சாட்சி யெப்ப டிகாண்கிறார் அவரைநாமெப்படி யறிவதென்னில்

உ-ம், சொற்பனத்திலுட்பிரபஞ்சத்தையும் சாக்கிறத்தில் வெளிப்பிரபஞ்ச த்தையுங்கற்பித்தது புத்தி இத்தனையு மறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாட்சி அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீதானாகவேமிஞ்சுகிறவஸ்து

-கை, இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற்கு உபாயமேது இப்படிதானாகவி ருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேதுஇந்தப்பிரதிபந்த

த்தை தள்ளிமோட்சத்தை யடைவதெப்படியென்னில்

உ-ம். குருமுகமாய்வேதாந்தத்தைப் படித்தறிவதே யுபாயம் தேகாதிகளே நாம்பிரபஞ்சஞ் சத்தியமென்கிற இருவகைப்புத்தியும் பிரதிபந்தம்இந்தப்பிரதிபந்தத்தைக்கொடுக்கிற புத்தியையும் புத்திகற்பிதப்பிரபஞ்சத்தாயும்காண்கிற அறிவாகவிருந்து பிரதிபந்தங்களைத்தள்ளி மோட்சத்தை யடைகின்றது

இந்தநாடக தீபிகையைத்தினமனுசந்தானம்பண்ணிவருகிறவன் சாட்சியேதானாகி நித்தியதிருப்பதியையடைந்திருப்பன்

நாடகதீபிகை முற்றுப்பெற்றது,

இரண்டாவது விவேகபஞ்சகத்தில் - முதலாவது,

தத்வா தத்வவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகானுக்கிரகநிமித்தமாய்ச் சகலவேத சித்தாந்த ரகசியமான விவேகபஞ்சகத்தை வெளியிடத்தொடங்கி ஆதியிற்சிஷ்டாசாரமாய் குருவுக்குநமஸ்காரம்பண்ணும்படி அனேகவிதலட்சண விஸ்தாரத்தோடு கூடியிருக்கிற மகாமாயமோகத்தை யெடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கிற ஆசாரிய சுவாமிகளது பாதாரவிந்தங்கட்கு நமஸ்காரமென்று அந்தக்குருமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தத் தியானத்தினால் நிர்மல அந்தக்கரணனுக்கு பரமாத்மாவை யெளிதாயறியும் வழிமுந்திதத்துவா தத்துவ விவேகஞ் சொல்லுகின்றார்

ச-கை, தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதெனில்

உ-ம், தத்துவமாவது பரமாத்துமா அதத்துவமாவது மாயையும் தன்காரியமும் அதைப்பகுத்தறிகிறதேதத்துவ விவேகம்

ச-கை, பகுத்தறிவதெப்படியென்னில்

உ-ம். அறிவாயிருக்கிறதின்னது அதினாலறியப்படுகிற தின்னதென்றுகாண்கிறதே பகுத்தறிகிறவழி

ச-கை, அறிவுயெத்தனைவிதமாயிருக்கும் அறியப்படுகிறதெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ-ம், அறிவாயிருக்கிற வான்மாவொருவரோயொழிய விரண்டில்லை அறியப்படுகிறது ஸ்திரமென்றும் அஸ்திரமென்றும் மூலாஞ்ஞானவிருளென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச-கை, அறிவு ஒன்றென்கிறதையும் அறியப்படுவது மூன்றென்கிறதையும் எனக்குத்தெரியச்சொல்லு மென்னில்

உ-ம், சாக்கிரத்தில் விசித்திரமாய ஸ்திரமாயிருக்கிறவிஷயங்களையும்சொற்பனத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையுஞ்சுழுத்தியி லந்தகாரமாயிருக்கும் விஷயத்தையுந் தினந்தோறு மாதந்தோறும் வருஷந்தோறும் கற்பந்தோறு மறிந்துகொண்டிருக்கிற வறிவு அந்த விஷயம்போலொருக்காலு முதித்துமறையாதபடியினால் ஆன்மாவொன்றே யொழிய விரண்டில்லை

ச-கை, இதிலானந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது நாடாமற்றள்ள வேண்டியபொருளே தென்னில்

உ-ம், மூன்றவத்தையிலுங் காணப்பட்டபொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியால் தள்ளவேண்டியது அறிவாயிருக்கிற தன்னைக்கைவிடப்படாதபடியால் ஆனந்தமாக நாடவேண்டியது

ச-கை, இந்தஅறிவாயிருக்கிற பொருள் எக்காலத்திலுந் தானாகத்தோற்றினாலும்அஞ்ஞானகாலத்தில்தானாகவறியப்படாமலிருப்பானே னென்னில்

உ-ம், சகபாடிகளோடோதுகிறதன்பிள்ளைக் குரல்தெரியாததுபோலவனாதிசித்த அஞ்ஞானத்தோடே கூடிக்குழம்பித் தோற்றுகையாற் றோற்றாமலிருந்தது

ச-கை. அனாதிசித்த வஞ்ஞானமாவதேது அதெதினாலுண்டாச்சுது அதற்குலட்சணமேது அதளன்னத்தைச்செய்யும்அதெதினாற்போமென்னில்

உ-ம், அக்கினியிலிருக்கிற சூடுபோலவுஞ் சலத்திலிருக்கிற குளிர்ச்சிபோலவும் பிரமத்தினிடத்திற் சீவனையும் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியென்ற சத்திதானேயனாதி சித்தவஞ்ஞானம் ரச்சுவிற்சம்பந்தோன்றினாப்போல் பிரமத்தினிடத்திலிந்தப்பிரகிருதி தோற்றிற்று சத்துமல்ல அசத்துமல்ல சத்தசத்துமல்ல ஒன்றுமல்லபலவுமல்ல சாவயமுமல்ல நிரவயமுமல்ல சாவயவ நிரவயமுமல்ல பிரமாணமும் அப்பிரமாணமுமல்ல நிரூபித்துப்பார்க்கில் லட்சணங்கெட்டுப்போமென்று வேதஞ்சொன்னதே லட்சணம்

இது தன்னுடைய மூக்குணத்தாற் சீவனையுஞ் செகத்தையும் யீஸ்வ
ரனையுமுண்டாக்கும் பிரமம் நாமென்கிற அத்துவைத ஞானத்தால்
அதுபோம்

ச-கை, மூக்குணத்தாற் சீவனையுஞ்செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்கி
ன அடைவெப்படி

உ-ம், மூலப்பிரகிருதியினுடைய சாத்துவீககுணமான சுத்தமாயையிற் பிர
திபலித்தவன் ஈஸ்வரன் பஞ்சகிருத்தியபராயிருக்கிற இந்தஅந்தரி
யாமியையுண்டாக்கினமாயையேஅவருக்குக்காரணசரீரம்அசுத்தமா
யையான அவித்தையிற் பிரகிருதிபலித்த சைதன்னியம் இந்தப்பிரா
ஞ்ஞனுககுக்காரணசரீரமான அவித்தைதாரதன்மியம் காரணமான
படியால் சிதாபாசர்களும் ஆனந்தமாயிருப்பார் தாமதகுணப் பிரகி
ருகியினின்றும் இந்தச்சீவர்களுக்குப் போக்கியபோகாதிகளையுண்டா
க்க ஈஸ்வராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயுவு அக்கினி அப்பு பிருகிவு
யென்னப்பட்ட மூக்குணமான சூட்சுமபூதமைந்து முண்டாயிற்று
இந்தப்பூதங்களினுடைய் சாத்வீகாம்சத்தி லோரொருமாத்திரையெ
டுத்துஒன்றாகக்கூட்டினது அந்தக்காரணம் இதுசஞ்சலவியாபாரந்தா
ன் மனமென்றும் நிச்சயவியாபாரத்தால் புத்தியென்றும் இரண்டுவி
தமாயிருக்கும் மீளவுஞ்சாத்விகாம்சத்தில் பூதத்திங்கோரொரு மாத்
திரையெடுத்துத் தனித்தனியேவைத்தது சுரோத்திரந் தொக்குசட்சு
சிங்குவை யாக்கிராணமானஞானேந்திரியமாயிற்றுமீளவும் ராசதாம்
சத்தில்பூதத்திற்கோரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டினது
பிராண வபான வியான சமான வுதானனென பஞ்சவாயுக்களாயிற்று
மீளவும் ராசதாம்சத்தில் பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை யெடுத்துத்
தனித்தனியேவைத்தது வாக்குபாதம் பாணிபாயு உடஸ்தமான கர்
மேந்திரியமாயிற்று ஆக இந்தப் பதினேழுதத்துவமும் லிங்கசரீரமெ
ன்றும் சூட்சும சரீரமென்றும் போகசாதனமென்றுஞ் சொல்லப்ப
டும் இந்தசூட்சுமச்சரீரத்துடனே கூடுவதாய் அவித்தையாப்பிரதிபிம்
பனுக்குப் பிராஞ்ஞனென்கிறபேர் மாறியதைசதனென்கிறபேர் வந்
தது சர்வசீவர்களுடையசூட்சுமசரீரமுஞ் சூட்சுமபூதமுங்கூடிச் சம
ஷடிபுத்தியால் இரண்ணியகெர்ப்பமென்றும் ஈஸ்வரனுக்குச் சூட்சு
மசரீரமென்றுஞ் சொல்லப்படுமே இந்தச்சூட்சுமசரீரத்துடன் கூடுவ

தாய மாயாப்பிரதிவிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிறபேர்மாறி சூத்தி ரான்மாவென்கிறபேர்வந்தது எங்குந்தாதான்மியமா யிருந்தபடியினு ல் இவனைச்சமஷ்டியென்பது அவனவன் சரீரமாத்திரந் தாதான்மிய மாயிருக்கிறபடியினால் சீவர்களெல்லாரும் வியஷ்டியென்பது சீவர்க ளுக்குப்போகமும் யோகத்திற்கிடமான தூலசரீரமு முண்டாகக்கட வதாகத் தாமதகுணமாயிருக்கிற வாகாசதிகளைப் பஞ்சீகரணம் பண் ணினூர் பஞ்சபூதத்தை யொவ்வொன்றையிரண்டாக்கிமுதற்பாதியை ந்தையும் நான் காக்கித்தனக்கன்னிய பூதங்களுடைய விரண்டாம்பா தி யைந்துடனே தன்னம் சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றநான்கு பூத ங்களுடனேகூட்டுவது பஞ்சீகரணம் இந்தப்பஞ்சீகரணம்பண்ணின தூல பூதங்களி லண்டங்களும் புவனங்களும் நான்குவகைதூலசரீர ங்களும் போகமுதலானது முண்டாயிற்று இந்தத் தூலபூத பௌதி கங்களெலலாம் ஒருமைப்பாடா ஈஸ்வரஸ்தூலசரீரமெனறும்விராட் டென்றுஞ்சொல்லப்படும் இத்தோடுகூடின ஈஸ்வானுக்குச் சூத்தி ரான்மாவென்கிறபேர்மாறி யவை சுவானரனென்கிறபேர்வந்ததுதை சதர்களெல்லாந் தூலசரீரங்களுடன்கூடிவிசுவர்களாய்த் தேவர்களெ ன்றுந்திரியக்கென்றும் மனிதரென்றும்பேராகி ஈஸ்வரன்சொன்னப டியே கன்மம் பத்திஞானமென்கிற காண்டத்திரய வனுஷ்டானம்ப ண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானூர்கள் எல்லாருமிப்படி ராக த்துவேஷ பராயம்பண்ணின கருமவசத்தாற் செனன பந்தங்களில் ஆற்றிற்சுழிவழியே சுற்றுகிற புழுப்போலச்சுழன்றூர்கள் தயாளுவா யிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களைக்கரையேற்றினவுடனேமரத்திநீழலிற் புழுசுகமடைந்தாப்போல சத்கர்மபரிபாகத்தான் குரு ரூபமாய்வந்த ஈஸ்வரனுடைய ஞானவுபதேசத்தால் அபூர்வமாயொருவன் பஞ்ச கோசவிவேகத்தைச்செய்து முத்தியடைவன் இந்தமட்டும்மாயை க ற்பிதவடைவு

ச-கை பஞ்சகோசமாவதேது இதுகளுடன் ஆன்மாவிற்குத்தாதான்மியமெப் படி இதைத்தானல்லவென்று தள்ளும் விவேகமேதென்னில்

உ-ம், ஸ்தூலசரீரமே யன்னமயகோசம் பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங்கூ டினது பிராணமயகோசம்மன துங்கன்மேந்திரியமுங்கூடினது மனோ மயகோசம் புத்தியும் ஞானேந்திரியமுங்கூடினது விஞ்ஞானமயகோ

சம் காரணசரீரமேயானந்தமயகோசம் நீலாதிவஸ்திரத்தோடுகூடிய வண்ணமாய்த்தோற்றுகிற ஸ்படிகம்போல் ஆன்மாவாயிருக்கிறதானும் பஞ்சகோசங்களுடன்கூடி அதுகளேதானுய்த்தோற்றுகிறதுதாதான்மியம் அன்வயவிதிரேகமே யிதைத்தள்ளுகிறவிவேகம்

ச-கை, அன்வயமாவதேது விதிரேகமாவதேது இந்த வேகத்தாவிற் பஞ்சகோசத்தைத் தள்ளியப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நானென்றறியும் வழியெப்படியென்னில்

உ-ம். தானுகவிளங்கின ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாத சொப்பனவவத்தையிற்றான் தோற்றுகிறது அன்வயம்தான் தோற்றுகிலுந் தூலசரீரந் தோற்றாதேவிதிரேகஞ் சூட்சும சரீரந்தோற்றாத சுழுத்தி யவத்தையிற்றான் தோற்றுவதேயன்வயம் தான்தோற்றுகிலும் லிங்கசரீரந் தோற்றாதேவிதிரேகம் இந்தச்சூட்சும சரீரந்தோற்றாமற்றள்ளப்பட்டதே மூன்று கோசமுந்தள்ளப்பட்டது சுழுத்திதோற்றாத சமாதியில் நான் தோற்றுவதேயன்வயம் தான்தோற்றுகிலுஞ் சுழுத்திதோற்றாமலிருக்கிறதே விதிரேகம் இது அன்வயவிதிரேகம் மூஞ்சிப்புல்லிற்பக்கத்து மட்டைகளைத்தள்ளி நடுவிலாணியெடுக்குமாறுபோல் அன்வய விதிரேகயுத்தினெற்றானுய் வழங்கின பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி யப்பாற்பட்டபிரமமே நானென்றுள்ளபடியறிவதே அறியும்வழி

ச-கை, சிவனுக்கும் பரமான்மாவிற்கும் இப்படியுத்தியாற் சாதித்தயேகதத்துவத்திற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம். சாமவேத மகாவாக்கியமேபிரமாணம்

ச-கை. அந்தவாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்னில்

உ-ம், முன்னுள் சுவயம்மாகியாயிருந்தவனைக காலாந்தரத்தில் துரைத்தனம் வந்து தண்டிகையில்வரக்கண்டவிடத்தில் அவனேயிவனென்கிறசொல் அவனென்கிற சத்தத்திற் சட்டுதெமுதலான வுபாதிலட்சணமும் இவனென்கிறசத்தத்தில் தண்டிகைமுதலான வுபாதிலட்சணமும்விட்டு இரண்டுசொல்லிலும் சரீரமாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே இவனென்று ஒருவனையே புரையறக் காட்டுகிறுப்போலச் சக்த்திற் குபாதனகாரணமான பிரமம் மாயாசபளிதமான ஈஸ்வரன்தற்பரிணுமாள அவருடையசரீரமும் மூன்றையுங்காட்டும் தற்பதம் மலினசத்துவமான அவித்தையாப்பிரதிவிம்பன் அவ

னுடைய சரீரவுபாதியிவைகட் கதிட்டானகூடஸ்தர் இம்மூன்றையுங் காட்டுந் தொம்பதம் இவர்களிருவரையும் ஒருவரொன்கிற மகாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடன்கூடின சைதன்னியங்களையும்விட்டு அகண்டமாயிருக்கிற சச்சிதானந்த மொன்றைத் தானே புரையறக்காட்டும் அசிபதமான விட்டுவிடாதலட்சணை

ச-கை. இப்படிக்கொத்தஞானம் வரத்தக்கதாகக் குருசன்னிதானத்திற்செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம், சிரவணுதிகளேசெய்காரியம்

ச-கை, சிரவண முதலான செய்காரிய மெத்தனைவிதம் அதுகட் கிலட்சணமேதென்னில்

உ-ம். சிரவணுதிநான்குவிதஞ் சகலவேதாந்தங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தா லர்த்தவிசாரம்பண்ணிப் பிரமத்திற்றுற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம் யுத்தியாலனவரதஞ் சிந்திக்கிறதேமனனம் இப்படியிருவகையாலுந்தெளிந்தபொருளின் மனதையேகாக்கிரமாய்வைப்பதே நிருத்தியாசனம் தியானம்பண்ணுகிறவனையுந் தியானத்தையுமிழந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமேசமாதி

ச-கை. இப்படிவந்த சமாதிக்குப்பலனேதென்னில்

உ-ம், அனுதிகாலசஞ்சித கர்மநாசமும் தன்னைநிர்மலம்பண்ணுகிறதர்மமும் வாசனுட்சயமும் அபரோட்சஞானமும் இந்நான்கும் பிரயோசனம்

ச-கை. இந்த அதீதசுகசமாதியிலிருக்கிறவன் அப்படியிராமல் பிரபஞ்சத்தில் விழிப்பானேனென்னில்

உ-ம், பிராரத்துவசேடத்தினுல்

இந்தத் தத்வாதத்வ விவேகத்தைப் பலப்பட விசாரித்துமனதைச்சமாதியிலே லயம்பண்ணினவன்சகலசஞ்சாரத்தையும்விட்டுப்பரப்பிரமமாவான்,

தத்வாதத்வவிவேகம்-முற்றிற்று,

இரண்டாவது,

பஞ்சபூதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் தாமனுபவித்த அத்துவிதத்தின் வழியே சத்துத்தானே இத்தனையுமாயிருக்கிறதென்கிற சாமவேதார்த்தத்தைப்பஞ்சபூதவிவேகத்தினுல் வெளிசெய்கின்றூர்

ச-கை, சத்தென்பதேது இத்தனையென்பதேதென்னில்

உ-ம், சத்தென்பது அத்துவைதப்பிரமம் எத்தனையென்பது பஞ்சபூதமும் அதினுடையகுணங்களைந்தும் அதையறிகிற இந்திரியங்களைந்தும் அந்தக்கரணமொன்றும் நானென்கிறவொருவனும் இத்தனைவகையுங்கூடினதே யித்தனையென்றுசொல்லப்பட்டது

ச-கை. இந்தப்பஞ்சபூத மைந்திற்குள் எந்தெந்தபூதத்திற் கெந்தந்தக்குணமுண்டென்னில

உ-ம், ஆகாயத்திற்குக்குணமொன்று வாயுவிற்குக் குணமிரண்டு தேயுவிற்குககுணமூன்று அப்புவிற்குக்குணநான்கு பிரதிவுக்குக்குணமைந்து

ச-கை, இந்தப்பூதங்களின் இந்தக்குணத்தைப் பகுத்துக் காட்டுமெனில்

உ-ம், பிரதித்தொனியொன்றுமே ஆகாயத்தின் குணம் சிறுசிறென் றடிக்கிறசத்தமும் சீதோஷ்ணமாக வருகிற பரிசமும் வாயுவின்குணம் பகபகவென்று சொலிக்குஞ் சத்தமும் சுடுகிற பரிசமும் பிரபையென்கிற ரூபமும் அக்கினியின்குணம் களகளவென்கிறசத்தமும் குளிர்ந்தபரிசமும் சுக்கிலரூபமும் மதுரரசமும் அப்புவியின்குணம்கடகடவென்கிற சத்தமும் கடினபரிசமும் பஞ்சவன்னரூபமும் அறுசுவை ரசமும் நற்கந்ததுற்கந்தமும் பிருதிவியின் குணம்

ச-கை. இதற்குப்பிரமாணமே தென்னில்

உ-ம், சுரோத்திரந்தொக்கு சட்சுசிங்குவை யாக்கிராணமென்கிற இந்திரியங்களா லனுபவிக்கப்படுகிற பிரத்தியட்சமே பிரமாணம்

ச-கை, இவ்விந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந்தானே உண்ணாட்டமுமுண்டோவென்னில்

உ-ம், செவியைப்புதைத்தா லுள்ளிரைச்சல் கேட்கையினாலுங் குடிக்கையிலும் பொசிக்கையிலும் உள்ளே சீதவுஷ்ணப்பரிச மறிகையினாலும் கண்ணை மூடினால் உள்ளிருட்டு ரூபந்தெரிகையினாலும் வாந்திபண்ணும்போது உள்ளில்ரசகந்தங்களை யறிகையினாலும்இந்தவிந்திரியங்கட்கு உண்ணாட்டமுமுண்டு

ச-கை, இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத் தொழிலே தெனில்

உ-ம், வரக்குபகணிபாதம் பாயுருவு பஸ்தமென்கிற கன்மேந்திரியமைந்துஞ் சகாயம் விந்திரியம் வசனதான கமனவிசற்க ஆனந்தமும் அதின் தொழில்

ச-கை, இனி அந்தஇந்திரியமான மனதும் அதன்தொழிலுமேதெனில்

உ-ம், மத்திந்திரியத்திற்கு மிராசாவா யிந்திரியத்தின் வழியாய்க்குணத்தோஷம் விசாரிக்கிறதா யிருதயகமலத்தி லிருக்கிறது மனதுவைராக்கியம் பொறுமைமுதலான சாத்விகப் பிரவிர்த்தியுங் காமக்குரோத முதலான ராசதப்பிரவிர்த்தியுஞ் சோம்பல் நித்திரைமுதலான தாமதப்பிரவிர்த்தியும் அதன்தொழில்

ச-கை, இந்தமூவகைப் பிரவிர்த்திகளும் பலனேதென்னில்

உ-ம் சாத்விகத்தினல் புண்ணியம் விளையும் ராசதத்தால் பாவம் விளையும் தாமதத்தா லிவ்விருவகையுமற்று வீண்காலம்போம்

ச-கை, இப்படி பதினேரிந்திரியத்தினலும் யுக்தியினலுஞ் சாத்திரத்தினலு மறியப்பட்ட சகலசெகத்துஞ் சத்துதானே யென்றலது கூடாதென்னில

உ-ம். சிருஷடிக்குமின் சகலசெகத்துஞ் சத்தாயிருந்தபடியினல் சிருஷடிக்குப்பின்பு பதினேரிந்திரியங்களா லறியப்பட்டு கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபத்தோடுங் கூடியிருக்கிற சகல செகத்தும் விசாதிகசுசாதிக சுவகதபேதமற்ற சத்தேயொழிய வேறல்ல

ச-கை. விசாதிகமாவதேது சுசாதிகமாவதேது சுவகதபேதமாவதேது இந்த செகத்து இம்மூன்றுமல்ல வென்கிற தெப்படியென்னில்

உ-ம். மரத்திற்குக்கல்லுவிசாதிகம் மறுமாஞ்சுசாதிகம் அதன் இலை பூ காய் சுவகதபேதம் இந்தப்படி சத்திற்கும் செகத்து அசத்தாகாதபடியினல் விசாதிகமென்னக்கூடாது நிரவயவமானபடியினல்சுவகதபேதமென்னவுங்கூடாது இவையெல்லாஞ் சத்துதானேயென்று சித்தாந்தம்

ச-கை. எல்லாம் அசத்துத்தானே யாகட்டு மென்னில்

உ-ம், சூரியன் அந்தகாரத்தோடு கூடியுமிரான் அந்தகாரமுமல்ல வென்றிருப்போலச் சகத்தேயசத்தானற் சத்தாகவுமாட்டாது சத்தோடு கூடியிருக்கவுமாட்டாது

ச-கை, சத்தைத்தவிர வொன்றுமில்லாவிட்டால் சிருஷடிக்கு முன்னெல்லாஞ்சத்தாயிருக்குமென்றுவேதவாக்கியஞ் சொல்லுவானேனென்னில்

உ-ம், காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷனைக் குறித்துச் சொன்னதேயல்லாது உண்மையல்ல ஆகையால் சங்கையுமுத்தாமுந் துவைதத்திலல்லாமல் அத்துவைதத்தி லில்லை

ச-கை. உண்மைதானேதென்னில்

உ-ம், அசையாமற்கெம்பீரமாய் பிரமையுமல்லால் இருட்டு மல்லாமல் வா க்காலுமானதாலு மெட்டாததாயிருக்கிற பிரமமேசத்து

ச-கை. பிருதிவிமுதலானது பரமவணுவாய்ப் போனதால் இல்லையென்று ச ம்மதித்தேன் பிரளயத்திலாகாச மெப்படியில்லாமற்போ மென்னில்

உ-ம், அத்தியந்தம் நிர்ச்சகத்தாயிருக்கிற ஆகாசமும் உன்புத்தியிற்பட்டா ப்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்துநம்முடையபுத்தியிற்படும்

ச-கை, சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்தை எப்போதனுபவித்தீரெனில்

உ-ம், நிற்சிந்தையாயிருக்கிற வேளையில் அனுபவித்தோம்

ச-கை, அப்போதுசத்தென்கிற புத்தியுமில்லையே யென்னில்

உ-ம். அதுநமக்குஞ் சம்மதிதான் நிற்சிந்தையாயிருந்த வவத்தைக்குச்சாட் சியாயிருந்தோமென்கிற வனுபவமேபோதும் ஆகையால் மனோ வி யாபாரமற்ற வேளையில் அலெச்ச லறசாட்சி மாத்திரமா யிருக்கிறாப் போல மாயாபிரவிர்த்திக்கு முன்னுஞ்சத்திருக்குமென்றறிக

ச-கை. இந்தமாயக்கு லட்சணமேதென்னில் [ணம்

உ-ம், சத்துமல்லஅசத்துமல்ல உற்றுப்பார்க்கில்லாமற்போகிறதேலட்ச

ச-கை. சத்தைவிடமாய் சத்தியில்லாவிட்டால் அசத்தென்கிறதே லட்சண மாகட்டுமென்னில்

உ-ம். அச்த்துமாயா காரியமல்ல மற்றஸ்வரூபமல்ல கடசத்தி மண்ணிலெ ன்றுலும் ஏகதேசமாயிருக்கிறாப்போல மாயாசத்தியம்பிர்மத்தி லே கதேசமா யிருக்கின்றது

ச-கை, பிரமத்தினிடத்திலிருக்கிற மாயையென்னத்தைச்செய்யு மென்னில்

உ-ம், சுவரைப்பற்றியிருக்கிறவன் அஞ்சுவரைத்தானே பலவித சித்திரமா ய்ப்பேரிட்டாப்போல் பிரமத்தைப்பற்றி யிருக்கிறமாயையும்நிர்விகா ரத்தில் விகாரத்தைக் கற்பிக்கும்

ச-கை, மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களேதென்னில்

உ-ம். முந்தினவிகாரம் ஆகாசரும் அதற்குலட்சணமவகாசம்

ச-கை, சத்திற்குசசுபாவமெத்தனை ஆகாசத்திற்குச் சுபாவமெத்தனெனில்

உ-ம், உண்டென்பது மாத்திரமேசத்திற்குச் சுபாவம் உண்டென்பதுஞ் ச த்தமும் ஆகாசத்திற்குச் சுபாவஞ்சத்திற் சத்தமில்லை சத்துஞ்சத்த முமாகாசத்திலுண்டு

ச-கை. சத்துதானேயாகாசமானால் சத்தின்குணமாகாசமென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ஆகாசத்தின்குணஞ் சத்தென்று வாதிகள்சொல்வானேனென்னில்

உ-ம், பிரமத்தினிடத்தில் ஆகாசத்தைக்கற்பித்த மாயைகுண குணிகளையும் தாருமாருய்த் திருப்பிவைத்தது அப்படிபிரமிக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவம்

ச-கை. இதுதெளியும் வழியேதென்னில்

உ-ம் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினால் சத்தினிடத்தி லாகாசங்கற்பிதமானபடியால் சத்தைப்பிரதான மாகவும் ஆகாசத்தையப்பிரதான மாகவுமறியப்படும்

ச-கை, சத்தைத்தவிர புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தையசத்தென்றறிவதெப்படியென்னில்

உ-ம், ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்தி லுண்டென்கிறசொல்லால் விவேகித்துப்பார்த்தால் காட்டப்பட்ட பொருளைத்தவிர ஆகாசமில்லாதபடியால் ஆகாசம்சத்துதான்

ச-கை, ஆகாசந்தோற்றுகையில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்

உ-ம், யாதொன்றுசத்தைத்தவிர அசத்தாயிருந்து தோற்றுதோஅதெல்லாஞ் சொற்பனபதார்த்தம்போல மித்தை

ச-கை, இப்படியாகாசத்திற் சத்தையும் அசத்தையும் பிரித்துக்காண்கிறபோது ஆகாசம்மித்தையாவனேனென்னில்

உ-ம், கற்பிதமாய் மாயாகாரிய மானபடியால் காரணம்போல மித்தையாய் வருப்பற்றது

ச-கை, பொய்யாயிருக்கிற வாகாசமும் மெய்யாயிருக்கிற சத்தும் பொருந்தியேகமாய்ச் சகலருக்குந் தோற்றுகையாற் பிரித்துக்காண்கிற அடைவெப்படியென்னில்

உ-ம், சாதிவியத்திகள் போலவும் குணத்திரவியங்கள் போலவும் உடலுயிரும் போலவுஞ்சத்தும் ஆகாசமும் வேறு

ச-கை, இப்படியறிந்தாலுஞ்சத்து வேறு ஆகாசம் வேறென்றதினு லறியப்படவில்லையென்னில்

உ-ம், முந்திப்புத்தியேகாக்கிறக மகாதபடியாற் சந்தேகத்தா லேறவில்லைச்சாவதானமாப் பிரமாணமூலமாய் விசாரித்தாலேறும்

ச-கை, விசாரித்தவனுக்கும் புத்தியிலெப்படி யிருக்குமென்னில்

உ-ம், சத்தாயிருக்கிற வஸ்துவே அகண்டமென்றும் ஆகாசம்பரிச்சின்னமி த்தையென்றும் புத்தியிற்றிடப் பட்டிருக்கும்

ச-கை, இப்படியறிந்தவனுலத்தாரோ யெப்படிபேசுவ னெனில்

உ-ம், சத்தைப்பிடித்தாகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாச ஞ்சின்மாத்தி ரமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுடனே யாச்சரியப்படுவன்

ச-கை, இப்படியாகாசமித்தையென்றும் சின்மாத்திரமே சத்தியமென்றுமறி ந்தபின்பு செய்காரியமே தென்னில்

உ-ம், இந்தநியாயத்தின்படியே வாய்வுமுதலான பூதங்களிலுஞ் சத்து பரி பூரணமானபடியால் காணபிக்குதென்றும் ஆகாசம் பரிச்சின்னமா னபடியால் காண்பிக்கவில்லையென்றும் பூதங்களெல்லா மித்தையெ ன்றுந் திடப்படுத்துவது

ச-கை, பூதங்கள் பரிச்சின்னமாயெப்படி கற்பிக்கப்பட்டது பூதங்களுக்குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னியகுணமென்னவென்னில்

உ-ம், சத்தினிடத்திலே கதேசகற்பிதம் மாயை மாயையினிடத்திலே கதே சகற்பிதம் ஆகாசம் ஆகாசத்திலே கதேசகற்பிதம் வாய்வு வாய்வுண் டென்கிறது சத்தினங்கிசஞ் சத்தைவிட்டால் வாய்வு காணமற்போ கிறது மாயையினங்கிசம் சத்தமாகாச வங்கிசம் ஆக இம்மூன்று வா யவுக்குக்காரணம் தனகுச்சுபாவகுணம் பரிசமித்தனைகளிலுஞ் சந் சந்தைப்பருத்தால் காணுதேபொகிறபடியினுல் வாய்வுமித்தையென் றறிக

ச-கை. வாய்வுமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம், வாயுவில் பத்திலொன்ருய்சற்பிக்கப்பட்ட அக்கினியு மித்தையென் றேபாவனையண்ணவேணடும் அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினுடை ய அங்கிசஞ்சத்தைவிட்டா லில்லாதேபோகிறது மாயையினுடைய அங்கிசஞ் சத்தமாகாசத்தினங்கிசம் பரிசம் வாயுவினம்கிசம் ஆகக்கா ரணகுணம் நான்கும் அக்கினிக்குச்சுபாவகுணம் ரூபமஇத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்றுகாண்கிறதே உபாசனைபண்ணுகிறது

ச-கை. அக்கினிமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்னில்

உ-ம், அக்கினியிற் பத்திலொன்ருயிருக்கிற அப்புவுக்குரசத்தோடே கூடி யாறு குணமென்றும் அப்புவிற் பத்திலொன்ருயிருக்கிற பூமிக்குக்

கெந்தத்தோடுங்கூட வேழுகுணமென்றும் பூமியிற் சத்திலொன்றிற் கற்பிதம்பிரமாண்டமென்றும் பிரமாண்டத்தில் கற்பிதம்புவனங்களில் கற்பிதஞ் சரீரங்களென்றும் அறிந்து சத்தைவிட்டால் இதுகளுக்குச்சொரூபங்களில்லாதபடியினால் சின்மாத்திரமென்றுகாண்கிறதே செய்காரியம்

ச-கை, இப்படிதொய்தமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்று அனுதரவு பண்ணினால் தோஷமில்லையோவென்னில்

உ-ம், சாங்கியன்கணாதன் பௌத்தன் முதலானபேர்கள் செகத்பேதத்தைத்தானே மெய்யென்றுசொல்லி நிச்சங்கமான அத்துவிதத்தையனுதரவுபண்ணிப்போட்டபிறகு பிரத்தியவாயமில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற தொய்தத்தையவமதிப்பு பண்ணியிருக்கிற நமக்குப் பிரத்தியவாயமுமில்லை கிலேசமுமில்லை

ச-கை, இப்படிதொம்தத்தையவமானம்பண்ணினால் பிரயோசனமேதெனில்

உ-ம். தொய்தத்தில் அனுதரவுகிடமானால் அத்துவிதத்தில் புத்திதிடப்பட்டுச்சீவன் முத்தனாகலாம்

ச-கை. இப்படிசத்தையும அசத்தையும் பகுத்தறிந்தால் சீவன்முத்தி யெப்போதுவருமென்னில்

உ-ம், திடப்படவறிந்தவன்றேமுத்தி

ச-கை. பிராணன்விடும்போதந்தநிலை வரவேண்டாமோவென்னில்

உ-ம், நாள்தோறுங் கற்றபோதசொற்பனஞ் சுழுத்தியில் மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரத்தில் தன்னிலே முன்னிற்கிறுப்போல் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையில் மறந்தாலும்ஞானம்போகாது

ச-கை, கற்றபோதம் பின்னையெதினால் மறையுதென்னில்

உ-ம், வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாணமொன்றுண்டானால் அதினால் போகிறதேயல்லாமல் சுழுத்திமூர்ச்சையிற்போகிறதல்ல ஆகையினால் அத்துவிதஞானத்திற் கொன்றினாலும்வாதையில்லை

ஆகையினால் இந்தப்படிபஞ்சபூத விவேகத்தைச்செய்து சகல பிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க்கண்டு அத்துவித நிலையைப்பெற்றவனே சீவன்முத்தன் இந்தப்பிரமாகாரநிலைபெற்றவனே ஒருமோகமுங் கிட்டாதென்று கீதையில் பகவானுஞ்சொல்லியிருக்கின்றார்

பஞ்சபூதவிவேகம் - முற்றும்.

மூன்றாவது
பஞ்சகோசவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் ஏழைகளிடத்தில்வைத்தகிருபையினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தையறிந்து எளிதாய்பிரமத்தையடையச் சொல்லுகின்றார்

ச-கை, தயித்திரீயமென்கிற வுபநிடத்திலே குகைக்குள்ளிருக்கும்பிரமத்தையறிந்தால் முத்தியுண்டென்றுசொன்னதற் கர்த்தமேதென்னில்

உ-ம், தெகத்திற்குட்பட்டது பிராணன் பிராணனுக்குட்பட்டது மனது மனதிற்குட்பட்டது விஞ்ஞானம் விஞ்ஞானத்திற்குட்பட்டது ஆனந்தம் இந்த ஐந்துமே குகையென்றுசொல்லப்பட்டது இதற்கன்னியமாயிருக்கப்பட்டவர் ஆத்மா

ச-கை. இந்த வைந்துதானே ஆத்மாவென்று சகலவாதிகளும் லௌகீகருஞ் சொல்லுவார்கள் அதைத்தள்ளுவதெப்படியென்னில்

உ-ம், பிதாபொசித்த அன்னத்தினால்வந்த வீரியத்தினுண்டாகையினாலும் அன்னத்தாலவர்த்திக்கையினாலும் அன்னமயகோசமாகிற செடத்தைத்தானென்னக்கூடாது தேசத்திற்குள்ளிருந்த இந்திரியங்களை யேவுகிறவனைப்போலத் தாரதன்மியத்தினால் கிரிஸ்யனுயிருக்கிற பிராணமயனையுந் தானென்னக்கூடாது தேகத்தைநானென்கிறபுத்தியும் வீடுமாடுகளில் என்னுதென்கிற வபிமானத்தையும் பண்ணிக்கொண்டு காமக்குரோத முதலான அவத்தைகளிலே யுழலக்கண்டமனோ மயனையுந் தானென்னக்கூடாது காய்ச்சின இரும்புஉண்டைபோலே அணைந்துபோகிற விஞ்ஞானத்தையுந் தானென்னக்கூடாது புண்ணியபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர் முகமாயானந்தப் பிரதிவிம்பத்தோடேகூடிச் சற்றுநேரத்தில் நட்டமாகக்கண்ட ஆனந்தமயனையுந் தானென்னக்கூடாது

ச-கை, இப்படி இந்தஐந்துமே ஆத்மாவல்லவென்றுபோனால் இதற்கன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காணோமேயென்னில்

உ-ம், இந்தப்பஞ்சகோசங்களை அதற்குச்சொன்னலட்சணத்தோடே தோற்றுவித்து அப்பாலினியொன்றுங்காணோமென்றிருக்கிற விம்பசைதன்னியமேஆத்மா

ச-கை, இந்தப்பஞ்சகோசங்களை ஆத்மாகண்டால் ஆத்மாவைக்காண்கிறவரா ரென்னில்

உ-ம், சுத்தசித்த சைதன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாசெடங்களையெல்லாமறிய லாம் தானறிவுசொரூபமாகையினால் ஒன்றினாலுமறியப்படாது

ச-கை. அறிவாயிருந்தாலும் ஒன்றினாலறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென் கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், வெல்லத்திற்குத் தன்னுடையரசந் தன்னாலனுபவிக்கப் படாவிட்டா லும் அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப்பட்டது கொண்டு மதுரஞ்சுபாவமென்கிறதுபோலச் சகலத்தைமறிகிறவர் ஆ த்மா அறிவென்கிறதற்குச்சந்தேகந்தேவையில்லை

ச-கை, அறியப்பட்டதுபிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோவென்னில்

உ-ம். இந்த இருவகையுமல்ல இதற்குப்பாற்பட்டதுபிரமம்

ச-கை. இப்படியிருந்தால் அவனையறிகிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், எனக்கு நாக்குண்டோவில்லையோவென்கிற சொற்போல்அறிவாயிரு ந்தும் அறிவுஎப்படியிருக்கிறதென்று கேட்பதுஉனக்குலச்சை யில் லையோ

ச-கை. அஞ்ஞானியாயிருக்கிறவனுக்குப்பிரமநிச்சயம்வரவழியாதேதெனில்

உ-ம், அறிவினால் காண்பித்ததெல்லாஞ் செடமானாலும் நித்தியபோதமா யிருக்கிறவறிவே பிரமமென்றுங்காணவேண்டும்

ச-கை, இந்தவறிவாயிருக்கிற ஆத்மாவேபிரமமானால் சச்சிதானந்தலட்சணத் தில் சித்தில்லாத லட்சணமா யேன்சொல்லவில்லையென்னில்

உ-ம். இப்படி அறிவாயிருக்கிறதுதான் எப்போதும்உண்டென்றிருக்கையி னாலும் ஒருக்காலத்திலுமில்லையென்று போகாதபடியினாலும் ஆத்மா சத்தென்பதுகூடும் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற காலதேச வஸ்துக்களை ஆத்மா அறிகையால்சித்தென்பதுகூடும்கடந்தபொருளானபடியினால் இந்தமூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆனந்தமென்பதுகூடும்

ச-கை. இப்படிக்கொத்த ஆத்மா எப்படிக்கொத்தவ ரென்னில்

உ-ம். இந்திரியங்களுக்குவிஷயமாகாதபடிருனால் இப்படிக்கொத்தவரென்று சொல்லவுங்கூடாது தானாயிருக்கிறபடியினால் அப்படிக்கொத்தவரெ ன்றும் பரோட்சமாய்சொல்லவுங்கூடாது இவ் விருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவரோ ஆத்மா

ச-ங்கை, இப்படி நிர்ணயமானால் இவன் சீவனென்றும் இவன் ஈஸ்வர னென்றும் மகாவாக்கியத்தினால் இருவருக்கும் ஐக்கியம் வந்தால் மோட்சமென்றுஞ் சொன்ன வேதாந்தவாக்கிய மெப்படி கூடுமென்னில்

உ-ம், சகலமு மாகாகற்பிதவுபாதியினால் கூடுகிறதே யல்லாமல் சுபாவத்திலெப்பேச்சுக்கு மிடமில்லை

கை. மாயையினால் தானெப்படி கூடுமென்னில்

ம். ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபௌத்திரர்களைக் குறித்துதகப்பன் பாட்டனென்றுவந்த இரண்டு நாமமும் அந்த வுபாதிக ளில்லாவிட்டால இல்லாதே போகுறாப்போல் மாயையவித்தையென்கிற இரண்டுவுபாதியினாலுஞ் சீவ னீஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒரு பிரமந்தானே யுபாதிமித்தையென் றறிந்தவுடனே நாம்சீவனுமல்ல ஈஸ்வரனுமல்ல நாம்பிரமந்தானென்கிற வயிராக்கியம்வரலாம்

கை, இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலமேதென்னில்

, இப்படி ஆத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினால் பகுத்தறிந்தவன் பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லை யென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப் பிரமமாகத்தானே யிருப்பன் இவனைக்காலத்திரயத்திலுஞ் சம்சாரந் தொடராது இதுவே பலம்

இந்தப்பஞ்சகோசவிவேகத்தை விசாரித்தவன் ஞானியாவான்

பஞ்சகோசவிவேகம்-முற்றிற்று,

நான்காவது,

துவிதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகானுக்கிரகமாய் துவித விவேகஞ் சொல்லுகின்றார்

ச-ங்கை, துவிதம் எத்தனைவிதமாயிருக்கு மென்னில்

உ-ம், ஈஸ்வரனால்சிருஷ்டிக்குட்பட்ட தொய்தமென்றும் சீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்பட்ட தொய்தமென்றும் இரண்டாயிருக்கும்

ச-ங்கை, அதெப்படி யென்னில்

உ-ம், பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதிக பரியந்தமுண்டான தத்துவமெல்லாம ஈஸ்வர சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும் மேற்பட்ட சாக்கிரக முதலாக சீவன்முத்தி பரியந்தமுள்ளவவத்தைகளுடைய கற்மனையும் அந்தந்த அவததையிலுள்ள வர்ணாச்சிரம லௌகிக முறைமைமுதலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றுசொல்லப்படும்

ச-கை, இதுகள் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படாதோவென்னில்

உ-ம், பிதாவினலுண்டாக்கப்பட்ட பெண் அன்னியனுப்வந்தபோக பத்தாவுக்குப்போக கற்பனைக்கிடமானைப்போல் நல்லதுபொல்லாதென்கிறது சீவகற்பனைக்கே யிடமாயிற்று ஆகையினல் இவையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்றே சொல்லப்படும்

ச-கை ஈஸ்வரனுடையகாரியமும் சீவனுடைய போகமும் ஈஸ்வர சிருஷடியென்றுஞ் சீவசிருஷடி யென்றுஞ்சொல்வதெப்படி யென்னில்

உ-ம். ஈஸ்வரனலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண் பெண் பொன் முதலானதுகளினலிவையெனக்கு அகப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷித்தான் இது நமக்கு அகப்படாதே போச்சுதென்று ஒருவன் கிலேப்படுகிறன் விர்த்திவந்தவன் இரண்டையும்பார்த்து அபேட்சையாயிருக்கிறன் இப்படிபிரியம் அப்பிரியம் உபேட்சையென்று மூணமுதலானதுகளிலே காண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களு மனேகற்பிதமான சீவசிருஷடியேயொழிய ஈஸ்வரசிருஷடியல்ல இந்தமூன்றகங்காரமுமற்றுத் தன்சுபாவத்திலிருக்கிறதே யீஸ்வரசிருஷ்டி மாதாவென்றும் உடன்பிறந்தா ளென்றும் பாரியென்றும் வெகுவிதா காரமாய்த் தோற்றுகிற ஒருபிண்டந்தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதைக் குறித்துண்டான அனேககாரங்களும் அவ்வாகாரத்திற்கேற்க அவனவன்மனதில் சங்கற்பித்த சங்சாரமுஞ் சீவசிருஷ்டி

ச-கை, பிராந்தியினலேயுஞ் சொற்பனத்தினலேயும் மனேராச்சிய மாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண கற்பனையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தில் பிர மாதாவின லறியப்பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி யென்மதுகூடா தென்னில்

உ-ம். லோகத்திலேயுள்ள சகல பதார்த்தங்களையுந்தோற்றுவிக்கிறவெய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின் பேரில் விழுந்து அதுகளை யாவரித்து அதினு

டைய வாகாரத்தை யடைந்து அதுகளைத் தோற்று விக்கிறதுபோலச் சாக்கிரத்திலும் பிர மாதாவினிடத்திலும் முண்டானபிரமாணப் பிர மே யத்தையடைந்து அதினுடைய வாகாரமாய் அதினுடைய அஞ் ஞானத்தைத்தள்ளி அதுகளைத்தோற்றுவிக்கையினால் இப்படி சங்கற் பிக்கப்பட்ட விருத்திப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியேயொழிய யீஸ்வரசிருஷ்டியென்றுசொல்லவேகூடாது இப்படிசித்தாந்தமாயுள் ளவளவில் பார்க்கிறவிடையமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இர ண்டிரண்டாயிருக்கும் அதில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியானவிடையஞ் சிதாபா சனாலறியப்படும் சீவசிருஷ்டியான விடையஞ்சாட்சியில் பிரகாசிக்க ப்படும் இப்படி சீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வர சிருஷ்டியும் பிறியப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத் துடைத்து அடக்கவேண்டும் அ துவேமனோ நாசமென்றும் வாசனாட்சயமென்றும் சீவன் முத்திவரு கிறதற்குச் சாதனமாகச் சொல்லப்படும்

ச-கை, ஈஸ்வரசிருஷ்டி சீவன் முத்திவந்தாலும் துடைப்படாமலிருக்கிறாப் போலச் சீவசிருஷ்டியு மிருந்ததனால் சாட்சியாகிய நமக்கானியே தென்னில்

உ-ம், சுகதுக்காதிசமுசாரமெல்லாம் சீவசிருஷ்டி மூலமேயொழிய ஈஸ்வர சிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்பமும் வருகிறதில்லை இந்த அர்த்தத்தில் சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதி ரேகத்தினால் விளைவிக்கிறோம் ஈஸ்வரசிருஷ்டி உண்டேல் சமுசாரமுமுண்டென்கிற தன்வயயுத்தி ஈஸ்வரசிருஷ்டியில்லையாகில் சம்சாரமில்லை யென்கிற வெதிரேகயுத் தியிரண்டுமொத்துவரவேண்டும் இது ஒத்துவராமல் எங்ஙனனேத டைபட்டுதென்றால் சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈஸ்வரசிரு ஷ்டியுண்டா யிருக்கையிலும் ஒருவருக்குஞ் சுகத்துகாதி சமுசாரமி ல்லை ஆனபடியினால் அன்வயயுத்தி தட்டுப்பட்டது பிரளயத்தில் ஈஸ் வரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரேகித்துப்போயிருக்கையிலேயும் ஒரு த்தருக்குஞ் சீவன்முத்திவராத படியினாலும் வெதிரேகயுத்தியுங் கூ டாது ஆகையினால் யீஸ்வரசிருஷ்டி சமுசாரத்திற்கு மூலமென்னக் கூடாது சீவசிருஷ்டியேயாகவேண்டும் இதையும் அன்வய வெதிரே கத்தினால் திட்டம்பண்ணுவிக்கிறோம் சீவசிருஷ்டியுள்ள வளவெல்லா ஞ் சம்சாரமுண்டென்கிறதே அன்வயம் சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவிட

த்திலில் சஞ்சாரமில்லை யென்கிறதே லெதிரேகம் இந்த இரண்டுவிதமு
மொத்துவந்ததே பிரமாணம் அதெங்ஙனே யென்னில் யீஸ்வரசிரு
ஷ்டியானவேளையில் சஞ்சாரமொழிந் திருக்கையினாலும் சொற்பனத்
தில் சீவசிருஷ்டிமாத்திரம் அன்வயத்திக்கொண்டு சுகத்துக்காதி சஞ்
சாரமும் அவிடத்தில் அன்வயக்கண்டோம் சமாதிசுழுத்தி முதலா
னவேளையில் யீஸ்வர சிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையிலும் சீவசி
ருஷ்டியான அந்தக்கரணகற்பனை வெதிரேகித்ததுகொண்டு சுகதுக்கா
தி சஞ்சாரமும் வெதிரேகித்துக்காணப்பட்டது ஆகையினால் சீவசிரு
ஷ்டியே சர்வசஞ்சாரத்திற்கு மூலமென்கிற சிந்தாந்தம் இரண்டுசிரு
ஷ்டியும் கூடிவழங்குகிற சாக்கிரவவத்தையிலும் சீவசிருஷ்டியான சீ
வதொய்தத்தை யொழித்தவனே சீவன்முத்தன் இந்தச் சாக்கிரத்தி
லுஞ் சீவத்தொய்தம்யீஸவரத்தொய்தம் இரண்டுங்கூடி வழங்கினாலு
ம் சீவத்தொய்தமே பந்தப்படுத்துகிறது யீஸ்வரத் தொந்தம் பந்தப்
படுத்துகிறதலல அதெப்படி யென்றால் கண்ணிற்காணாமற்றூரதேசத்
தில் நெடுங்காலந்தன்பிள்ளை போயிருக்கையில் நம்முடையபிள்ளை யி
ருக்கிறானென்கிற சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது அந்தக்
காலத்தி லொருத்தன்வந்து பிள்ளைசெததானென்றுசொல்லக்கேட்டு
நம்முடையபிள்ளை யிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டியாயினவுடனே து
க்கத்தைக்கொடுத்தது அவன்செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்தவார்
த்தை கேளாமலிருந்தகாலமெல்லாம் சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகங்கொடு
த்தது ஆகையினால்சகல பிராணிகளுக்கும்பந்தப்படுத்துகிறது அந்த
க்காரண பிரபஞ்சமேயல்லாமல் யீஸ்வர பிரபஞ்சமல்ல

ச-ங்கை, அந்தக்கரண பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான யீஸ்வரசிருஷ்டியை
யொழிந்தபின்பே அத்தொய்தம்வரவேண்டு மெனில்

உ-ம், சீவாளுடையயுத்தியோகத்தினால் யீஸ்வரப்பிரபஞ்ச மழிக்கப்படுகிற
துமல்ல சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதுமல்ல யீஸவர சங்கற்பத்தின்படியே
யாகிறது அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்தில் யீஸ்வரத்
தொய்தமெல்லாம் ஒழிந்தவிடத்தில் குருசாரத்திமுதலான மோட்ச
சாதனமொன்று மில்லாததுகொண்டு விரோதியாயிருக்கிற தொய்தம்
போயிருக்கையினாலும் அத்தொய்தத்தையறிவதே கூடாது ஆகையி
னால் குருசாத்திரமுதலான அந்தக்கரணாதிகளாயிருக்கிற மோட்சசா

தனங்களைக்கொண்டு விரோதியாயிருக்கிற யீஸ்வரத்தொய்தம் நடக்கி
றகாலத்தில் தானே சீவத்தொய்தத்தைமாற்றி அத்தொய்தத்தையறி
கிறதுகொண்டு யீஸ்வரத்தொய்த மோட்சத்திற் தகையுமல்ல அது
மாயாமயமென்றறிந்து அத்தொய்தம்பெறலானபடியினால் அதுநமக்
குச்சாதனமுமாம் அதுநம்மாலே துடைப்படுகிறதுமல்ல இப்படியீஸ
வரத்தொய்தத்திற்குச்சீவத்தொய்தத்திற்கும்பிரிவுசொல்லப்பட்டது

ச-கை, சீவத்தொய்தமே பந்தப்படுத்துகிற தானமடியினால் சீவத்தொய்தமி
ன்னபடியென்றும் அதையழிக்கிறவழி இன்னபடியென்றும்பிரமாண
மூலமாகச்சொல்லவேண்டுமென்னில்

உ-ம். சாஸ்திரீகமென்றும் சாஸ்திரீகமென்றும் சீவத்தொய்தமிரண்டுவகை
யுண்டு அதில் சாஸ்திரீகமாவன வேதாந்த சாஸ்திரஞ் சொன்னபடி
யேகேட்டு மனதில் நிர்ணயப்பட்டுத் தத்துவசித்தாந்தயுத்திபடி ஒழு
ங்குமுதலானது அந்தக்கரணபிரமஞ்சம் சாஸ்திரீகமாவன. அச்சாஸ்
திரத்தைப் பிரமாணமாவெண்ணி அந்தக்கட்டுபடியே நிர்ணயப்படுகி
ற அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமிது தீவரமென்றுமந்தமென்று மிருவகை
யாயிருக்குங்காரியாந்தம் நடக்கிற காமக்குரோதாதிபிரபஞ்சமெல்லா
ந்தீவரமென்றுசொல்லப்படும் பிரவிர்த்தியற்றுப் பிரபஞ்சவிஷையத்
தைக்குறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியமெல்லா மந்தமென்று
சொல்லப்படும் இந்தயிருவகையும் ஞானம்வேண்டுமென்கிறவன் சிற
வணத்திற்கு வருமுன்பே சாதன மப்பியாசிக்கிறகாலத்தில் தானே
இந்தயிருவகையான அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சமெல்லாம் தவிரவேண்
டும் இல்லையாகில் கேள்வியில்சித்தமொருமியாது

ச-கை. ஆனால் கேள்விமுடியுமட்டும் தவிர்ந்துகிட்டமானபின்பாவது அசாஸ்தி
ரீகப்பிரபஞ்சவிர்த்தி வரலாமோவென்னில்

உ-ம், வரலாகாது அப்படிவந்தால் சீவன் முத்திவரமாட்டாது ஆகியில்தவி
ர்ந்தது ஞானம்வரவேண்டுமென்று அறிந்தபின் தவிருகிறது சீவன்
முத்திக்காக ஆகையினால் ஞானமறிந்தபின்பு அந்தக்கரணபிரபஞ்சத்
தைதவிராதிருந்தால் காமாதிபிரவிர்த்தியில் முயன்றுசுகதுக்காதியில்
பந்தப்படுகிறவனுக்கு நிரந்தரநித்தியமுத்[illegible]மும் நிரதிசயவானந்தமா
யிருக்கிறவனுனென்று நில்லாமல்மறைப[illegible]யினால் முத்தனென்கி
றது கூடாது

ச-கை. ஆனல் ஜீவன்முத்திவேண்டாம்பிரமசொரூபமான அவத்தாத்திரயசா ட்சிநானென்றுபிரித்தறிந்ததேமுத்தி என்றசாஸ்திரம்போதுமெனில்

உ-ம், இப்படிவந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறதானல் குரு சந்நிதானத்தில் வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சிரவணமாத்திரம்பண்ணினதுகொண்டு சொற்க முண்டென்கிற சாஸ்திரமாத்திரம் உனக்குப்போதும்

ச-கை. அசுராதி பீடைகளும்புண்ணியட்சயம்வந்தெரிந்துவிழுகிறமேனாயுங் கண்டபடியால் சொற்கத்திலிச்சையில்லையெனில்

உ-ம், எழுபத்தொரு சதுர்யுகமானந்தபோகம் பொசிக்கிறசொற்கத்தில் ஒ வ்வொருகாலத்தில்வருகிற அசுராதிபீடைகண்டு அதிலேவெறுப்பு வ ந்து சொற்கமேவேண்டாமென்றிருக்க அனந்தகோடிசெனனமரணாதி சஞ்சாரத்திற்குமூலமான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமுந்தவிர்ந்து ஜீவன் முத்தியப்பியாசிக்கவேண்டும் இதுவரைக்குங்கேட்டவேதாந்தசாஸ்தி ரத்தாற் பரியஞ்சாட்சியேநானென்றுபற்றின புத்திவாங்காம லிருக்க வேண்டுமென்றுஞ் சரீராதிகளில் நானென்கிற புத்திவராமல் மறிக்க வேண்டுமென்றும அதைப்பற்றி அபிமானத்துக்கிடமான அதிலப்பி ரபஞ்சமும் மெய்யென்றுமாறாமல் பொய்யென்று திடம்பண்ணவே ண்டுமென்றுங் குவிந்தபடியால் இப்படிக்கேட்ட அர்த்தத்தைவிட்டு வைத்து இதற்கு விபரீதமான அர்த்த புத்தியைப்பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீகப்பிரபஞ்சந் தவிரமாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சா ஸ்திரம் வாக்கினல்மாத்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச்சரியாகி அசுத்தப்பிர விர்த்தியினலே தத்துவஞானியும் நாயுஞ் சரியென்றுவரும் அம்மாத் திரமுமல்ல முன்னளிதுவரைக்கும் சஞ்சாரத்தில் பந்தப்படுத்தினது தன் அந்தக்கரண தோஷமொன்றேயுள்ளது இப்போது தத்துவஞா னமப்பியாசித்துஞ் ஜீவன்முத்திவேண்டாம் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்ச மேகைவிடப்போகாதென்றால் இவன்சற்றஞானமென்ன இவன்செய் யுங்கிர்த்தியமென்னவென்று எல்லாருடைய அந்தக்கரணதோஷத்தி னலும் பந்தப்படுவன் ஆகையினல் அந்தக்கரணகற்பனையை நன்றாக த்தவிர்ந்துசாட்சியே நானென்றுநிற்க அந்தக்கரணத்தைச் சாட்சியி லூன்றிக்கொண[illegible] சரீராதிசகலசஞ்சாரத்தையுமறந்து சகல லோகத் தாராலும் பட[illegible]த்துப்பிள்ளையைப்போலப் பூசிதையடைந்தஆன ந்தாவரணத்[illegible]ள்ளி ஜீவன்முத்தியையடையலாம்

ச-கை, இப்படி சீவத்தொய்தம் பந்தப்படுத்துமானல் சீவப்பிரபஞ்சத்தைக்கைவிடுகிறேம் காரியத்திற்குவாராத பந்தமிருந்ததுகொண்டு ஆனியேதென்னில்

உ-ம், மனோராஞ்சியஞ் சகலபிரபஞ்சவிருத்திகளுக்கிடப்பட்ட அனுசந்தானம்பண்ணிவருகிற விசாயானபடியினல் சகலவனர்த்தத்திற்குமூலமென்றறிந்து மனோராச்சியத்தைமுந்தித் தவிரவேணும் இப்படியிரும்மைக்கொண்டு இரும்பைராவினைப்போல் சாஸ்திரீக பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு அசாஸ்திரீகப் பிரபஞசமிரண்டையுந்தள்ளிப்பின்பு பிணஞ்சுடுகிறதடிபோலச் சாஸ்திரீகப்பிரபஞ்சத்தையுந்தவிர்ந்து தானே தானய்க்கிடப்பட்டதே சீவன்முத்தி தத்துவசித்தாந்த மரியாதையெல்லாம் இந்தவிதத்தினற்கூடாதென்றுதள்ளுகிறசீவன்முத்திலஷணமெல்லாம்சாஸ்திரீகப்பிரபஞ்சத்தைத்தவிர்கிறவழியென்றேயறிகஇப்படி அசாஸ்திரீகப்பிரபஞ்ச சாஸ்திரீகப்பிரபஞ்சம் இவ்விருவகையுந்தவிர்ந்துதானேதானுக அசலசலநின்றவிடம்சீவின்முத்தியென்றறிக

இப்படி துவிதவிவேகஞ்செய்தவன் நித்தியமுத்தனுய்விளங்குவன்,

துவிதவிவேகம்-முற்றும்

ஐந்தாவது,

மகாவாக்கியவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச-கை, மகாவாக்கியமென்பதெத்தனை அந்தவாக்கியத்துக் கர்த்தமேதெனில்

உ-ம்,! நான்குவேதங்களிலுமுடிந்தபொருளைச் சொல்லுகின்றநாலுவாக்கியமும்மகாவாக்கியமென்று சொல்லப்படும் ஞானவடிவா யிருக்கிறதே பிரமமென்றும் இருக்குவேதஞ்சொல்லிற்று நானேயந்தப் பிரமமென்று எசுர்வேதஞ்சொல்லிற்றுநீயுமதுவேதமென்றுசாமவேதஞ்சொல்லிற்று இந்த ஆத்மாவே பிரமமென்று அதர்வணவேதஞ்சொல்லிற்று இதுவேமகாவாக்கியத்திற்கர்த்தம்

ச-கை, இருக்குவேதத்தில்சொன்ன அர்த்தமெங்கேயிருக்கிறதெனில்

உ-ம், யாதொருஅறிவினல் சத்தமுதலான ஐந்துவிஷயங்களையு மறியப்படுகிறது அந்தப்போதமேபிரமம்

ச-கை, இப்படிக்கொத்த அர்த்தம் எத்தனையுண்டென்னில்

உ-ம், மும்மூர்த்திகள் முதலானதேவதைகளிடத்திலும் மனுஷர்பசுக்கள்முதலான விடங்களிலுஞ் சைதன்னியமாயிருக்கிற அர்த்த மொன்றே யொழிய விரண்டில்லை

ச-கை, இப்படிமுந்தின வாக்கியத்தினல் ஞானம்வகுப்பற்றால் மற்றமூன்று வாக்கியத்திற்குமர்த்தமேதென்னில்

உ-ம், பரிபூரணமாயிருக்கிறபரமான்மாவே இந்தத்தேகத்திலே புத்திசாட்சியாயிருக்கிற சைதன்னியம் இந்தத்தானாயிருக்கிற பிரமந்தானே அகமென்று எசுர்வேதஞ்சொல்லுகின்றது சீவனுடையதேகேந்திரியாதிகளுக்கப்பாற்பட்டிருக்கிறவஸ்து இந்தப்பிரமமானமடியினால் நீயேசெகத்காரணப்பிரமமென்று சாமவேதஞ்சொல்லுகின்றது; இப்படிசுயம்பிரகாசமாயிருக்கப்பட்ட ஆத்மாதானே அர்த்தமல்லாமல் வேறொன்றல்லவென்று அதர்வணவேதஞ்சொல்லுகிறது

இப்படி மகாவாக்கியவிவேகம்பண்ணினவன் மொட்சத்தையடைவான்

மகாவாக்கியவிவேகம்-முற்றிற்று

ஆனந்தபஞ்சகத்தில்முதலாவது

யோகானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் தீபிகாபஞ்சகம்விவேகபஞ்சகமாகப் பத்துப்பிரகரணஞ்சொல்லி அதுகளிற் சொன்னபடி அர்த்தத்தைப்பகுத்தறிந்தவனுக்குச் சகலதுக்கமும்போய் தடையற்றவானந்தம் வருமென்பதை ஆனந்தபஞ்சகத்தினல் வெளியிடத்துடங்கி முந்தியோகானந்தஞ் சொல்லுகின்றார்

ச-கை, ஞானத்தினுவிந்த விருவகைப்பிரயோசமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது அந்தஞானனந்த மெத்தனைவிதம்கெதம் இதையடைந்தவரார் எப்படியடைந்தார்கள் அடைகிறவிதமெதினுலானந்தமாயிருக்குமென்னில்

உ-ம், பிரமவித்துபரத்தையடைந்தவன் ஆத்மஞானி சகலயோகமுங்கட்பன் பிரமஞானம்பெற்ற சீவனுக்கேயானந்தம் மற்றவனுக்கில்லை சக

லத்தையுந்தானாய்க் கண்டவனுக்கே பயம்போம் தொய்தமாய்க் கண்டவனுக்கேபயம் பிரமானந்தத்தை யறிந்தால் ஒருக்காலு மொன்று நிமித்தமாயும் பயமில்லைஞானியைக் கர்மாக்கினிகிட்டாதுபிரமத்தை யறிந்தவுடனே சகலபாபமு நசிக்கும் பரத்தையறிந்தால் இருதயக்கிந்திராதியும் சகல சந்தேகங்களும் வெந்துபோம் ஞானிகளொருக்காலுஞ் செனன ஞ்திகளில்லை பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்று இப்படிமுழக்குகிற வேதபுராணங்க ளெல்லாம் பிரமானந்தம் வித்தியானந்தம் விடையானந்த மென்று ஞானானந்த மூன்றுவிதமாயிருக்கும் முன்வருணன் சொல்லக்கேட்டு பிறகு இந்தநிலைபெற்றார் சனற்குமாரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார்சகலமும் ஆனந்தத்திற்பிறந்து ஆனந்தத்திலிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினால்நாமே அத்துவிதானந்த மென்கிறவழியாக வடைந்தார்கள் திரிபுடி யில்லாதபடியினால் பிரமமேயானந்தம்

ச-கை, திரிபுடியாவதேது திரிபுடியெப்படி சுதமில்லை யென்னில்

உ-ம் விஞ்ஞானமயமென்கிற ஞாதுருவும் மனோமயமென்கிறஞானமும் விடையங்களென்கிற நேயமுந் திரிபுடியென்பதுவிஷங்கலந்ததேன்போல் இந்தத்திரிபுடியிலே வருகிறவிடய சுகமாயிரந் துக்கத்தோடே கூடினது கொண்டுசுகமல்ல

ச-கை, அத்துவிதத்திலெப்படி திரிபுடியில்லை யென்னில்

உ-ம், பூதோற்பத்திக்கு முன்னங்கண்டானந்தமானது சமாதிசுழுத்தி மூற்சைபோலே திரிபுடியாற்றிருக்கும்

ச-கை, இப்படியானால் தொய்தத்திலே ஆனந்தமில்லாததுபோல அத்துவிதத்திலும் ஆனந்தமில்லை உண்டானா லனுபவிக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியில்லையே யென்னில்

உ-ம், திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்துவிதமென்றும் ஆனந்தமென்றும் இரண்டில்லை அத்துவிதந்தானே ஆனந்தரூபம்

ச-கை. அப்படிக்கொத்த ஆனந்தமுண்டென்கிறதற்குப்பிரமாணமேதெனில்

உ-ம். தானாகதோற்றினவஸ்துவுக்கு பிரமாணந்தேவையில்லை

ச-கை. அத்துவிதானந்தந் தானாகத்தோற்று மென்கிறது சொல்மாத்திரமொழியக் காணப்படாதோ வென்னில்

உ-ம். சுழுத்திபோலேயறி

ச-கை, சுழுத்தியிலே அத்துவிதானந்தந் தானாய்விளங்குகிறதற்கும் பிரமாண மேதென்னில

உ-ம், சுழுத்தியில் இந்திரியங்களுந் திட்டாந்தமு மில்லாம லிருக்கையிலும் நான்சுகமேயிருந்தேனென்கிற உன்னுடைய அனுபவமே பிரமாணம்

ச-கை, சுழுத்தியானந்தமல்ல விட்சேப துக்கமில்லாதது கொண்டு சுகமென் றுரோபிக்கிறீ ரென்னில்

உ-ம், சுழுத்தியில்சுகமேயில்லாவிட்டால் பாய் தலைக்காணி முதலான சாத னமென் றேடுகிறார்கள்

ச-கை. துக்கம்போகத் தக்கனையாகப் பாய் தலைகாணியைத் தேடுகிறதேயல் லாமல் சுழுத்தியிலே சுகமில்லை யென்னில்

உ-ம், அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்குப் பாய்தலைகாணியைக் கண்டவுட னே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங்காணேமே ஆகையினால் நித் திரைக்குச் சாதனமேயல்லாமல் ஆனந்தத்திற்குச் சாதனமல்ல

ச-கை, ஆனல் சுழுத்திஆனந்தத்திற்குச் சாதனமே தென்னில்

உ-ம். சாக்கிரமுதலான விட்சேபத்தினால் நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத் மாவை நாடினவுடனே அதில் ஆனந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும் அந்த ஆ னந்தத்தை அனுபவிக்கையினால் ஒருதுக்கமுந் தோன்றாது ஆகையி னால் சுழுத்தியானந்தமாக வேண்டும் இல்லாதிருந்தால் சகலருக்கும் நாட்டமாகாது இதற்குவேதத்தில் ஐந்து திட்டாந்தமுஞ் சொல்லுகி ன்றது

ச-கை. சுழுத்தியானந்த மென்கிறதற்குச் சுருதிசொன்ன வைந்து திட்டாந் தமேதென்னில்

உ-ம், வல்லூறுபருந்துகுழந்தை மகாராஜா மகாப்பிராணன்

ச-கை, இந்தவைந்தும் எந்தவிதத்திலே திட்டாந்த மென்னில்

உ-ம், கட்டுப்பட்டவல்லூறு எந்தத்திக்கிலே வோடினாலுந் தன்னிளையிலே வந்திளைப்பாறும் அதுபோலச் சீவவுபாதியானமனதும் புண்ணியபா வங்களைப் பொசிக்கச்சாக்கிரத்திலுஞ் சொற்பனத்திலுஞ் சுழன்றுசு ழுத்தியிலே வந்து சுகமடையவேண்டும் பருந்தானது கூண்டிலே வி ழுகிறபோது அதுவேகமாய் விழுகிறாப்போலச் சீவனுமொன்றினாலு மறைபடாமல் சுழுத்தி சுகத்தைநாடுகையினால் சுழுத்தியானந்தமா

கவேண்டும் மூலையுண்

வேஷமில்லாமையால் ஆ

மில்லாத சுழுத்தியும் ஆனந்த

பண்ணிக்கொண்ட ராசாபின்பு திரு

யாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவே

கிறமகாப் பிரமாணன் இனிகர்த்தவ்விய மில்லை

டிருக்கிறுப்போல கவலையில்லாத சுழுத்தியமானந்தமா

ச-கை. இப்படிசீவன் மூத்திலையடைந்து பந்தம் போனவனுக்குச் சுகமே ல்லாமல் மற்றபேருக்குச் சுகமில்லையோவென்னில்

உ-ம், நன்றுகவிடுபெட்டவனுக்கும் நன்றுகப்பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சுகமுண்டு நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லை

ச-கை, சுழுத்தியிலே யிதரவியாபாரமேன் தெரியவில்லையென்னில்

உ-ம். ஸ்திரீயால்தழுவப்பட்டவனுக்கவ்வவசரத்தில் வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளிக்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியானந்தத்திலமுந்தின வனுக்குஞ் சரீரத்திற்குள் சொற்பனமும் வெளியிற்சாக்கிரமும் இருவகையுந்தெரியாது எழுந்திருந்தபின்பு சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்று மறியேனென்கிறதினல் அந்தவஞ்ஞானமுமானந்தமயமுங் காணப்படுகிறது மனேமயனும் விஞ்ஞானமயனு மஞ்ஞானதிலமுந்தின வேளையி லானந்தமயனென்று சொல்லப்படும் அஞ்ஞானவிருத்திசூட்சுமமென்றும்மனேவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச-கை, இப்படிபிரமானந்தத்தி லேகமாயமுந்கியிருந்தசீவன் இந்தவிட்சேபத்தினல் ஏன்விழிக்கிருமென்னில்

உ-ம், சென்மாந்திர கன்மத்தினலே விழிக்கிருன் விழித்தும் அவிட்தவட்சபாதம் விடாமல் சற்றிப்போது நிர்விடயமாயிருக்கிருன் பின்பு கன்மங்களைை மறக்கடித்து இழுத்துப்போகிறது ஆகையினல் நித்திரைக்குமுன்னும் பின்னும் பட்சபாதமிருக்கிறபடியினல் ஆனந்தமேபிரமமாகவேண்டுந்.

ச-கை, வெறும்னேயிருக்கிறதும் பிரமானந்தமானல் சோல்மலும் பிரமானந்தமாகவேண்டுமென்னில்

உ-ம், வேதாந்தமறிந்தவனுக்குந் தானங்கொடுக்குறுர்க ளென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நான்கென்கிறது நானுமறிவேன் என குந்தானந்தானங்

சஞ் சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ்
பிரமம் நியப்படும்
பால் போதுமோவென்னில்
யபோதாது
அர்த்தம்பார்த்துக்கொண்டால்போதாதோவெனில்
கொரம்வந்தா லொழியபோதாது
னியெப்போது சாட்சாத்காரம் வருமென்னில்

உ-ம். கிருதார்த்தனுகுமளவுங் குருவை யுபாசித்தால் வரும்

ச-கை, குருவையுபாசித்தா லெப்படி வருமென்னில்

உ-ம், அவர் விடையநிமித்த முன்னிலையில் வருகிறவானந்தங்களையும் விடயமொழிந்தபின்பு அந்தர்முக விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிற ஆனந்தங்களையும் உன்னுடையசுபாவ ஆனந்தவாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பார்

ச-கை. சுபாவானந்தமாவது பிரதிவிம்பானந்தத்தையும் வாசனானந்தத்தையும் எப்படிசெப்பிககிறதென்னில்

உ-ம், சுருதியுத்தி அனுபவத்தினுல் தான்பிரமானந்த மென்கிறதுசுபாவ சித்தமா யிருந்தாலும் அவிடத்தில் பிரதிவிம்பானந்தமாகிய ஆனந்தமயன் இருதயத்தைவிட்டு கண்டத்தில் வந்து சொற்பனத்தில் விஞ்ஞானமயனுவன் நேத்திரத்தில் வந்து சாகிரத்தில் காய்ச்சின இரும்புவுண்டைபோல் தேகமெல்லாங் கலந்துநின்று உதாசினன் சுகதுக்கமென்று மூவகையாயிருப்பன் இதில் சுகதுக்கமிரண்டுங் கர்மகாரியம் உதாசினதான் சுபாவமாயிருக்கின்றது

ச-கை, சுகதுக்கமெத்தனைவிதம் இரண்டுமென்றிச் சும்மாயிருக்கிற வேளையில் எதுதோற்று மென்னில்

உ-ம், பாகியபோகனென்றும் மனோராச்சியமென்று சுகதுக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும் இதினுடைய இடைநடுவில் எனக்கொருசிந்தனைகளுமில்லை சுகமாயிருக்கிறேனென்று எல்லாருஞ்சொல்லுகையினுல் ஆத்மசுபாவமானந்த மென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லை

ச-கை, தன்னுடைய சுபாவானந்தம் இதுதானே வென்னில்

உ-ம், நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்ச்சிதண்ணீரா... வும் அதுகொண்டு குடத்தில் தண்ணீருண் டென்கி

றுப்போல வுதாசினவேளையில் காண்பிக்கிற சுகமும் உள்ளேயகங்கா ரத்தினுல் மறையப்பட்டிருக்கிற சுபாவானந்தத்தின் வாசனை

ச-கை அப்படியானுல் சுபாவானந்தம் எப்போதுதோற்றுமெனில்

உ-ம், பிரமஅப்பியாசத்தினுல் அகங்காரத்தைமறக்க பிரமானந்த சுபாவம் வெட்டவெளியாம் அகங்காரம் நன்ருகமறந்தால் சித்தமிருக்கிறபடி யினுல் நித்திரையுமல்ல பிராரத்தமிருக்கிறபடியினுல் தேகமும்விழா து இப்படிதொய்தமுந்தோற்ருமல் நித்திரையுமல்லாமலிருக்கிற பிர மானந்தநிலைவெளியாம்

ச-கை. இப்படிக்கொத்தநிலை வாத்த[illegible]தாகப் பிரமஅப்பியாசம்பண்ணுகிறவ னைவெப்படி அதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், பிரபஞ்சவிடயத்தில்விழாமல் புத்தியைதிடம்பண்[illegible]ரிக்கொண்டு பிர பஞ்சத்தை மெள்ளமெள்ளவொழியவேணும் யாதொருவழியால்புத் திபேதித்ததோ அந்தவழியெல்லா மறுக்கவேணும் சஞ்சலமானதை ஆத்மாவினிடத்தில் அசையாமல்நிறுத்தவேணுமிப்படிநிறுத்தினுலிந் தயோகத்தினுல் யாதொன்றினுல் மனதுநிற்கும்யாதொருசுகத்திற்கு ஆதியந்தமில்லை யாதொருநிலைபெற்ருல் இனியில்லை யென்னப்பட்ட காமபந்தங்களினுலும் அசைக்கப்படாததோ அந்தப்பிரமானந்தம் இ வனையடையுமென்கிறதேயடைவு இப்படி சொன்ன கீதாவசனமே பிரமாணம்

ச-கை, இந்தஅப்பியாச மேதுக்கென்னில்

உ-ம். தெற்பைநுனியால் சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தையிறைக்கிறுப்போல் மனேநிக்கிரகம்பண்ணுகிறதுங் கிலேசப்படாமல் சிறுகசிறுகப்பண் ணவேண்டும் பிரபஞ்சவிர்த்திமறுக்கிறபோது எண்ணெயற்ற விளக் கைப்போல் அந்தக்கரணமுஞ் சின்மாத்திரமாயொழியும்

ச-கை, சித்தம்ஆத்மாவல்லயிச்சைகொண்டுகர்மபந்தமெப்படிவிடுமென்னில்

உ-ம், கன்ம சமுசாரங்களுக்குச் சித்தமேகாரணமானபடி[illegible] அந்தச்சித் தத்தைத்தானே சோதிக்கிறது சகலகர்மமும்விட்[illegible]ம்.

ச-கை, சித்தத்தைச்சோதிக்கிறவிதமேது சித்தத்தைச்சே[illegible] மோட்ச மென்பதற்கும் சோதியாமலிருந்தால் ப[illegible] பிரமாண மேதென்னில்

உ-ம், அந்தக்கரணத்தைவிடயத்தில் பற்றுவிக்கிறப்போல் பிரமத்தில்பற்றுவிக்கிறதேசோதிப்பது அந்தக்கரணம் விடயத்தில்பற்றினல் அசுத்தம்பிரமத்தில் பற்றினல் சுத்தம் ஆகையினல் மனதேபந்தத்திற்கும் முத்திக்குங்காரணமென்கிற வேதமேபிரமாணம்

ச-கை, சமாதியிலானந்தமெப்படியிருக்கும் சமாதியில்லாதவேளையி லெப்படியிருப்பன் இப்படியோகத்தில் மனதுண்டானவனுக்கு அடையாளமேது இந்திரியங்கள் பலம்பணணிப்பிரபஞ்சத்தில் விழுத்தால் செய்காரியமேது இவனுக்குவிடயானந்தமெப்படிதோற்றுமென்னில்

உ-ம், சமாதியில் நிர்மலவந்தகரணத்திற்கு ஒருகுசனை தெரியுமல்லாமல்வாக்கால் சொல்லப்போகாது சமாதியில்நிச்சயித்தப்படிக்கு மற்றவேளையிலும் நம்பிக்கையாயிருப்பன் பரபுருடனையடைகிறநாரிபோல் அனுசந்தானத்தில் கரிசனமல்லாமல் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் கரிசனமற்றிருப்பன் சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுச்சற்றுவைத்து இளைப்பாறுகிறப்போல் சிறுகச்சிறுகமறுத்து இந்திரியங்களைச்சமாதி யிலிளைப்பாற்றுவன் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்தவிடயானந்தமும் நெருப்பிலே தள்ளுகிறப்போலத்தோற்றும்

ச-கை, பிரமானந்தானமும் பிரபஞ்சவியாபாரமும் ஒருமனத்திற்குச் செய்யக்கூடாதேயென்னில்

உ-ம். ஞானியினுடையமனது காக்கைக்கண்போல் இரண்டிடத் திரும்போக்குவரத்தாயிருக்கும்

ச-கை. சமாயில்வருகிற பிரமானந்தத்தையும் அதின்பிரதியந்தமான விடயானந்தத்தையுமனுபவிக்கிற ஞானியெப்படியிருப்பனென்னில்

உ-ம், இரண்டுபொதையுமறிந்தவன்போல் இருவகையானந்தத்தையுங் கண்டு பொசித்துக்களித்திருப்பன்

இப்படி யோகானந்தத்தை அனுசந்தானம பண்ணினவன் கிருத்தியனவான்,

யோகானந்தம்- முற்றிற்று,

இரண்டாவது,

ஆத்மானந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுகாற்றுத்தானே வேதமாகவழங்குகிறதுயா தொருத்தர் வேதத்தினுற்சகலபோகத்தையு முண்டாக்கினர் அவருக்குநமஸ் காரம்பண்ணி வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் அருளினர்

ச-கை, யோகியானவன் யோகத்தினல்தன்னுடைய சுபாவானந்தத்தையறிய ட்டும் இனிமூடனுயிருக்கிறவனுக்குக்கெதியேதென்னில

உ-ம், தன்மாதன்மவசத்தினல் லட்சஞ்செனனமெடுப்பன்

ச-கை, இப்படிதள்ளிவிடலாமோ எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத்தேவை யில்லேயோவென்னில்

உ-ம். நாமையோவென்ருல் பிரயோசனமேது வந்த மூடன் பகிர் முகனே அந்தர் முகனேவென்று கண்டுகொண்டு அவனுக்கேற்ற உபதேசம் பண்ணவேண்டும்

ச-கை. இந்தவிருவகையில் எவனுக்குஎதையுபதேசம்பண்ணிகிறதென்னில்

உ-ம், பகிர்முகனுயிருக்கிற மூடனுக்குக்கிரம வுபாசனேகளே யுபதேசிக்கவே ண்டும் அந்தர்முகனுயிருக்கிறவனுக்கு ஆத்மானந்தமார்க்கத்தில் ஞா னத்தையுபதேசிக்கவேண்டும்

ச-கை. கெதம் இப்படி மூடருக்கு ஆத்மானந்த முபதேசித்த பேருண்டோ ஆத்மானந்த வுபதேசமாவதேதென்னில்

உ-ம். ஆக்கியவர்க்கர் தம்முடையபெண்சாதி மயித்திரிக்குபதேசித்தார்ஆன ந்தமாயிருக்கிறவஸது ஆத்மாவென்றுகாட்டுகிறதுவுபதேசம்

ச-கை, இப்படியானல் விடயங்களெல்லாம் ஆத்மவல்லவோவென்னில்

உ-ம், புருஷன் பெண்சாதி பிள்ளே தனம் சிசு பிராமண சாதிலோகங்கள் தேவதைகள் வேதங்கள் பூதங்கள் சகலமும் ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல் இதுகள் ஆனந்தமலலவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது

ச-கை. ஆனந்தமாயிருக்கிற அதுகளே ஆனந்தமல்லவென்கிறதெப்படியெனில்

உ-ம், பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்தில் விருப்பம்பிறந்தவேளேயில்வியாதி பசியினல் இவளே அவனிச்சியாததுகொண்டு பத்தாவைக்குறித்து வ ந்தவானந்தம் இவளுடையசுபாவமேயல்லாமல் அவனே யானந்தமெ

ன்னக்கூடாது புருஷனுக்குப் பெண்சாதி ஆனந்தமாய் தோற்றுகிற
போது அவள் இவனை நத்தாதபடியினால் ஆனந்தம்இவனுடைய சுபா
வமேயல்லாமல் அவள் பிரியவஸது வென்பதல்ல முள்ளுப்போலே
மீசை தைக்க அழுகிலுங்குழந்தையைமுத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிறவா
னந்தம் பிதாவுக்குத் தன்னுடையவானந்தமே யல்லாமல் குழந்தை
யானந்தமல்ல சந்தோஷப்படஅறியாத ரத்தினகனகாதிகளைச சாவ
தானமா யர்ச்சிக்கக்கண்டு மகிழ்கிறது இவனுடைய யானந்தமேயல்
லாமல் ஐஸவரிய ஆனந்தமல்ல காளைகளியாவிட்டாலும் அதில்பொ
தியேற்றுகிறவனுக்கல்லாமல் காளைக்கல்ல நான் பிராமணனென்று ச
பையில் பூஷிதையடைகிற சந்தோஷந்தனக்கேயல்லாமல் அசேதன
மானசாதிக்கல்ல சொற்கலோகம்பிரமலோகம் நமக்கு வேண்டுமென்
கிற வாஞ்சைதனக்குச் சந்தோஷார்த்தமேயல்லாமல் அந்தலோகத்
திற்கு உபகாரமாகவல்ல சிவன்முதலானதேவதைகளைப் பாவம்போ
கவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான்பிழைக்கும்பொருட் டல்லாமல்
தேவதைகளுக்காகவல்ல வேதமுதலானது ஓதுவதுதனக்குவிவேகம்
வள்ரும்பொருட்டல்லாது வேதத்திற்கல்ல இடந்தாகமமாகம் உலத்
தல் அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களை தந்துகிறசந்தோஷம் தது
க்கேயல்லாமல் பூதங்களுக்கல்ல இப்படி ஆண்டவனடியானென்பன
முதலானதுகளுந் தனக்காகவேயல்லாமல் பிறருக்காகவல்ல ஆகையி
னால் சகலவிடயத்தையுங் குறித்துத்தானேபிரிய வஸதுவல்லாமற்வி
டையங்கள்பிரியவஸதுவல்ல ஆகையினால் ஆத்மாவே யானந்தமென்
பதற்குச் சந்தேகமில்லை

ச-கை, இப்படிவருகிற சந்தோஷம்எத்தனைவிதமாய்ச்சொல்லப்படுமெனில்

உ-ம், பொன்முதலான விடயத்திலாசையென்றும் கர்மவுபாசனையில் சிறத்
தையென்றும் கிடையாதவஸதுவிலிச்சையென்றுங் குருதேவதைக
ளிடத்தில் பத்தியென்றும் நாலுவிதமாய்ச்சொல்லப்படுவர்

ச-கை. இக்கவிடயங்களிருக்கிற பிரீதிபோல்ஆத்மாவிடத்திலும் ஒருபிரீதியி
ருக்கிறது அதுகொண்டு விடயம்பிரியமல்லவென்பானேனென்னில்

உ-ம், ஒரு விடயத்தைவிட்டு ஒரு விடயத்தை நாடுகிறும்போல் ஆத்மா
வைக் கைவிடாதபடியினால் ஆத்மாவே யானந்தம் மற்றதெல்லாமா
னந்தமல்ல

ச-கை, வாஞ்சைதுவே...
டாங்கிச்சிபோல வுபேட்சைகங்டமாகு...

உ-ம், உபேட்சிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினல் உபேட்சைககு வி
டையமல்ல ஆத்மா

ச-கை, வியாகிகோபங்களாலே மூடப்பட்டவன் ஆக்மதியாகம் பண்ணகினை
க்கிறபடியினல் ஆத்மாதுவேஷத்திற்கு விடயமாகப்படுமே யெனில்

உ-ம், துவேஷிக்க யோக்கியமான தேகத்தைத் துவேஷிக்கிறனே யல்லாம
ல் துவேஷிக்கிறவனயிருக்கிறதன்னைத் துவேஷிக்கக்கூடாது

ச-கை, இப்படியிருவகைக்கும் விடயமாகாதஆத்மா பிரியத்திற்குத்தான்விட.
யமாகட்டுமென்னில்

உ-ம். பிதாவுக்குப்புத்திரன்தானே சகலபந்துக்களிலும் பிரியவஸதுவாயிரு
க்கிறதுபோல் ஆத்மாவைக்குறித்தே சகலவிடயமும் பிரியமானபடி
யினல் அதிற்பிரியமானவஸ்து ஆத்துமாவல்லாமல் விடயமல்ல

ச-கை. இப்படி யதிற்பிரியவஸ்து ஆத்மாவானல் ஆத்மாதானே பிள்ளையானு
னென்கிற வேதத்திலும் இவன் பண்ணினபுண்ணியத்தினல ஆத்மா
தானே பிள்ளையானுனென்றும் பிள்ளையில்லாதவனுக்குக்கெதியில்லே
யென்றுஞ் சொல்லுகையினல் புத்திரன் தானே யாத்மா வாகட்டு
மென்னில்

உ-ம், கவுணுத்மாவென்றும் மித்தை யாத்மாவென்றும் முக்கிய ஆத்மாவெ
ன்றும் மூன்றுவகை ஒவ்வொருவகையில் ஒவ்வொரு ஆத்மா பிரதா
னமாயிருக்கும் புத்திரனேஆத்மாவென்கிறது ஒருவகையில்லாமல்மு
க்கியமல்ல

ச-கை, இந்தமூன்றுவகை ஆத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதேது எதினுலேயெ
ந்த ஆத்மாமுக்கியம் இதுகளைவகையுடனே சொல்லுமென்னில்

உ-ம், இந்தபுருடனைச் சிங்கமென்பதுபோலப் பிள்ளையை யாத்மா வென்கி
றது கெவுணம் கட்டையைக்கள்ள னென்கிறதுபோலப் பஞ்சகோச
த்தைத்தானென்கிறது மித்தைகட்டையைக்கட்டை யென்கிறதுபோ
லச் சாட்சியைத்தானென்கிறது முக்கியம் தான்செத்தாலும் பிள்ளை
கள்பிழைத்தால் போதுமென்கிறதினல் குடும்பத்தை யிரட்சிக்கிறதி
னல் கெவுணஆத்மாவாயிருக்கிற புத்திரனே முக்கியம்நான்பருத்தே

...முக்கியமாய்க் கண்டா
...கமவேண்டுமென்று காய்க்குலேசந் தபசுபண்
ணுமிடத்தில் மித்தையாத்மாவான வகங்காரியேமுக்கியம் நான் சுய
ம்பிரகாசம் நிருவிகாரியென்னுமிடத்தி முக்கிய ஆத்மாவானசாட்சியே
முக்கியமாகையினால் பஞ்ச கோசங்களைத் தள்ளினாலுந் தள்ளப்படா
த ஆத்மாவே யானந்தரூபி

ச-கை, இவனைப்பிரித்தறிகிற அடைவெப்படி தள்ளுமப்படி பஞ்சகோசாதி
களும் ஒவ்வொருக்காலானந்தமாய்த் தோற்றுவானேனென்னில்

உ-ம், நாள்தோறும் மூன்றவத்தைகளுடையபோல்கு வரத்தைக் காண்கிற
சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென்றறியவேண்டும் மற்றபுத்திரா
தி பிராணபரியந்தங்களெல்லாம் ஆத்மாவைக்கிட்டினதற்குத்தக்க ஆ
னந்ததாரதன்மியமென்று காணவேண்டும்

ச-கை, ஆத்மாவைக்கிட்ட ஆனந்ததாரதன்மியங் காண்கிறவகையெப்படியெ
ன்னில்

உ-ம், உலகத்தில் ஐசுவரியம் சுகசாதனமானமடியினால் கைவிடப்படாத ஆ
னந்தமென்று சொல்லப்படும் புத்திரர்களுக்குப் பீடைவந்தபோது
ஐசுவரியத்தைக்கைவிட்டாகிலும் பிள்ளையைரட்சிக்கையினால்ஐசுவரி
யத்திலும் பிள்ளையே யானந்தமாகவேண்டும் தீ பற்றினவீட்டில் புத்
திரர்களைவிட்டாகிலுந் தானோடிப்போகையினால் பிள்ளையிலுஞ் சரீர
மே யானந்தமாகவேண்டும் கொசுகுத்துளிககாற்றடிக்கும்போதுசரீ
ரத்தை யுபேட்சித்து இந்திரியங்களைப் பதனம்பண்ணுகையினால்சரீர
த்திலும் இந்திரியமானந்தமாகவேண்டும் வெட்டக்கொண்டு போகிற
போது இந்திரியங்களை யுபேட்சித்தாகிலும் பிராணுதிகளைரட்சிக்கை
யினால் இந்திரியங்களிலும் பிராணுதிக ளயானந்தமாகவேண்டும் பிரா
ணன்போகிறபோது இந்திரியப்பிராணுதிகளெல்லாம் இனி நமக்குத்
தகாதென்று நிச்சயித்துக் கைவிடப்பிராணுதிகளுண்டாகிறபோதுகூ
டவுமுண்டாகாமல் பிராணுதிகண்சிக்கிறபோது கூடவுமசியாமல்அச
ங்க சைதன்னியராயிருக்கிற தான்தானே ஒருக்காலுங்கைவிடப்படா
த பரமானந்தசொரூபன்

ச-கை, தகப்பனக்குப்பின் அந்தவாதீனத்திலிருந்து பொசிக்கமாட்டாத சட்
சியையாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல பாடும்பழியும் சொணமுந்

தன்னுதாகவொப்புக்கொண்டு யொசிக்கிறபுத்திரனே யாத்மாவாகவே
ண்டும் இவனுக்குமேற் பிரியவஸ்துவுமில்லையென்னில்
உ-ம். முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத் திரும்பியு மிப்ப
டி சங்கித்தவனைச் சீடனைப்பிரிதிவாதியோவென்றறிந்து இருகைக்கு
மேற் வுத்தரஞ்சொல்லவேண்டும் அஃதெப்படியென்றால் சீடனுக்கு
ச்சொல்லுகிற உத்தரம் பிள்ளைவருகிறதற்குமுன்னும் பிள்ளையில்லை
யென்று துக்கம்கெர்ப்பத்தில்வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்க
ம்நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றும் பிழைத்தாலல்லவோவென்று துக்க
ம்பிறந்தபோதும் கணங்கள்பறவை தோஷமுதலான்காலதுக்கம்குமா
ரனானால் லூட்டியினாலே துக்கம்பூணூலிட்டால் படிக்கிறானோ வில்
லையோவென்று துக்கம்வித்துவானானால்வெட்பிக்கவேண்டுமென்று து
க்கம் எவ்வனம்வந்தால் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறானென்று துக்க
ம் குடும்பியானால் தரித்திரப்படுகிறானென்றுதுககம் அவன்தனவானா
னால் நாம்காரூரமற்செத்துப்போகிறோமே என்றுதுக்கம்இப்படிபுத்தி
ரனால்முற்றுந்துக்கந்தானேபிரதிவாதிக்குச்சொல்லுகிறது சாபந்தான்
ச-கை. இவர்சபித்தால்பிரதிவாதிக்கானியேதென்னில்
உ-ம், பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினால் சீடனுக்கும்
பிரதிவாதிக்கும் அவர்பண்ணினவனுக் கிரகமும் நிக்கிரகமும் அந்தப்
படியே பலிக்குமென்கிற யுத்தியினாலும் பிரமவித்துக்களை விஷமசங்
கை பண்ணினவன் ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் ரவுரவாதி நரகத்தில் கிடப்பா
னென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரதிவாதிக்கு அனர்த்தம் வரும்
ச-கை. இப்படிசித்தாந்தமேதாயிற்றென்னில்
உ-ம். இப்போதுசொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாட்சியாயிருக்கிறதானே சகல
த்திலும் பிரியவஸ்துவென்று வாத்மானந்தத்தில் எந்நேரமுங்களித்தி
ருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்று சித்தாந்தம்
ச-கை, இந்தஆத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போல சுகமுஞ்சுபாவமேயானால்
அந்தக்கரணவிருத்திகளில் சித்துமாத்திரந்தோன்றி யானந்தந்தோன்
றாமலிருப்பானேனென்னில்
உ-ம், உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற வக்கினியினுடைய உஷ
்ணந் தண்ணீரிலும் பிரபைவிறகிலும் பிரிந்து காண்கிறாப்போலவுந்
தாமரைப்பூவுச்சுபாவமாயிருக்கிற ரூபாசகெந்தங்கள் ஒவவொருவிற்

திரியத்தில் ஒவ்வொருகுணமே தோற்றுகிறுப் போலவும் ஆத்மாவி னுடைய சித்தானந்தங்களும் ஒவ்வொருவிருத்தியில் ஒவ்வொருசுபா வந்தோற்றும்

ச-கை. எந்தவிருத்தியில் எந்தச்சுபாவந்தோற்று மென்னில்

உ-ம், நிர்மலமாக விருக்கிறசாத்விகவிருத்தியில் ஆத்மாவினுடைய சித்தும் ஆனந்தமுந்தோற்றும் மலினமாயிருக்கிற ராசதவிருத்தியில் ஆனந்தந் தோற்றாது தாமதவிருத்தியில்சித்துந்தோற்றாது

ச-கை, இப்படிக்கொத்தஆத்மானந்தத்தை முந்தின வத்தியாயத்திற்சொன்ன யோகமன்றியில் இந்தவத்தியாயத்திற் சொன்னவிவேகத்தினுல்தா ன் சாதிக்கப்படுமோ இதில்பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், யோகத்தினுல்யாதொரு பிரமமடையப்பட்டது ஞானத்தினுலும் அ துவேயாத்மா மந்தமாகவெளிப்பட்டது இதற்குப்பிரமாணஞ் சாங்கி யத்தினுல் அடையப்படுகிற பதமயோகத்தினுலு மடையலாமென்கி ற கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச-கை. சாங்கியம் யோகமென்று இருவகையாய்ப்பகுத்துச்சொல்லுவானே ன் இரண்டுபேருக்கும் பலன்சரியாய் வருவானேனென்னில்

உ-ம், ஒருத்தருக்கு யோகமெளிதாயிருக்கும் ஒருத்தருக்குஞானநிச்சயமெ ளிதாய்வருமென்கிறதை மனதில்கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணபகவானிர ண்டுவழியுஞ் சொன்னர்யோகிஞானியென்கிற இருவருக்குஞ் சின் மாத்திரமென்கிறஞானமும் ராகத்துவேஷமில்லாமையும்விடயத்தை யர்ச்சிக்கிறதும் பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்த வி ருக்கிறதுஞ் சரியானபடியினுல் மோட்சமே சரியாகவரும்

ச-கை, தொய்தமெல்லாந்தோற்றுகையினுல் அதெப்படி புத்தியில்படாம வி ருக்குமென்னில்

உ-ம் புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லையென்று போகத்தக்கனையாக அத்து விதானநதமென்கிற மேலத்தியாயத்தில் வெளிபண்ணுகிறோம்

எந்நேரமும் இந்தஆத்மானந்தத்தை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப்பாராமலிருக்கிறவன் காரிகத்தினுல் யோகியுமாவன் எளிதாக வுமோட்சங்கிடைக்கும்

ஆத்மானந்தம்-முற்றும்

———

அத்துவ[illegible]ம.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் எளிதில் அத்துவிதானந்தம் அருளினர்

ச-ஙை. மூத்தசொல்லப்பட்ட யோகானந்தந்தான் ஆத்மானந்த மாகட்டும் தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவருக்குப்பிரமமெப்படி சித்திக்குமென்னில்

உ-ம், ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ள செகத்தெல்லாந் தனக் குபாதானகாரணமாயிருக்கிறவானந்தத்தில்தோற்றி யானந்தத்திலிருந்து ஆனந்தத்திலலயமாகிறபடியினல் மண்ணைத்தவிர கடமில்லையென்கிறுப்போல வானந்தத்தைத்தவிர வேறல்லமென்று வேதஞ் சொன்னபடியினல் அத்துவிதம்பிரமமென்றதுகூடும்

ச-ஙை, குயவனுலுண்டாக்கப்பட்டகடங் குயவனுலுடைந்துதென்கிறுப்போல் செகத்திற்குப்பிரமம் நிமித்தக்காரணமாகட்டுமென்னில்

உ-ம், மண்ணைவிட்டுக்கடங்காணுததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச்செகத்திராதபடியினல் நிமித்தகாரணமென்னக்கூடாது உபாதானகாரணமேயாகவேண்டும்

ச-ஙை, காரணத்தில்நின்று செகத்துண்டானது ஆரம்பமாகவோபரிணும மாகவோவென்னில்

உ-ம், விவர்த்தமாகவோரும் வேறுபட்டிருக்கக்கண்டாப்போல்காரணத்தைவிட்டுக்காரியம்வேறுபட்டுக் காணுதபடியினல் நிரங்கிசவஸ்துவிலாரம்பபட்சங்கூடாது பால் தயிராப்போலக் காரணந்தன்னுருக்கெட்டு வேற்றுருவாகாதபடியினல் பரிணுமபட்சமுங்கூடாது பழுதைபாபாகத்தோற்றுகிறுப்போல் எங்குந்தன்னுருக்கெடாமல் வேற்றுருவைப் போலத்தோற்றுகையினல் விவர்த்தபட்சமேசித்தாந்தம்

ச-ஙை, நிரங்கிசவஸ்துவில் விவர்த்தந்தானுங்கூடாதென்னில்

உ-ம், நிரங்கிசமாயிருக்கிறவாகாசத்தில் தல நீலாதிகளைக்கற்பிக்கிறுப்போல் நிரங்கிசமாயிருக்கிற பிரமத்திலுஞ் செகத்துவிவர்த்தமென்பதுகூடும்

க-ஙை, அசங்கமாயிருக்கிறபிரபஞ்சசெகத்தை யெப்படிசிருஷ்டிக்குமெனில்

உ-ம், இந்திரசாலக்காரனிடத்திலிருக்கிறமாயை இந்திரசாலத்தைக்கற்பிக்கி

ரூப… …மாயாசத்தியுண்டு அதுவேசே
கத்தைக்சு…

ச-கை, மாயாசத்தியொ… …ற்சால் அத்துவிதங்கெட்டுதென்னில்

உ-ம், அந்தசத்தியும் பிரமத்தைத… …வேறல்ல ஆகையினல் அத்துவிதத்தி
ற்கானியில்லை

ச-கை, அப்படியானலந்தச்சத்தியுமில்லையென்னில்

உ-ம். காரியக்கண்டபடியினலந்தச்சத்தியுண்டு

ச-கை, இந்தஅசங்கதம் பெங்கேயாகிலுங்கண்டதுண்டோவென்னில்

உ-ம், அக்கினியிலிருக்கிறதாகசத்தி அக்கினிதானகவும்மணிமந்திரங்களின
ல் அக்கினிக்சன்னியமாகவுங்காணவில்லையோ

ச-கை. இப்படிபிரம்மமல்ல பிரமத்தைத்தவிரவுமல்லவென்கிற மாயாசத்தி
யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், அனந்தசத்தி பிரமத்துக்குண்டென்கிறவேதமும் வாசிஷ்டமும் பிர
மாணம்

ச-கை, வாசிஷ்டத்திலெப்படிசொல்லியிருக்கின்றதென்னில்

உ-ம், வாரீர் ரகுநாதரே பிரமத்தினிடத்தில் அந்தசத்தியுண்டு அந்தவனந்த
சத்தியினல் பிரமந்தானே பிரபஞ்சமாகத் தோற்றுகின்றது சரீரங்க
ளில் சிற்சத்தியும் வாயுவில் சலனசத்தியும் கல்லில் கடினசத்தியும்
ஜலத்தில் சீதசத்தியும் அக்கினியில் ஊஷ்ணசத்தியும் இதுமுதலான
வனந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்தில் காரியத்தில் காண்பிக்கிறதென்
றுஞ் சிருஷ்டிக்குமுன் இந்தச்சத்தி முட்டையில்பாம்பிருக்கிறுப்போ
லவுஞ் சூட்சமாகியவிதையில் மரமிருக்கிறுப்போலவுங்காண்பியாமல்
பிரமத்திலிருந்ததென்றும் தேசகாலவிசித்திரத்தினல் பூமியில்பயிர்க
ள்முளைக்கிறுப்போலப் பிரமத்திற் சத்தியும் ஒவ்வொருக்கால் செகத்
தென்கிற காரியரூபமாய் விளங்குமென்றும் ஆதியில்மனதுண்டாச்சு
துபின்பு பெந்தமுண்டாச்சுது பின்பு ஆகாச சிருஷ்டியுண்டாச்சுதெ
ன்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞானம்போல் மூடனுக்குச்சொன்ன
தே யல்லாமலுண்மையல்லவென்றுசொன்னர் பின்பு பாலகாக்ஞான
மாவதேதென்றுகேட்ட ராமனுக்கு வசிஷ்டர்சொன்னது அசத்தெ
ன்கிறபட்டணத்தில் மூன்றுராசகுமாருண்டு இரண்டுபேர் இனிமே
ற் பிறக்கப்போகிறர்கள் ஒருத்தர் இனிமேல் கெர்ப்பத்தில்வரப்போ

கிருர் புண்ணியவான்யிருக்கிற இந்த மூன்றுசாசாக்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் ஆகாசத்திலே நல்லதோப்பிருக்கிறதென்று ஊமை சொல்லக்கேட்டு ஆகாசத்தில்போய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்தில் முயற்கொம்பைவெட்டிச் சிங்கநாதமா யூதிக்கொண்டு இனிமேல்வரப்போகிறபட்டணத்தில் இன்றைக்குப் பிரவேசித்தார்களென்று முலப்பால் தாதிசொன்னவசனத்தைக்கேட்டு விசாரமற்ற குழந்தையு மெய்யென்றேநம்பினும் இந்தச்சமுசாரகற்பனையும் விசாரமில்லாத மூடனுக்குணமைபோல் சொல்லியிருக்கிறதென்று இதுமுதலானஉபாக்கியானத்தோடே மாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தைவசிஷ்டர் ரகுநாதருக்குச்சொன்னர் அந்த மாயாசத்தியைத்தானேநாமும் நிரூபிக்கிறேம்

ச-கை, மாயாசத்திக்குலட்சணமேதென்னில்

உ-ம், காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலட்சணமாயிருக்கும்

ச-கை, காரியமென்பதேது ஆதாரமென்பதேது சத்தியினுவிதற்குவிலட்சணமென்பதெப்படி இம்மூன்றையும் ஒரு திட்டாந்தத்தில் பகுத்துக்காட்டுமென்னில்

உ-ம், வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிற கடமேகாரியமென்பது ஐந்துகுணமுடையமண்தானே யாதாரமென்பது கடசத்தி இந்தவிரண்டுலட்சணமுமில்லாமலிருக்கும்

ச-கை. இந்தவிரண்டுலட்சணமுமில்லாத சத்தியையெப்படி யிருக்குமென்றறிகிறதென்னில்

உ-ம், அநிர்வசனமென்றறி

ச-கை, இந்தக்கடசத்தி யின்னபடியென்று கூறப்படாதபடியினல் அதுவேயில்லையென்னில்

உ-ம். காரியோற்பத்திக்குமுன் இந்தச்சத்திதனக்காதாரமாயிருக்கிறமண்ணுக்குள்ளொளித்திருந்து நிமித்தக்காரணமாயிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாய்வந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்குமண்ணென்கிற பேரைமாற்றிக் கடமென்கிறதினல் சத்தியில்லையென்னக்கூடாது

ச-கை, மண்ணிற் சத்திகாரியமாகிறதற்குக் குலாலன்வேண்டினுப்போல் பிரமத்திற்சத்திசெகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமாரென்னில்

ந்தான மண்செடமானபடியினல் சைதன்னியனுயிரு
லனவேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரபஞ்ச சைத
னபடியினல் வேரேநிமித்தகாரணந்தேவையில்லே
ணன்றுஞ் சத்தியென்றும் அதின்விகாரங்கடமென்றும் லோக
லொருவருஞ் சொல்லக்காணும் எல்லாவற்றையுங்கூட்டிக் கட
மன்றேசொல்லுகிருர்கள் அதில்காரணமேதென்னில்
விசாரியாத அஞ்ஞானமேகாரணம்

சை, விசாரமாவதேது விசாரித்தவன் எதைக்கடமென்பனெனில்

உ-ம், குலாலன்வியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிறபேரோ வழங்குகிறபடி யினல் கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல குலாலவியாபாரத்திற்குப் பின்கடமென்று வழங்கினபாண்டமும் மண்ணைத்தவிர இல்லாதபடி யினல் கடசத்தத்திற் கர்த்தம்மண்ணைத்தவிரவுமல்லவென்று மார்க்கி றதேவிசாரம் இப்படிவிசாரித்தவன் கடசத்தியைப்போலே யனிர்வச னமானபடியினல் அந்தச்சத்தியின்காரியமென்றறிவன்

ச-கை. அனிர்வசனத்தைச் சத்தியென்றுசொல்லவேண்டுமே யல்லாமல்கட மென்றுநிருவகிக்கிற தெப்படியென்னில்

உ-ம், இந்திரசாலக்காரரிடத்திற் சத்திகாண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதுபோ ல் மண்ணிற்சத்தியுங் காரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென் றுங் காண்பித்தபோதுகடமென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ச-கை- இந்தயுத்திக்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ-ம். இப்படி மாயாமயமாயிருக்கிறதென்றுவாக்கினல் சொல்லுகிறதுமாத் திரமேயல்லாமய் அர்த்தமில்லையென்றும் நிருவிகாரமாயிருக்கிறமண் மாத்திரமேபொருளென்றும் வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச-கை. ஒருகாலத்தில்சத்தியென்றும் ஒருகாலத்தில்காரியமென்றுங் காண்பி க்கிறகடஞ் சத்தியமென்று அங்கிகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படி கூடுமென்னில்

உ-ம், இருவகைக்குமாதாரமாயிருக்கிற மண்ணை விடாதிருந்தபடியினல் வி யாபாரக்கூடும் மண்ணைவிடுத்துப்பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமே யல் லாமல் இரண்டுகாலத்திலு மொருபடித்தாயிருக்கிற மண்போல்பொ ருளாகாது

ச-கை, விகாரமென்றுங்கடமென்றுஞ்சொல்லப்பட்
றல் மண்ணென்றறிந்தவுடன் ஏன்காணமற்

உ-ம், விகாரபொருளுமல்ல வுண்மையுமல்லவென்று கா ப்பட்டதேதோ
ற்றுமற்போனது

ச-கை, காரியம்பொய்யென்றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமேது காணமற்
போகவேண்டாமோவென்னில்

உ-ம், புருஷன்தண்ணீருக்குள்ளே தலைகீழாகத் தோற்றினாலும் அவனில்லை
பொய்யென்றறிகிறதுபோலக் காரியந்தோற்றினாலும் பொய்யென்ற
றிந்ததேயில்லையென்றுபோனதுகாணமற்போகிறதல்ல அத்துவிதவா
திகளுக்கு இப்படிக்கொத்த அறிவதானேபுருஷார்த்தம்

ச-கை. இந்தப்படிக்கு செகத்தையும் பொய்யென்றுஊன்றிப்பார்க்க எங்கே
யாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதோவென்னில்

உ-ம், மண் பொன் இரும்பென்று மூன்று திட்டாந்தமுங் காரியமெல்லாம்
பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதுஞ்சாமவேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது

ச-கை சடம்சூஷ்ணம் சத்தியென்றுபரிணமித்தது விவர்த்தித்திற்கெப்படி தி
ட்டாந்தமாகுமென்னில்

உ-ம். பால்தயிராய்போல் பரிணமிக்கப்பட்டுப்போகாமல் மண்முதலானது
திரும்பியழிந்தால் காரணருமமாயிருக்கையினால் விவர்த்தத்திற்குத்தி
ட்டாந்தமாய்ச்சொல்லலாம்

ச-கை. இந்தப்படிக்குச்சகத்தையேதாகக்காணவேண்டுமென்னில்

உ-ம். காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டும்

ச-கை. சத்தியத்தையறிகிறவிடத்தில் அசத்தியமென்கிறவறிவு எப்படிவரு
மென்னில்

உ-ம், மண்ணென்றறிகிறவிடத்தில் விகாரம் அசத்தியமென்றறிகிறதுபோல்

ச-கை, மண்ணென்றெ சுற்காயறியவேண்டும்விகாரத்தையேன் மறக்கவேண்
டுமென்னில்

உ-ம், உள்ளதையுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததை யுண்
டென்றுபார்க்கிறதேயனர்த்தம்

ச-கை. ஆனால்சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சோதித்துப்பார்க்க வேண்டு மெனில்

...ஞ்சதசப்பிரகரணம்.

...ண்ணென் றறிந்துகொண்டால் உலகத்தி லுண்டான ...ம் மண்ணென்று வகுப்பற்றுப்போல் ஒருவிடயத்தி லூன்றி... பார்த்து பிரமமென்றறிந்தால் சகலபிரயஞ்சமும் பிரமமெ ன்றுவகுப்பறும்

ச-கை, பிரமத்திற்கு லட்சணமேதென்னில்

உ-ம். சத்துசித்து ஆனந்தமூன்றும் பிரமலட்சணம் நாமரூபமிரண்டுஞ்சக லட்சணம்

ச-கை, கடதிட்டாந்தத்தைப்போல் இவிடத்திலுஞ் சத்தியின்னது சத்திக்கா தாரமின்னது சத்தியின்காரியமான விகாரமின்னதென்று பகுத்துக் காட்டுமென்னில்

உ-ம், இன்னபடியென்று நிர்ணயிக்கப்படாத மாயைதானேசத்தி பிரமந்தா னே சத்திக்காதாரம் நிருவிகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில் கற்ப பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின்காரியமான விகாரம்

ச-கை, இம்மாயையெந்தவிடைவில் விகாரத்தையடைந்ததென்னில்

உ-ம். சிருஷடிக்குமுன் இன்னதென்று காணப்படாமல் அவ்வியாகிருதமா யிருந்த இந்தமாயை முந்தமுந்த வாகாசமென்கிற விகாரத்தையடை ந்தது

ச-கை, கடவிகாரத்திற்கு மண்ணேசுவரூபமாய்க் காணப்பட்டதுப்போல ஆ காசவிகாரத்திற்கும் பிரமம் சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்னில

உ-ம், அஸ்திபாதி பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற ரூபத்திற்கும் ஆகா சமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாதபடியினல் நாமரூபஞ்சி ருஷடியிலுண்டாய்ப் பிரளயத்தி லழிகிறதுகொண்டு இந்த விரண்டு மித்தையென்றும் மண்போலச் சச்சிதானந்தமெப்போதும்நிலைபெற் றிருக்கையினல் பிரபஞ்சஞ்சத்தியமென்றும் பகுத்தறி

ச-கை. ஆகாசத்திற்குப் பிந்தினவிகாரங்களேது அதில்சச்சிதா னந்தத்தைக் காண்பதெப்படியென்னில்

உ-ம், வாயுவு அக்கினியப்பு பிருதிவியோஷதிகள் அன்னம்புருடன் தேகா திகளெல்லாம் விகாரமென்பதெப்படி இப்படி வெகுவிதமாயிருக்கப் பட்ட நாமரூபங்களெல்லாஞ் சச்சிதானந்தத்தைவிட்டுக் காணுதபடி

பினல் இத்தனையுஞ் சச்சிதானந்தமென்கிற

ச-கை. சச்சிதானந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினல் நாமரூ ம நித்தியமா கட்டுமென்னில்

உ-ம், உற்றுப்பார்த்தால்இல்லாதநாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமல் பிரமத்தினிடத்தில் தோற்றியழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யனுபவித்துக்கொள்

ச-கை. எப்படிவிவேகம்பண்ணிப்பார்க்கிறதென்னில்

உ-ம். அலைநுரைகள் சமுத்திரத்திலுண்டாய்ச் சமுத்திரத்திலிருந்து சமுத்திரத்திலலயமாகுவதுபோல

ச-கை. இப்படிபார்த்தாலும் நாமரூபமிற்கிறது அதுபோகிறதற்குஉபாயமேதென்னில்

உ-ம், வழியிற்றுரும்புபோல் நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப்பாராமல் அவமதிப்பு பண்ணிப்போட்டுப்பார்க்கும்திசையெல்லாஞ் சச்சிதானந்தமாய் ஆதரவோடேபார்த்து இந்தப்படிநெடுங்காலநிரந்தர மாதரவோடேகூட அறிவிக்கிறபோது நாமரூபம்இன்னவிடமென்று காணமற்போய் அத்துவிதநிலைதிடப்பட்டுச்சீவன்முத்தனுவான்

ச-கை, நாமரூபம்பொய்யென்கிற தெதினல் திடப்படுமென்னில்

உ-ம், நாமரூபத்தைக்கண்டவுடனே மண்ணிற்சத்திபனேகம் பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் நித்திராசத்தியானது கூடாதசொற்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் பிரமத்தினிடத்தில் மாயைசிருஷ்டித்தது பொய்யல்லவோ இத்தனையுமென்று எந்தனேரமும்பார்த்து அதிசயப்பட்டால் நாமரூபம் பொய்யென்றுதிடப்படும்

ச-கை, நித்திரைவெப்படிக்கூடாதசொற்பனத்தைச் சிருஷடிக்கின்றதெனில்

உ-ம சொற்பனத்திலேதான் ஆகாசத்தில்பறக்கவுந் தன்தலையைத் தூக்கிப்போகவும் ஒருநாழிகைக்குள் எனேகம்வருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போனபுத்திராதிகள் திரும்பிவந்திருக்கவுங் காண்கிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோ

ச-கை, இதினல்பிரமவிசாரத்தி லேதாச்சுதென்னில்

...சப்பிரகரணம்

...தியுண்டானல் மாயாசத்தியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற...த்திண்டத்தில் செடங்கள் சிதாபாசனென்கிற விகாரங்களை க்கற்பிக்கிறது அதிசயமல்ல

ச-கை. இந்தவிகாரமும் பிரமமுங்கலந்து தோற்றுகிறவிடத்தில் ஒன்றுசத்தியமும் ஒன்றுமித்தையுமாகப் பார்க்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். எங்குஞ்சரியாயிருக்கிற புடவைசத்தியமென்றும் அதில் தனித்தனியே காண்பிக்கிற சித்திரமித்தையென்றும் அறிகிறதுப்போல் எங்குஞ்சரியாகத்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்றும் அதில் தனித்தனியே தோற்றுகிறநாமரூபத்தை மித்தையென்றுங் கண்டு உபேட்சிக்கவேண்டும்

ச-கை, தொழிலுடன்பட்டவனே தானகத்தோற்றுகையினல் தன்னையசங்கனென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். கிணற்றிலே தலைகீழாய்த் தோற்றுகிலும் அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிக்கரைமேலிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சங்தேகமறப்பார்க்கிறதுப்போல மூன்றவத்தையிலுங் கர்த்தாவாஓடித்திரிகிற தன்னைத்தானல்லவென் றுபேட்சித்து இதற்குச்சாட்சியா யிருக்கிற சித்தைத் தானே தானென்று சந்தேகமறக்கண்டிருக்கவேண்டும்

ச-கை, மனதிலாவேசமாய் மூண்டிருக்கிற பிரபஞ்சகாரியத்தை யுபேட்சை பண்ணுகிற தெப்படியென்னில்

உ-ம், க்ஷணத்துக்கொருக்கால் வெவ்வேருய்வருகிற மனோராச்சியத்தைச் சகலரும்அம்மட்டிலே யுபேட்சிகிறதுப்போல வாலிபத்தில் எவ்வனம்வாராமல் எவ்வனத்தில் வார்த்திகம்வேண்டுமென்றலும் வாராமல் நேற்றுச்செத்தவனை யின்றைக்குவாவென்றலும் வாராமல்மனோராச்சியம்போ லெங்ஙனேகண்டது அங்ஙனேயழிந்து போகிறபடியினல் நாமரூபங்தோற்றிலும் பொயயென்றே யுபேட்சிக்க வேண்டும்

ச-கை. இப்படிசர்வாத்மனய் பிரபஞ்சத்தையுபேட்சிக்கச்சொன்னல் சரீரநிருவாகமெப்படிநடக்குமென்னில்

உ-ம், கூத்தாடிபோலேவாசனை தானேநிருவகிக்கும்

ச-கை, ஒருக்கால்பால்னென்று கிழவனென்றும் நானுவிதமாகவழங்குகிறதே

தானகக்காண்பிக்கிறபடியினல் தா...
யமென்கிறது மனதிலெப்படிகிடப்ப...

உ-ம். வெவ்வேறே ஜலப்பிரவாகமெடுத்தா... ருக்கிற பெருங்கல்லு அசையாததுபோல நாமரூபங்கள் ... வவேறே பரிபாகப்பட்டாலும்ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமேநாமென்றறியவேண்டும்

ச-கை. இந்தப்பாவனே முதிர்ந்தாநிலையெப்படியிருக்குமென்னில்

உ-ம், கண்ணடியில்தோத்தின பட்டணம்போல சச்சிதானந்தத்தில் செகத்துகாணும்

ச-கை, நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதையுபேட்சிக்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம், கண்ணடியைச்காணமல் பிரதிவிம்பந்தோற்ருததுபோலச் சச்சிதானந்தந்தோற்ருமல் பிரதிவிம்பந்தோற்றமாட்டாது ஆகையினல்முந்தித்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைப்பார்த்து மேல்நாமரூபத்தில் புத்தியைநாட்டாமல்நிறுத்தினல் தடைப்பட்டதுவிதமாக அத்துவிதப்பிரமநிலை தானகமிஞ்சும் இந்தநிலையில்தானே எல்லாரும்நின்று இளைப்பாறினர்கள்

இப்படி அத்துவிதானந்தவிவேகம் பண்ணினவன்பிரமஞானியாவான்,

அத்துவிதானந்தம்-முற்றிற்று

நான்காவது,

வித்தியானந்தம்

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் யோகானந்தத்தினலும் ஆத்மானந்தத்தினலும் அத்துவிதானந்தத்தினலும் பிரமானந்தம் பெற்றவனுடையவித்தியானந்தத்தை நிருபித்தருளுகின்ருர்,

ச-கை, வித்தியானந்தமாவதேது அதுயெத்தனேவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ-ம், விஷயானந்தம்போலே வித்தியானந்தம்அந்தக்கரணவிருத்திரூபமாருக்கும் அதுதுக்கநிவாத்தியென்றுங் காமியலாபமென்றுங் கிருத்திய

...பிரகரணம்.

...டியதெல்லாமடைந்த சந்தோஷமென்று நா

...

சு-கை, துக்கமேத... அஞ்ஞானத்தினலெப்படிபோயிற்று காமியஸர்பம் எத்தனைவி... ஞானத்தினலது எப்படியடைப்பட்டது கிருதகிருத்தியம் யெத்தனைவிதம் அது ஞானம்வந்ததுகொண்டு யெப்படி செய்துமுடிந்ததாயிற்று அடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது அது ஞானத்தினல் எப்படியடையப்பட்டதென்னில்

உ-ம், இகலோகதுக்கமென்றும் பரலோகதுக்கமென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும் ஆத்மாவேநாமென்றறிந்தால் பொசிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினலும் நாமரூபம்பொய்யென்றறிந்தால் போக்கிய மில்லாதபடியினலும் போகபோக்கியங்களைக்குறித்துவருகிற இகலோகதுக்கம் போயிற்று தாமரையிலையில் தண்ணீரொட்டாது அதுபோல ஞானியை ஆகாமியகருமம்பற்ருதபடியினலும் அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோல் ஞானிக்குச் சஞ்சிதகர்மம்வெந்துபோனபடியினலும் புண்ணியபாவசிந்தனையாய்வருகிற பரலோகதுக்கம்போயிற்றென்றுந் துக்கநிவர்த்திசொல்லப்பட்டது காமியம்பதினெருவிதமுண்டு அதெப்படியென்னில் அழகிளமையுடையவனுய் அரோகதிடகாத்திரமாய்ப் பஞ்சாதத்தோடி பூமண்டலமும் ஒருகுடைகீழரசாண்டு பொசிக்கிறது ஒரு மனுஷியானந்தம் இந்தக்கிரமத்தில் புண்ணியபரிபாகத்தினல் நூறத்தனையதிகம் மனுஷகந்தர் வானந்த அதில் நூறத்தனையதிகம்தேவகந்தர்வனுனந்தம் அதில்நூரத்தனையதிகம்;பிதிர்த்தேவரானந்தம்அதில் நூறுகொண்டது சற்பாதியிற் தேவனுய்ப்பிறந்த ஒரு அஜாதிதேவானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது கற்பத்தில் அஸ்வமேதமுதலானதுகள்பண்ணி யுன்னிதபதத்தையடைந்த கர்மதேவனுனந்த மதில்நூறுகொண்டதிந்திரனந்த மதில்நூறுகொண்டது பிரசாபதியானந்தம் அதில்நூறுகொண்டது விராட்புருடானந்தம் அதில் நூறுகொண்டது சூத்திராத்மானந்தம் அதில்நூறுகொண்டது அந்தரியானந்தம் இந்தப்படி வாக்குக்குமனதிற்குமெட்டின ஆனந்தம் பதினென்றுஞ்சொல்லப்பட்டது வாக்குக்குமனதிற்குமெட்டப்படாத ஆத்மானந்தத்தையடைந்தஞானிக்கு ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிறஇந்தப்

மதிநெருவானந்தத்தை
டு வெறுத்தபடியினுலு ...
ஞலும் இத்தனைபெயராயிருந்து பொசிக்கிறதும் நாமொருவனுனே யென்கிற அனுசந்தானத்தினுலும் அவர்களைப்போல கிறமமன்றியில் ஞானிக்குச்சகலபோகமு மொருமிக்கவந்தது இகலோகத்தைக்குரித்தும் பரலோகத்தைக்குரித்தும் மோட்சத்தைக்குறித்தும் கிருத்திய மூன்றுவிதமுண்டென்றும் அதெல்லாம்ஞானிக்குத் தீர்ந்தமுறியாகப்பண்ணிமுடிந்ததென்றும் அடையப்போகிறபுருஷார்த்தம் பிரமமென்றும் அது அபரோட்சஞானத்தினலடைந்து வகுப்பற்றதென்றும் இப்படியிந்த நான்குவகையுந் திர்ப்திதீபிகையில் வெட்டவெளியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதையுங்கண்டுகொள்ளவேண்டும்

இப்படிவித்தியானந்தத்தை இந்தநிலைவருமளவும் அப்பியாசம்பண்ணி வருகிறவன் பிரமசொரூபமாவன

வித்தியானந்தம் - முற்றிற்று,

ஐந்தாவது.

விஷையானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் பிரமானந்தத்தில் யேகதேசமாய்பிரமானந்தத்திற்கு வழியாயிருக்கிறவிசையானந்தத்தை நிரூபித்தருளுகின்ருர்

ச-கை, விஷையானந்தமாவதேது அது எந்தவிதத்தில்காணலாமென்னில்

உ-ம், விருத்தியில் பிரதிவிம்பத்தவானந்தம் விஷையானந்தம் அதை விவேகத்தினல் காணலாம்

ச-கை. எல்லாவிருத்தியிலும் ஆனந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்க இல்லையென்னில்

உ-ம். சலத்தில் பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பினசலத்தில் சாமான்னியமாய்த்தோற்றுகிறதுபோலவும் நிர்மலசலத்தில் தெளிவாய்த்தோற்று

ஆனந்தந்தோற்றும் சிலவிருத்

ச-கை, ஆறு லந்தகரண விருத்தியெத்தனைவிதம் அந்தவிருத்திக்கு லட்சண மேதென்னில்

உ-ம், அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றுங் கோரவிருத்தியென்று ம்மூடவிருத்தியென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அதில்வைராக்கியம் பொறுமை யுதாரகுணமுதலானது சாந்தவிருத்திகாமக்குரோத லோ பமுதலானது கோரவிருத்தி மயக்கம் கலக்கம் பயமுதலானது மூட விருத்தி

ச-கை, பிரமம் இந்தவிருத்தியில் எப்படிபிரதிவிம்பிக்குமென்னில்

உ-ம். கோரவிருத்தி மூடவிருத்தி இரண்டுங்கலங்கின விருத்தியானபடியினா ல் சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல் ஆனந்தம் பிரதிவிம் பிக்கமாட்டாது சாந்தவிருத்தி நிர்மலமானபடியினால் அதில் சித்தோ டேகூடி ஆனந்தமும் பிரதிவிம்பிக்கும்

ச-கை. இதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம், கோரமூடவிருத்தியில் ஆனந்தமனுபவங்காணப்படவில்லை சாந்த வி ருத்தியில் ஒருசுகாதிசயங்காணப்படுகிறது

ச-கை. கோராதி விருத்தியில் சுகானுபவ மில்லை யென்கிற தெப்படி யென் னில்

உ-ம், விஷையத்தில் ஆசைமூளுகிறபோதே இது நமக்குக்கிடைக்குமோகி டையாதோவென்கிற துக்கங்கூடவருகையினாலும் கிடையாமற்போ னால் துக்கமதிகமானபடியினாலுங் கடுத்தவன்பேரில் வைவிரம்வளர் க்கையினாலும் அவனை நிக்கிரகிக்கக்கூடாவிட்டால் அழுகையாய்முடி கையினாலும் கோதிவிருத்தியினால்துக்கமேயல்லாமல் சுகம் லேசமு மில்லை

ச-கை, சாந்தவிருத்தியினால் சுகாதியமெப்படியென்னில்

உ-ம், காமியம் லபித்தமானவுடனே சாந்தமானவிருத்தியில் சுகம் மணமி ருக்கிறபோகத்திலும் விருத்திசாந்தமானபடியினால் சுகாதிசயந் தோ ற்றுகிறது இப்படிவிஷையங்கிடைத்ததற்குத் தக்கினவானந்தம்பிரதி

விம்பிக்கிறதுவிருத்தியில் ஆனந்தந்தோற்றும் ஆகையி
த்தியுள்ள விடமெல்லாம் ஆனந்தந் தோற்றுகிற கிசே தகந்தே
வையில்லை

ச-கை, இப்படிபிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச் சுபாவமெத்தனைவிதம் பிரம
த்திலிருக்கிற சத்திக்குச்சுபாவமெத்தனைவிதம் எந்தவுபாதியில் எந்த
ச்சுபாவங் காண்பிக்குமென்னில்

உ-ம், சத்தென்றும் ஆனந்தமென்றும் பிரமத்திற்குமூன்று சுபாவமுண்டு
மண் கல்லுமுதலான செடங்களில் சத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்
லாமல் மற்றவிரண்டுந் தோற்றாது கோரவிருத்தி மூடவிருத்திகளில்
சத்துஞ்சித்துந்தோற்றும் ஆனந்தந்தோற்றாது சாந்தவிருத்தியில் சச்
சிதானந்த மூன்றுந்தோற்றும்

ச-கை, மாயைக்கு எத்தனைசுபாவமுண்டு எந்தச்சுபாவமெதிலே தோற்று
மென்னில்

உ-ம், அசத்தென்றுஞ் செடமென்றுந் துக்கமென்றும் மாயாசொரூபம் மூ
ன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்துமனுஷக்கொம்பு முயற்கொம்புபோலே
காண்பிக்கும் மண்கல்லுமுதலானதுகளில் செடங்காண்பிக்கும் கோ
ரமூடவிருத்தியில் துக்கங்காண்பிக்கும் சாந்தவிருத்தியில் செடமும்
போகமு மிருக்கிறபடியினால் மாயையானந்தத்தோடே கலந்துகாண்
பிக்கும்

ச-கை. இப்படித்தோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களை யானந்தமாகக் காண்கிற
தெப்படி யென்னில்

உ-ம். அசத்தைமுயற்கொம்பு மனுஷ்க்கொம்புபோ லுபேட்சிக்கச்செடங்க
ளை நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத்திரமாய்ப் பார்க்கக்கோரமூடவி
ருத்திகளைத்துக்கத்தைத்தள்ளி சத்துஞ்சித்துமாய்ப் பார்க்கச் சாந்த
விருத்திகளைச் சச்சிதானந்தமாய்க் காண்க இப்படிவிஷயானந்தத்தி
ன்வழியே மூட்டும் பிரமானந்தத்தை யடையலாம்

ச-கை, மாயாரூபத்தை யிப்படிப்பகுத்துத் தியானித்த
ந்தமெப்படி கிடைக்குமென்னில்

ரியா ணத்திஞல் சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே ஆனந்தவித்தை படும் இந்த ஆனந்தவித்தையில் பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந் துடைபட்டபடியினல் சச்சிதானந்தம்ஏகாகாரமாகத்தோற்று

ச-கை, பெந்ததுக்கவுபாதிகளேது அதுஎதிஞல் துடைபடும் பிரமம் நிருபாதியாய்த் தோற்றுகிறதெதிஞ லென்னில்

உ-ம், சர்ந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி சிலேமுதலான செடங்க ளிதுகளெல்லாம் பெந்ததுக்கவுபாதி யோகத்திஞலும் விவேகத்திஞலும் இந்த வுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும் பின்னர்திரிபுடியில்லாதபடியிஞல் நிருபாதியாய்ச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவம் அகண்டானந்த வடிவாய்த் தாஞகவேவிளங்கும்

இப்படி பிரமானந்தத்திற்கு வழிவாடாக விஷையானந்தத்தை நிருபித்தோம் இதை நிரந்தரம் அனுசந்தானம் பண்ணினவன் மோட்சத்தை யடைவன்,

விஷையானந்தம்-முற்றிற்று,

பஞ்சதசப்பிரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆ. பஞ்சக மூன்றுக்குப் பிரகரணம்,(யரு)